

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-16-12

Druk nr 811

Warszawa, 10 października 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz
niektórych innych ustaw z projektami
aktów wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 i 951) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”;

- 2) w art. 9 w ust. 1:

- a) po pkt 1a dodaje się pkt 1aa w brzmieniu:

„1aa) celach środowiskowych dla wód morskich – rozumie się przez to:

- a) pożądaný stan podstawowych cech i właściwości wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych,
- b) presje i oddziaływania na wody morskie, w tym na dno i skałę macierzystą znajdujące się na obszarze

morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej
Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych
– określone jakościowo lub ilościowo;”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) dobrym stanie środowiska wód morskich – rozumie się przez to stan środowiska wód morskich, w którym wody morskie są czyste, zdrowe i urodzajne w odniesieniu do panujących w nich warunków, natomiast wykorzystanie środowiska morskiego zachodzi na poziomie zrównoważonym i gwarantującym zachowanie możliwości użytkowania i prowadzenia działalności przez człowieka, dla którego osiągnięcia podejmuje się działania oparte na podejściu ekosystemowym i w którym:

- a) struktura, funkcje i procesy zachodzące w składających się na wody morskie ekosystemach morskich oraz powiązane z nimi czynniki fizjograficzne, geograficzne, geologiczne i klimatyczne umożliwiają ekosystemom morskim prawidłowe funkcjonowanie i zachowanie odporności na zmiany środowiskowe powstałe w wyniku działalności człowieka, a także chroni się gatunki i siedliska występujące w wodach morskich oraz zapobiega powstawaniu w wyniku działalności człowieka zanikania naturalnej różnorodności biologicznej, a równowaga funkcjonowania różnorodnych składników biologicznych jest zachowana,
- b) właściwości hydromorfologiczne, fizyczne i chemiczne ekosystemów morskich, w tym właściwości będące wynikiem działalności człowieka na wodach morskich, umożliwiają prawidłowe funkcjonowanie tych ekosystemów,
- c) substancje i energia, w tym podmerski hałas, wprowadzane do środowiska wód morskich w wyniku

działalności człowieka, nie powodują zanieczyszczenia wód morskich;”,

c) po pkt 4a dodaje się pkt 4aa i 4ab w brzmieniu:

„4aa) gatunku – rozumie się przez to gatunek w rozumieniu art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.³⁾);

4ab) gatunku obcym – rozumie się przez to gatunek obcy w rozumieniu art. 5 pkt 1c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;”,

d) po pkt 13c dodaje się pkt 13ca w brzmieniu:

„13ca) siedlisku – rozumie się przez to siedlisko w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;”,

e) po pkt 13e dodaje się pkt 13ea w brzmieniu:

„13ea) stanie środowiska wód morskich – rozumie się przez to ogólny stan środowiska wód morskich, z uwzględnieniem struktury, funkcji i procesów zachodzących w składających się na te wody ekosystemach morskich wraz z naturalnymi czynnikami fizjograficznymi, geograficznymi, biologicznymi, geologicznymi i klimatycznymi, jak również uwarunkowaniami fizycznymi, akustycznymi i chemicznymi, w tym uwarunkowaniami będącymi wynikiem działalności człowieka;”,

f) po pkt 24 dodaje się pkt 24a w brzmieniu:

„24a) wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej – rozumie się przez to wyłączną strefę ekonomiczną Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia

21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej
Polskiej i administracji morskiej;”,

g) po pkt 25a dodaje się pkt 25b w brzmieniu:

„25b) zanieczyszczeniu wód morskich – rozumie się przez to
będące wynikiem działalności człowieka bezpośrednie lub
pośrednie wprowadzanie do środowiska wód morskich,
w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na
obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy
ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód
przybrzeżnych, substancji lub energii, w tym podmorskiego
hałasu, które powoduje lub może powodować negatywne
skutki, takie jak:

- a) straty w żywych zasobach i ekosystemach morskich,
w tym utratę różnorodności biologicznej,
- b) zagrożenie dla zdrowia ludzkiego,
- c) utrudnienia w działalności morskiej, w tym w zakresie
rybołówstwa, żeglugi, turystyki i rekreacji, oraz
w innych sposobach korzystania z wód morskich,
- d) pogorszenie jakości wód morskich i zmniejszenie ich
walorów estetycznych lub ograniczenie możliwości
zrównoważonego korzystania z zasobów i usług
morskich;”;

3) w dziale III dodaje się rozdział 3 w brzmieniu:

„Rozdział 3

Ochrona środowiska wód morskich

Art. 61a. 1. Przepisy niniejszego rozdziału oraz dotyczące
monitoringu wód morskich stosuje się do wód morza
terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej

Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz wód przybrzeżnych.

2. Przepisy niniejszego rozdziału oraz dotyczące monitoringu wód morskich stosuje się również do dna morskiego i skały macierzystej, znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ust. 1, oraz wód przybrzeżnych.

Art. 61b. 1. W celu ochrony środowiska wód morskich opracowuje i wdraża się strategię morską, na zasadach określonych w ustawie.

2. Strategia morską stanowi następujący zespół działań:
 - 1) opracowanie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich;
 - 2) opracowanie zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich;
 - 3) opracowanie zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, zwanego dalej „zestawem celów środowiskowych dla wód morskich”;
 - 4) opracowanie i wdrożenie programu monitoringu wód morskich;
 - 5) opracowanie i wdrożenie krajowego programu ochrony wód morskich.
3. Zestawy, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, oraz programy, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 5, są opracowywane na podstawie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.

- Art. 61c. Cele środowiskowe dla wód morskich są osiągane przez podejmowanie działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich.
- Art. 61d. Organy administracji rządowej i samorządowej wykonują należące do nich zadania z zakresu ochrony środowiska wód, mając na uwadze ustalenia zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich i zestawu celów środowiskowych dla wód morskich oraz zgodnie z ustaleniami krajowego programu ochrony wód morskich.
- Art. 61e. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi, że działalność człowieka w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie leżącym poza granicami Unii Europejskiej może mieć znaczący wpływ na środowisko wód morskich, w szczególności na obszarach wód morskich objętych formami ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym chronionych zgodnie z umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, po uzyskaniu zgody Rady Ministrów, występuje do właściwego organu Unii Europejskiej lub organizacji międzynarodowej o podjęcie działań niezbędnych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich oraz zapewnienia integralności, funkcjonowania i zachowania struktury ekosystemów morskich, które mają być utrzymane lub, w razie potrzeby, odtworzone.
- Art. 61f. Podjęcie działań, których celem jest zapewnienie osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich oraz dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym odpowiednio opracowanie, wdrożenie i przegląd wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód

morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, programu monitoringu wód morskich oraz krajowego programu ochrony wód morskich, wymaga współpracy, w szczególności w ramach Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej „Konwencją Helsińską”, z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej położonych w regionie Morza Bałtyckiego, a w razie potrzeby i możliwości, także z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego.

- Art. 61g. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna i państwowa służba hydrogeologiczna są obowiązane do nieodpłatnego przekazywania danych niezbędnych do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, programu monitoringu wód morskich oraz krajowego programu ochrony wód morskich, w tym danych dotyczących wód śródlądowych, organom opracowującym te dokumenty.
2. Przepis ust. 1 stosuje się do instytutów badawczych w zakresie, w jakim posiadają one dane niezbędne do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, programu monitoringu wód morskich oraz krajowego programu ochrony wód morskich, w tym dane dotyczące wód śródlądowych.

Art. 61h. 1. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich zawiera:

1) analizę podstawowych cech i właściwości wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich, obejmującą w szczególności charakterystykę:

a) następujących właściwości fizycznych, chemicznych i hydromorfologicznych wód morskich:

- topografia i batymetria dna morskiego,
- roczny, sezonowy i przestrzenny rozkład temperatury oraz zasolenia wody, występowanie lodu morskiego, rozkłady i prędkości prądów morskich, wypływanie wód głębinowych, ekspozycję na fale, mieszanie wód, przezroczystość wody oraz wymianę wód,
- przestrzenny i czasowy rozkład substancji biogennych (rozpuszczony azot nieorganiczny – DIN, azot całkowity – TN, rozpuszczony fosfor nieorganiczny – DIP, fosfor całkowity – TP, całkowity węgiel organiczny – TOC) i tlenu,
- pionowe profile pH, pCO₂ lub inne parametry wykorzystywane do określenia zakwaszenia wód morskich,

b) typów siedlisk, zawierającą:

- dominujące typy lub typ siedlisk na dnie morskim i w słupie wody z opisem charakterystycznych właściwości fizycznych, takich jak głębokość, rozkłady

temperatury oraz zasolenia wody, prądy morskie, falowanie, struktura i substrat dna morskiego, oraz chemicznych wód morskich,

- identyfikacja i kartowanie typów siedlisk będących przedmiotem szczególnego zainteresowania pod względem naukowym lub w odniesieniu do różnorodności biologicznej, w tym określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,
- siedliska w obszarach, które ze względu na swoje cechy charakterystyczne, położenie lub znaczenie strategiczne zasługują na szczególną uwagę; do tej kategorii zalicza się obszary podlegające intensywnym presjom lub presjom o specyficznym charakterze, a także obszary kwalifikujące się do objęcia formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

c) cech biologicznych wód morskich, zawierającą:

- opis zbiorowisk biologicznych powiązanych z przeważającymi typami siedlisk na dnie morskim lub w słupie wody, zawierający informacje o typowych zbiorowiskach fitoplanktonu i zooplanktonu, w tym o typowych gatunkach oraz ich zmienności sezonowej i geograficznej,

- informacje o roślinach okrytonasiennych, makroglonach i bezkręgowej faunie dennej, w tym o ich składzie gatunkowym, biomasie i zmienności rocznej lub sezonowej,
 - informacje o strukturze populacji ryb, w tym o różnorodności biologicznej, rozmieszczeniu, strukturze wiekowej oraz wielkości populacji ryb,
 - opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków ssaków, gadów oraz ptaków morskich występujących w regionie Morza Bałtyckiego,
 - opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków innych niż wymienione w tiret czwartym występujących w regionie Morza Bałtyckiego określonych w przepisach dotyczących tych gatunków, w tym w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,
 - wykaz czasowego występowania różnorodności biologicznej oraz rozmieszczenia przestrzennego gatunków obcych lub, w razie konieczności, odrębnych genetycznie gatunków rodzimych występujących w regionie Morza Bałtyckiego,
- d) cech i właściwości wód morskich innych niż wymienione w lit. a – c, zawierającą:

- opis przypadków występowania substancji chemicznych, w tym niebezpiecznych substancji chemicznych, zanieczyszczenia osadów, gorących punktów określonych w przepisach prawa międzynarodowego dotyczących ochrony środowiska morskiego regionu Morza Bałtyckiego, zagrożeń dla zdrowia ludzkiego oraz zanieczyszczenia fauny i flory, szczególnie przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - opis innych cech typowych lub szczególnych dla regionu Morza Bałtyckiego;
- 2) analizę dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego i morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, obejmującą skutki kumulacyjne i synergiczne;
 - 3) analizę ekonomiczną i społeczną użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich.
2. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich uwzględnia:
 - 1) wskaźniki zastosowane w ocenie stanu i sposobie klasyfikacji wód przejściowych, przybrzeżnych i morza terytorialnego określone w przepisach dotyczących tych wskaźników;
 - 2) wskaźniki inne niż wskazane w pkt 1 umożliwiające dokonanie kompleksowej oceny stanu środowiska wód morskich, w szczególności oceny tematyczne

przeprowadzone zgodnie z postanowieniami Konwencji Helsińskiej.

3. Na potrzeby opracowania analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się:

1) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań:

- a) znaczące zmiany struktury termicznej wód morskich, w tym powodowane przez odprowadzanie wód chłodniczych z elektrowni,
- b) znaczące zmiany poziomu zasolenia, w tym powodowane przez konstrukcje ograniczające przepływ, zrzut lub pobór wody,
- c) wprowadzanie związków syntetycznych, w szczególności określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących polityki wodnej, substancji priorytetowych istotnych dla środowiska morskiego, takich jak substancje czynne biologicznie, pestycydy, środki farmaceutyczne, pochodzących ze źródeł rozproszonych, z opadów atmosferycznych lub ładunków doprowadzanych rzekami,
- d) wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych, w tym metali ciężkich i węglowodorów, pochodzących ze źródeł punktowych, z opadów atmosferycznych lub ładunków doprowadzanych rzekami,
- e) wprowadzanie radionuklidów,
- f) wprowadzanie nawozów i innych substancji bogatych w azot i fosfor, głównie

- pochodzących ze źródeł punktowych i rozproszonych, w tym z rolnictwa, akwakultury i z opadów atmosferycznych,
- g) wprowadzanie materii organicznej przez urządzenia kanalizacyjne, obiekty chowu i hodowli organizmów wodnych w wodach morskich lub rzekami,
 - h) wprowadzanie drobnoustrojów patogennych,
 - i) wprowadzanie i przemieszczanie gatunków obcych;
- 2) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań:
- a) przygłuszanie, w tym powodowane przez sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi lub usuwanie urobku z pogłębiania dna,
 - b) kolmatacja, w tym powodowana przez sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi,
 - c) zmniejszenie przezroczystości wód morskich, w tym powodowane przez odprowadzanie ścieków i wody opadowe, pogłębianie lub usuwanie urobku z pogłębiania dna,
 - d) abrazja, w tym powodowana przez wpływ na dno morskie wywołany połowami komercyjnymi, żegluga rekreacyjną i kotwiczeniem,

- e) wydobywanie nieożywionych zasobów naturalnych w wyniku badań lub eksploatacji dna morskiego,
 - f) podmorski hałas, głównie powodowany przez żeglugę morską, sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, w tym podwodne urządzenia akustyczne, oraz podmorskie kable i rurociągi,
 - g) odpady wyrzucane do morza,
 - h) wprowadzanie związków syntetycznych, w tym stosowanych na statkach środków przeciwporostowych,
 - i) wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych, głównie metali ciężkich i węglowodorów, w tym na skutek zanieczyszczenia wód morskich przez statki, a także na skutek poszukiwania i eksploatacji minerałów, ropy i gazu,
 - j) wprowadzanie substancji innych niż wymienione w lit. g – i, zarówno stałych, ciekłych, jak i gazowych, w wyniku regularnego lub celowego odprowadzania, zgodnie z przepisami dotyczącymi wprowadzania tych substancji do wód morskich;
- 3) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie wynikających z działalności rybackiej, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań:
- a) eksploatacja selektywna organizmów morskich, w tym powodowana przez badania

i eksploatację żywych zasobów dna morskiego i podłoża,

b) eksploatacja selektywna gatunków zwierząt, obejmująca przypadkowe połowy gatunków niebędących gatunkami docelowymi, w tym powodowana przez połowy komercyjne i rekreacyjne.

4. Zestawienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, nie obejmuje presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie wynikających z działalności rybackiej.

Art. 61i. 1. Wstępną ocenę stanu środowiska wód morskich opracowuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa oraz Prezesem Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska informuje organy właściwe do opracowania analizy, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3, oraz sporządzenia zestawień, o których mowa w art. 61h ust. 3, o przystąpieniu do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. Główny Inspektor Ochrony Środowiska wskazuje w informacji termin przekazania analizy i zestawień.

3. Analizę, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3, opracowuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jej opracowania oraz uzyskanymi przy jej opracowaniu Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

4. Zestawienie, o którym mowa w art. 61h ust. 3 pkt 1, sporządza Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki

Wodnej w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska, ministrem właściwym do spraw zdrowia, Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, Dyrektorem Słowińskiego Parku Narodowego i Dyrektorem Wolińskiego Parku Narodowego i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jego sporządzenia oraz uzyskanymi przy jego sporządzeniu Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

5. Zestawienie, o którym mowa w art. 61h ust. 3 pkt 2, sporządza minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jego sporządzenia oraz uzyskanymi przy jego sporządzeniu Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.
6. Zestawienie, o którym mowa w art. 61h ust. 3 pkt 3, sporządza minister właściwy do spraw rybołówstwa i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jego sporządzenia oraz uzyskanymi przy jego sporządzeniu Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.
7. Przy opracowywaniu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich Główny Inspektor Ochrony Środowiska współpracuje z Komisją Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego w celu:
 - 1) zapewnienia zgodności metodologii oceny w regionie Morza Bałtyckiego;

- 2) uwzględnienia oddziaływania na środowisko wód regionu Morza Bałtyckiego o charakterze transgranicznym.
8. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w celu zgłoszenia uwag, projekt wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.
9. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zainteresowani mogą składać, do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.
10. Główny Inspektor Ochrony Środowiska uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa i Prezesem Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.
11. Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z ust. 8 – 10, Główny Inspektor Ochrony Środowiska:
 - 1) zamieszcza wstępną ocenę stanu środowiska wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska;
 - 2) przekazuje wstępną ocenę stanu środowiska wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej oraz Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej wstępną ocenę stanu środowiska wód morskich wraz z zestawem właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.
13. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.
14. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, minister właściwy do spraw rybołówstwa i Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przeprowadzają przegląd i w razie potrzeby aktualizację odpowiednio analizy, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3, oraz zestawień, o których mowa w art. 61h ust. 3, i przekazują ich wyniki wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do dokonania ich aktualizacji oraz uzyskanymi przy ich aktualizacji Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, nie później niż na 5 miesięcy przed terminem przeprowadzenia przeglądu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.
15. Aktualizacja wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich obejmuje, oprócz danych zawartych we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich:
 - 1) podsumowanie wszelkich zmian lub uaktualnień dokonanych od dnia opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich;
 - 2) prezentację aktualnych wyników monitoringu wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich.
16. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej

o aktualizacjach wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.

17. Przepisy ust. 1 – 12 stosuje się odpowiednio do aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.

Art. 61j. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska udostępnia Komisji Europejskiej dane i informacje wykorzystane do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich oraz uzyskane przy jej opracowaniu, zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489 i 951).

2. Nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia udostępnienia Komisji Europejskiej danych i informacji, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska udostępnia je również Europejskiej Agencji Środowiska, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 13).
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do danych i informacji wykorzystanych do aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich oraz uzyskanych przy jej aktualizacji.

Art. 61k. 1. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich zawiera:

- 1) wskaźniki i ich jakościowe lub ilościowe własności oraz kryteria dobrego stanu środowiska wód

morskich dla następujących cech charakteryzujących:

- a) utrzymanie różnorodności biologicznej; jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i różnorodność gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznemu, geograficznemu i klimatycznemu regionu Morza Bałtyckiego,
- b) utrzymanie gatunków obcych wprowadzanych do ekosystemów morskich w wyniku działalności człowieka na poziomie niepowodującym negatywnych zmian w tych ekosystemach,
- c) utrzymanie populacji wszystkich ryb i skorupiaków eksploatowanych w celach komercyjnych w bezpiecznych granicach biologicznych oraz rozmieszczenie populacji tych ryb i skorupiaków ze względu na ich wiek i liczebność, świadczące o jej dobrym stanie,
- d) występowanie elementów morskiego łańcucha pokarmowego w ilościach i zróżnicowaniu na poziomie zapewniającym różnorodność gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej,
- e) ograniczona do minimum eutrofizacja wywołana przez działalność człowieka, a w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak straty w różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód,

- f) utrzymanie integralności dna morskiego na poziomie zapewniającym ochronę struktury i funkcji ekosystemów bentosowych oraz brak negatywnego wpływu na te ekosystemy,
 - g) stała zmiana właściwości hydrograficznych niepowodująca negatywnego wpływu na ekosystemy morskie,
 - h) utrzymanie stężenia substancji zanieczyszczających na poziomie niepowodującym zanieczyszczenia wód morskich,
 - i) utrzymanie poziomów substancji zanieczyszczających w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi nieprzekraczających poziomów określonych w normach lub przepisach dotyczących poziomów tych substancji,
 - j) utrzymanie właściwości i ilości odpadów na poziomie niepowodującym szkód w środowisku wód morskich, przejściowych i przybrzeżnych,
 - k) utrzymanie energii wprowadzanej do wód morskich, w tym podmorskiego hałasu, na poziomie niepowodującym negatywnego wpływu na środowisko wód morskich;
- 2) sposób klasyfikacji wskaźników w powiązaniu z cechami, o których mowa w pkt 1;
 - 3) sposób oceny stanu środowiska wód morskich.
2. Jeżeli którakolwiek z cech, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie ma zastosowania do wód morskich, fakt ten wskazuje się i uzasadnia w zestawie właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.

3. Przy opracowywaniu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich bierze się pod uwagę istniejący stan rozpoznania procesów zachodzących w środowisku morskim, dostępne wyniki pomiarów i badań oraz możliwość różnicowania własności wskaźników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w zależności od cech przestrzennych i właściwości wód morskich.
4. Wyznaczając własności wskaźników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, bierze się pod uwagę:
 - 1) wskaźniki i kryteria określone w decyzji Komisji Europejskiej nr 2010/477/UE z dnia 1 września 2010 r. w sprawie kryteriów i standardów metodologicznych dotyczących dobrego stanu środowiska wód morskich (Dz. Urz. UE L 232 z 02.09.2010, str. 14);
 - 2) relację między wskaźnikami i kryteriami określonymi w decyzji Komisji Europejskiej, o której mowa w pkt 1, a presjami i oddziaływaniemi na wody morskie zawartymi w analizie, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 2.

- Art. 61l. 1. Projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich opracowuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.
2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych

w opracowaniu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w celu zgłoszenia uwag, projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.

3. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zainteresowani mogą składać, do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.
5. Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z ust. 2 – 4, Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.
6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich wraz ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.

Projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich wraz ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.

7. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich jest przyjmowany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia przedłożenia jego projektu Komisja Europejska nie odrzuci projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w całości albo w części.
8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przyjmuje zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, w drodze rozporządzenia, kierując się potrzebą uwzględnienia stanowiska Komisji Europejskiej oraz powszechnym charakterem zestawu.
9. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w części, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje poprawiony projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej. Do poprawionego projektu zestawu stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 6 – 8.
10. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w całości, opracowuje się nowy projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zgodnie z ust. 1 – 8 i art. 61k, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej.

11. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.
12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.
13. Przepisy ust. 1 – 10 stosuje się odpowiednio do aktualizacji zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.

Art. 61m. Wody morskie powinny spełniać własności wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, o ile z przepisów ustawy nie wynika inaczej.

- Art. 61n. 1. Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich określa cele środowiskowe dla wód morskich, związane z nimi wskaźniki, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, oraz terminy osiągnięcia tych celów.
2. W zestawie celów środowiskowych dla wód morskich mogą być także określone pośrednie cele środowiskowe dla wód morskich, związane z nimi wskaźniki, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, oraz terminy osiągnięcia tych celów.
 3. Przy opracowywaniu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich bierze się pod uwagę:

- 1) cechy i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 1;
- 2) wykaz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 2;
- 3) skutki oddziaływania na środowisko wód regionu Morza Bałtyckiego o charakterze transgranicznym oraz potrzebę zapewnienia zgodności celów środowiskowych dla wód morskich z celami środowiskowymi realizowanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego i państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego;
- 4) potrzebę określenia:
 - a) celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem własności tych wskaźników, tak aby umożliwiały prowadzenie monitoringu wód morskich i bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich,
 - b) celów operacyjnych związanych z działaniami podejmowanymi dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich lub ułatwiającymi ich osiągnięcie;
- 5) charakterystykę docelowego lub utrzymywanego stanu środowiska wód morskich i potrzebę określenia tego stanu z uwzględnieniem cech i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 1;
- 6) spójność celów środowiskowych dla wód morskich;

- 7) charakterystykę środków niezbędnych do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich;
- 8) charakterystykę parametrów służących do monitorowania postępu i ukierunkowania działań podejmowanych dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich;
- 9) charakterystykę referencyjnych punktów odniesienia, jeżeli jest sporządzona;
- 10) potrzebę uwzględniania zagadnień społecznych, gospodarczych i przestrzennych przy wyznaczaniu celów środowiskowych dla wód morskich;
- 11) analizę celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, oraz referencyjnych punktów odniesienia, pozwalającą ocenić, czy realizacja tych celów może doprowadzić do osiągnięcia zgodnego z nimi:
 - a) stanu środowiska wód morskich,
 - b) dobrego stanu środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

- Art. 61o. 1. Projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich opracowuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.
2. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, zapewniając aktywny udział wszystkich

zainteresowanych w opracowaniu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w celu zgłoszenia uwag, projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich.

3. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej zainteresowani mogą składać, do Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.
4. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.
5. Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z ust. 2 – 4, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przekazuje projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.
6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.

7. Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich jest przyjmowany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia przedłożenia jego projektu Komisja Europejska nie odrzuci projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich w całości albo w części.
8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przyjmuje zestaw celów środowiskowych dla wód morskich, w drodze rozporządzenia, kierując się potrzebą uwzględnienia stanowiska Komisji Europejskiej oraz powszechnym charakterem zestawu.
9. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich w części, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje poprawiony projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej. Do poprawionego projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 6 – 8.
10. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich w całości, opracowuje się nowy projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, zgodnie z ust. 1 – 8 i art. 61n, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej.
11. Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.
12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego i zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach zestawu celów środowiskowych dla

wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji zestawu celów środowiskowych dla wód morskich.

13. Przepisy ust. 1 – 10 stosuje się odpowiednio do aktualizacji zestawu celów środowiskowych dla wód morskich.

Art. 61p. 1. Cele środowiskowe dla wód morskich należy osiągnąć w terminach określonych w zestawie celów środowiskowych dla wód morskich.

2. Dopuszcza się możliwość odstąpienia od osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich przy zastosowaniu działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich, jeżeli osiągnięcie celów środowiskowych dla wód morskich uniemożliwia co najmniej jeden z następujących powodów:

- 1) działanie lub brak działania wpływającego na stan środowiska wód morskich, za które Rzeczpospolita Polska nie jest odpowiedzialna;
- 2) przyczyny naturalne;
- 3) siła wyższa;
- 4) zmiany fizycznych właściwości wód morskich spowodowane przez działania podjęte w ważnym interesie publicznym, który został uznany za istotniejszy od negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym oddziaływania transgranicznego, pod warunkiem że nie wykluczają one w sposób trwały osiągnięcia dobrego stanu środowiska morskiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej i nie zagrażają osiągnięciu takiego stanu.

3. Dopuszcza się także odstąpienie od osiągnięcia w terminach, o których mowa w ust. 1, celów

środowiskowych dla wód morskich, jeżeli występują warunki naturalne niepozwalające na szybką poprawę stanu środowiska wód morskich.

4. W krajowym programie ochrony wód morskich określa się obszary wód morskich, w tym ich granice, dla których, przy zastosowaniu działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich, nie zostaną osiągnięte cele środowiskowe dla wód morskich z powodów i przyczyny wskazanych odpowiednio w ust. 2 albo 3, jeżeli obszary takie występują.
5. W stosunku do obszarów, o których mowa w ust. 4, podejmuje się działania doraźne służące zapobiegnięciu dalszemu pogarszaniu się stanu środowiska wód morskich z powodów wskazanych w ust. 2 pkt 2 – 4, a także złagodzeniu negatywnego oddziaływania na wody regionu Morza Bałtyckiego lub wody morskie innych państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli oddziaływanie takie występuje.
6. Działania doraźne, o których mowa w ust. 5, określa się w krajowym programie ochrony wód morskich.

Art. 61r. 1. Krajowy program ochrony wód morskich określa:

- 1) działania podstawowe niezbędne do osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym działania prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne i kontrolne:
 - a) wpływające na dozwoloną intensywność działalności człowieka,
 - b) wpływające na dozwolony stopień zakłóceń w ekosystemach morskich,
 - c) wpływające na lokalizację oraz termin realizacji planowanych przedsięwzięć,

- d) przyczyniające się do identyfikacji zanieczyszczeń wód morskich,
 - e) które ze względu na interes gospodarczy zachęcają użytkowników ekosystemów morskich do działania w sposób pozwalający na osiągnięcie lub utrzymanie dobrego stanu środowiska wód morskich,
 - f) służące przywróceniu poprzedniego stanu naruszonych elementów ekosystemów morskich,
 - g) zapewniające wszystkim zainteresowanym udział w osiągnięciu dobrego stanu środowiska wód morskich oraz mających na celu wzrost świadomości społecznej w zakresie osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich;
- 2) obszary, o których mowa w art. 61p ust. 4, i uzasadnienie ich wyznaczenia, jeżeli obszary takie występują;
 - 3) działania doraźne, o których mowa w art. 61p ust. 5;
 - 4) sieć obszarów wód morskich objętych formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
 - 5) analizę wpływu poszczególnych działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 61p ust. 5, na stan środowiska wód morskich, w tym analizę kosztów i korzyści związanych z ich podjęciem;
 - 6) analizę wpływu działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 61p ust. 5, na wody pozostające poza obszarem wód morskich, w celu zminimalizowania

zagrożeń i, jeżeli jest to możliwe, uzyskania pozytywnego wpływu na te wody;

- 7) sposób podejmowania działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 61p ust. 5, oraz stopień, w jakim przyczyniają się one do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich.
2. W przypadku gdy nie występuje znaczące zagrożenie dla stanu środowiska wód morskich lub koszty podjęcia działań zapobiegających wystąpieniu tego zagrożenia byłyby nieproporcjonalnie wysokie, krajowy program ochrony wód morskich określa działania doraźne, o których mowa w art. 61p ust. 5, od podjęcia których można odstąpić. Odstąpienie od podjęcia działań doraźnych nie może spowodować dalszego pogorszenia się stanu środowiska wód morskich oraz wystąpienia zagrożenia dla złagodzenia negatywnego oddziaływania na wody regionu Morza Bałtyckiego lub wody morskie innych państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli oddziaływanie takie występuje.
 3. Przy opracowywaniu krajowego programu ochrony wód morskich uwzględnia się:
 - 1) ustalenia programów, o których mowa w art. 43 ust. 1 i art. 113 ust. 1 pkt 1;
 - 2) działania w zakresie zarządzania jakością wody w kąpieliskach, o których mowa w art. 34a ust. 1;
 - 3) zasadę zrównoważonego rozwoju;
 - 4) opłacalność i techniczną wykonalność planowanych do określenia w nim działań oraz ich koszty i korzyści;
 - 5) konsekwencje wyznaczenia obszarów, o których mowa w art. 61p ust. 4, dla innych państw

członkowskich Unii Europejskiej położonych
w regionie Morza Bałtyckiego.

- Art. 61s. 1. Projekt krajowego programu ochrony wód morskich opracowuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.
2. Na potrzeby opracowania projektu krajowego programu ochrony wód morskich Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w terminie na rok przed przystąpieniem do jego opracowania, przekazuje organom, o których mowa w ust. 1, zakres informacji niezbędnych do przygotowania opisu działań planowanych do określenia w krajowym programie ochrony wód morskich oraz informuje o terminie przystąpienia do opracowania tego programu.
 3. Organy, o których mowa w ust. 1, każdy w zakresie swojej właściwości, przygotowują i przekazują Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, nie później niż na 6 miesięcy przed terminem opracowania projektu krajowego programu ochrony wód morskich, propozycję działań planowanych do określenia w krajowym programie ochrony wód morskich, wskazując w niej:
 - 1) rodzaj tych działań (działanie: prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne, kontrolne);

- 2) sposób wdrożenia tych działań oraz ich koszty i korzyści.
4. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, wraz z propozycją działań wskazaną w ust. 3, dane stanowiące podstawę do jej przygotowania.
5. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, opracowując projekt krajowego programu ochrony wód morskich, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
6. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu krajowego programu ochrony wód morskich z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.
7. Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z ust. 5 i 6, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przekazuje projekt krajowego programu ochrony wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.
8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej uzgadnia projekt krajowego programu ochrony wód morskich z członkami Rady Ministrów.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej oraz zainteresowanym państwom członkowskim Unii Europejskiej projekt krajowego programu ochrony wód morskich. Projekt krajowego programu ochrony wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia jego uzgodnienia z członkami Rady Ministrów.
10. Krajowy program ochrony wód morskich jest przyjmowany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia przedłożenia jego projektu Komisja Europejska nie odrzuci projektu krajowego programu ochrony wód morskich w całości albo w części.
11. Rada Ministrów przyjmuje krajowy program ochrony wód morskich, w drodze rozporządzenia, kierując się potrzebą uwzględnienia stanowiska Komisji Europejskiej oraz powszechnym charakterem programu.
12. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt krajowego programu ochrony wód morskich w części, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje poprawiony projekt krajowego programu ochrony wód morskich, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej. Do poprawionego projektu krajowego programu ochrony wód morskich stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 8 – 11.
13. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt krajowego programu ochrony wód morskich w całości, opracowuje się nowy projekt krajowego programu ochrony wód morskich zgodnie z ust. 1 – 11 i art. 61r.
14. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej sprawozdanie o postępach we wdrażaniu krajowego programu ochrony wód morskich. Sprawozdanie jest przedkładane

w terminie 3 lat od dnia przyjęcia krajowego programu ochrony wód morskich, a następnie po każdej jego aktualizacji.

15. Krajowy program ochrony wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.
16. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego i zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach krajowego programu ochrony wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji krajowego programu ochrony wód morskich.
17. Przepisy ust. 1 – 13 stosuje się odpowiednio do aktualizacji krajowego programu ochrony wód morskich.

Art. 61t. 1. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi wystąpienie sytuacji, która negatywnie oddziałuje na środowisko wód morskich i nie może zostać rozwiązana za pomocą działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich lub która jest powiązana z inną niż ochrona środowiska wód polityką Unii Europejskiej lub umową międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, informuje Komisję Europejską o takiej sytuacji i przekazuje uzasadnienie swojego stanowiska po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.

2. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi, że wystąpienie sytuacji, o której mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przez właściwe organy Unii Europejskiej występuje do Komisji Europejskiej i Rady Unii Europejskiej o podjęcie w tym

zakresie odpowiednich działań po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.

- Art. 61u. 1. Dla obszarów, o których mowa w art. 61p ust. 4, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze aktu prawa miejscowego, wprowadzić czasowe odstępstwo od podejmowania działań doraźnych, o których mowa w art. 61p ust. 5, w przypadkach wskazanych w art. 61r ust. 2.
2. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej określa w akcie prawa miejscowego, o którym mowa w ust. 1, termin, na jaki odstępuje się od podejmowania działań doraźnych.
 3. W przypadku wydania aktu prawa miejscowego, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską o odstąpieniu od podjęcia działań doraźnych w stosunku do obszarów, o których mowa w art. 61p ust. 4, przekazując jej jednocześnie uzasadnienie podjęcia takiej decyzji.”;
- 4) w art. 90 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 – 12 w brzmieniu:
- „9) uzgadnia projekt wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich;
 - 10) sporządza zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych;
 - 11) opracowuje zestaw celów środowiskowych dla wód morskich;
 - 12) opracowuje krajowy program ochrony wód morskich.”;
- 5) w art. 110 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej jest obowiązany udostępniać nieodpłatnie informacje o stanie atmosfery i hydrosfery, przetwarzane w wyniku realizacji standardowych

procedur, organom władzy publicznej oraz właścicielom wód lub działającym w ich imieniu zarządom, jak również uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Polskiej Akademii Nauk na potrzeby badań naukowych i dydaktycznych.

4. Państwowy Instytut Geologiczny jest obowiązany udostępnić nieodpłatnie zebrane informacje o stanie zasobów wód podziemnych, przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur, organom władzy publicznej, jak również uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Państwowej Akademii Nauk na potrzeby badań naukowych i dydaktycznych.”;

6) w art. 155a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Monitoring wód ma na celu pozyskanie informacji o stanie:

- 1) wód powierzchniowych i podziemnych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4, na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągnięcia celów środowiskowych;
- 2) wód morskich na potrzeby oceny osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich oraz bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich.”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi monitoring wód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, współpracując z organami administracji morskiej oraz organami administracji rybołówstwa morskiego.”;

7) w dziale VI w rozdziale 6a dodaje się art. 155c – 155e w brzmieniu:

„Art. 155c. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska opracowuje program monitoringu wód morskich zawierający wykaz stanowisk badań monitoringowych z przyporządkowaniem im zakresu i częstotliwości

przewodzenia pomiarów i badań oraz metodyk referencyjnych lub warunków zapewnienia jakości pomiarów i badań dla poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1.

2. Przy opracowywaniu programu monitoringu wód morskich bierze się pod uwagę potrzebę:

- 1) dostarczania informacji pozwalających na bieżącą ocenę stanu środowiska wód morskich oraz na określenie działań pozostających do podjęcia i postępów działań już podjętych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich, zgodnie ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich oraz z zestawem właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich;
- 2) zapewniania generowania informacji umożliwiających identyfikację odpowiednich wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, dla celów środowiskowych dla wód morskich;
- 3) zapewniania generowania informacji umożliwiających ocenę skuteczności działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich;
- 4) zapewniania identyfikacji przyczyny zmian stanu środowiska wód morskich oraz podjęcia możliwych działań korygujących mających na celu przywrócenie dobrego stanu środowiska wód morskich, w przypadku stwierdzenia odstępstw od dobrego stanu środowiska wód morskich;
- 5) dostarczania informacji o substancjach szczególnie szkodliwych występujących

w gatunkach przeznaczonych do spożycia przez ludzi z obszarów połowów komercyjnych;

- 6) uwzględniania badań zapewniających uzyskanie informacji, czy działania korygujące, o których mowa w pkt 4, przyniosą oczekiwane zmiany stanu środowiska wód morskich i nie będą miały niepożądanych skutków ubocznych;
- 7) zapewniania porównywalności i możliwości wykonywania zbiorczych ocen stanu środowiska wód morskich w regionie Morza Bałtyckiego;
- 8) opracowywania specyfikacji technicznych i ujednoliconych metod monitorowania stanu środowiska wód morskich w sposób zapewniający porównywalność informacji o stanie środowiska wód morskich na poziomie Unii Europejskiej;
- 9) zapewniania, w zakresie, w jakim jest to możliwe, zgodności programu monitoringu wód morskich z programami opracowywanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego oraz państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego, w tym przy wykorzystaniu najbardziej odpowiednich dla regionu Morza Bałtyckiego wytycznych dotyczących monitorowania stanu środowiska wód;
- 10) uwzględniania oceny zmian cech i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1, a także, w razie konieczności, nowych i przyszłych zagrożeń ekosystemów morskich;
- 11) uwzględniania właściwości fizycznych, chemicznych, hydromorfologicznych i biolo-

gicznych wód morskich, typów siedlisk oraz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 2, w tym ich naturalnej zmienności, jak również potrzebę przeprowadzenia oceny postępów w realizacji celów środowiskowych dla wód morskich z zastosowaniem wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, oraz ich granicznych i docelowych punktów odniesienia – o ile zostały ustalone.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu programu monitoringu wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w celu zgłoszenia uwag, projekt programu monitoringu wód morskich.
4. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu programu monitoringu wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zainteresowani mogą składać, do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.
5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska informację o sposobie i zakresie uwzględnienia uwag do projektu programu monitoringu wód morskich.
6. Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z ust. 3 – 5, Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje program monitoringu wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej program monitoringu wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Program monitoringu wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.
8. Program monitoringu wód morskich jest wdrażany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia jego przedłożenia Komisja Europejska nie odrzuci programu monitoringu wód morskich w całości albo w części.
9. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci program monitoringu wód morskich w części, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje poprawiony program monitoringu wód morskich, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej. Do poprawionego programu monitoringu wód morskich stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1, 2, 7 i 8.
10. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci program monitoringu wód morskich w całości, opracowuje się nowy program monitoringu wód morskich zgodnie z ust. 1 – 8.
11. Program monitoringu wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.
12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach programu monitoringu wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji programu monitoringu wód morskich.

13. Przepisy ust. 1 – 10 stosuje się odpowiednio do aktualizacji programu monitoringu wód morskich.

Art. 155d. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia monitoringu wód, o którym mowa w art. 155a ust. 1 pkt 2, w tym:

- 1) rodzaje i kryteria wyznaczania stanowisk badań monitoringowych, zapewniając pobór próbek w punktach pomiarowych zlokalizowanych na obszarach morskich w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
 - 2) zakres i częstotliwość prowadzenia pomiarów i badań poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1;
 - 3) metodyki referencyjne dla poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, a dla wskaźników, dla których nie ustalono metodyki referencyjnej – warunki zapewnienia jakości pomiarów.
2. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, kieruje się:
- 1) ustaleniami zawartymi we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich;

- 2) potrzebą prowadzenia monitoringu wód morskich w sposób skoordynowany i spójny w regionie Morza Bałtyckiego;
- 3) potrzebą zapewnienia informacji niezbędnych dla opracowania programu monitoringu wód morskich;
- 4) oddziaływaniami na stan środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego o charakterze transgranicznym;
- 5) potrzebą zapewnienia zgodności metod monitorowania w regionie Morza Bałtyckiego w celu ułatwienia porównania wyników monitoringu.

Art. 155e. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska udostępnia Komisji Europejskiej dane i informacje wykorzystane do opracowania programu monitoringu wód morskich oraz uzyskane przy jego opracowaniu, zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

2. Nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia udostępnienia Komisji Europejskiej danych i informacji, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska udostępnia te dane i informacje również Europejskiej Agencji Środowiska, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do danych i informacji wykorzystanych do aktualizacji programu monitoringu wód morskich oraz uzyskanych przy jego aktualizacji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”;

2) w dziale I po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Działania prowadzone na obszarach morskich, w tym których wyłącznym celem jest obrona lub bezpieczeństwo państwa, przeprowadza się, w stopniu racjonalnym, przy podjęciu niezbędnych środków na rzecz osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska morskiego, w szczególności zapewniając pobór próbek w punktach pomiarowych zlokalizowanych na polskich obszarach morskich dla celów monitoringu wód, o którym mowa w art. 155a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 i 951).”;

3) w art. 42 w ust. 2 pkt 26a otrzymuje brzmienie:

„26a) wykonywania zadań w dziedzinie ochrony środowiska morskiego i ochrony przed powodzią zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.⁵⁾) w art. 2 w ust. 1 po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

- „17a) wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 i 951);”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 w pkt 30 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 31 w brzmieniu:

„31) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”;
- 2) w art. 26 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jakości wód śródlądowych powierzchniowych i podziemnych oraz wód przejściowych, a także wód morza terytorialnego, wód wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze tych wód;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”;
- 2) w art. 13 po ust. 3b dodaje się ust. 3c – 3e w brzmieniu:

„3c. Uznanie, zmiana granic, zmiana celu ochrony lub likwidacja rezerwatu przyrody położonego na obszarze morskim wymagają

uzgodnienia z dyrektorem właściwego urzędu morskiego w zakresie, w jakim wpływają na realizację zadań dyrektora urzędu morskiego.

- 3d. Uzgodnienia, o którym mowa w ust. 3c, dokonuje się w terminie 30 dni od dnia doręczenia wystąpienia o uzgodnienie. Niezajęcie stanowiska w tym terminie przez dyrektora właściwego urzędu morskiego jest równoznaczne z uzgodnieniem wnioskowanych spraw.
- 3e. W przypadku gdy obszar, o którym mowa w ust. 1, jest położony na obszarze morskim, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska, w części dotyczącej tego obszaru, ustala się wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”;
- 2) w art. 21 w ust. 2 pkt 28 otrzymuje brzmienie:
„28) z zakresu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 i 951) o:
 - a) wnioskach o wydanie pozwolenia i o pozwoleniach wodnoprawnych na pobór wód,
 - b) decyzjach nakazujących usunięcie drzew i krzewów,

- c) wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich,
- d) zestawie celów środowiskowych dla wód morskich,
- e) programie monitoringu wód morskich,
- f) krajowym programie ochrony wód morskich,
- g) wystąpieniach, o których mowa w art. 61e tej ustawy,
- h) obszarach wód morskich objętych formami ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;”.

Art. 7. 1. Dobry stan środowiska wód morskich należy osiągnąć w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Dopuszcza się odstępienie od osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich. Przepisy art. 61p ust. 2 – 6 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 8. Główny Inspektor Ochrony Środowiska:

- 1) opracowuje:
 - a) wstępną ocenę stanu środowiska wód morskich, o której mowa w art. 61b ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 4 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy,
 - b) zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, o którym mowa w art. 61b ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 4 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy,
 - c) program monitoringu wód morskich, o którym mowa w art. 61b ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 15 lipca 2014 r.;
- 2) dokona przeglądu i w razie potrzeby pierwszej aktualizacji:
 - a) wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich,

- b) zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich
- w terminie do dnia 15 lipca 2018 r.

Art. 9. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej:

- 1) sporządzi zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, o którym mowa w art. 61h ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) opracuje zestaw celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o którym ma w art. 61b ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- 3) opracuje krajowy program ochrony wód morskich, o którym mowa w art. 61b ust. 2 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 4) dokona przeglądu i w razie potrzeby pierwszej aktualizacji zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników w terminie do dnia 15 lipca 2018 r.

Art. 10. 1. Krajowy program ochrony wód morskich, o którym mowa w art. 61b ust. 2 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, należy wdrożyć w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r.

2. Jeżeli stan środowiska wód morskich jest na tyle krytyczny, że konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań mających na celu zapobieżenie dalszemu pogarszaniu się stanu środowiska wód morskich, opracowuje się i wdraża krajowy program ochrony wód morskich w terminach wcześniejszych niż określone w ust. 1 i art. 9 pkt 3.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, krajowy program ochrony wód morskich określa szczególne działania, które należy podjąć dla zapobieżenia dalszemu pogarszaniu się stanu środowiska wód morskich oraz osiągnięcia lub przywrócenia na tych wodach dobrego stanu środowiska wód morskich. Działania te nie mogą spowodować

negatywnych skutków dla wód regionu Morza Bałtyckiego lub wód morskich innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską o terminach opracowania i wdrożenia krajowego programu ochrony wód morskich.

Art. 11. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej:

- 1) sporządzi zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, o którym mowa w art. 61h ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) opracuje analizę ekonomiczną i społeczną użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 12. Minister właściwy do spraw rybołówstwa sporządzi zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie wynikających z działalności rybackiej, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, o którym mowa w art. 61h ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 13. Organy administracji właściwe w sprawach, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 28 lit. h ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zamieszczą dane o obszarach wód morskich objętych formami ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w publicznie dostępnych wykazach, o których mowa w art. 21 ustawy zmienianej w art. 6, w terminie do dnia 31 grudnia 2013 r.

Art. 14. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych aktów

prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 5 i mogą być zmieniane.

Art. 15. 1. W latach 2012 – 2021 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym ustawy wynosi w:

- 1) 2012 r. – 400 tys. zł;
- 2) 2013 r. – 500 tys. zł;
- 3) 2014 r. – 1 500 tys. zł;
- 4) 2015 r. – 500 tys. zł;
- 5) 2016 r. – 500 tys. zł;
- 6) 2017 r. – 1 100 tys. zł;
- 7) 2018 r. – 500 tys. zł;
- 8) 2019 r. – 1 000 tys. zł;
- 9) 2020 r. – 1 500 tys. zł;
- 10) 2021 r. – 500 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na zmniejszeniu kosztów realizacji zadań.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej monitoruje przekroczenie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizmy korygujące.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 76, poz. 489 i Nr 119, poz. 804, z 2011 r. Nr 34, poz. 170, Nr 94, poz. 549, Nr 208, poz. 1241 i Nr 224, poz. 1337 oraz z 2012 r. poz. 985.

-
- ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055, z 2009 r. Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 778 i Nr 228, poz. 1368 oraz z 2012 r. poz. 951.
- ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 79, poz. 666 i Nr 130, poz. 1070, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 239, poz. 1592 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 122, poz. 695 i Nr 152, poz. 897.
- ⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 129, poz. 734, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341 oraz z 2012 r. poz. 460 i 951.
- ⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 76, poz. 489 i Nr 119, poz. 804, z 2011 r. Nr 34, poz. 170, Nr 94, poz. 549, Nr 208, poz. 1241 i Nr 224, poz. 1337 oraz z 2012 r. poz. 985.
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 122, poz. 695, Nr 132, poz. 766, Nr 135, poz. 789, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 170, poz. 1015 i Nr 178, poz. 1060 oraz z 2012 r. poz. 460, 472, 908 i 951.

12/09-kt

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw został opracowany na podstawie założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 3 kwietnia 2012 r.

Projektowana ustawa dokonuje transpozycji do polskiego systemu prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19), zwanej dalej „dyrektywą morską”.

Obowiązujące przepisy w nieznacznym zakresie odpowiadają postanowieniom dyrektywy morskiej. W konsekwencji dokonanie pełnej transpozycji jej postanowień można było zapewnić na dwa sposoby. Pierwszy z nich, zastosowany w projektowanej ustawie, polega na zmianie istniejących ustaw i rozbudowie kompetencji lub zadań istniejących organów. Drugi sposób polegałby na uchwaleniu odrębnej ustawy powołującej nowy organ lub służbę, do których zadań należałoby gromadzenie i analiza danych dotyczących Morza Bałtyckiego oraz koordynacja działań służących osiągnięciu dobrego stanu środowiska wód morskich. Drugi z wyżej wskazanych sposobów uznano za nieadekwatny z punktu widzenia aktualnego stanu prawnego, kosztów w stosunku do spodziewanych korzyści oraz charakterystyki Morza Bałtyckiego, a w szczególności rodzaju zjawisk wpływających negatywnie na jego stan.

Zgodnie z dyrektywą morską (art. 1) opracowanie i wdrożenie strategii morskiej powinno mieć na celu osiągnięcie dobrego stanu środowiska wód morskich do 2020 r. Dobry stan środowiska wód morskich wymaga, by wszelka działalność człowieka była prowadzona zgodnie z wymogiem ochrony i zachowania środowiska morskiego oraz koncepcją zrównoważonego użytkowania zasobów i usług morskich przez obecne i przyszłe pokolenia. Kryteria dotyczące osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich są punktem wyjściowym dla opracowania spójnych koncepcji w początkowych etapach wdrażania strategii morskiej, w tym określenia właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich i ustanowienia zestawu celów w zakresie ochrony środowiska.

Każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, zgodnie z harmonogramem ustanowionym w dyrektywie morskiej, jest obowiązane do opracowania i wdrożenia strategii morskiej dla własnych wód morskich, mając na uwadze, że zbiorniki morskie są wykorzystywane wspólnie z innymi państwami, a środowisko morskie ma charakter transgraniczny. Jednocześnie działania te powinny być prowadzone we współpracy z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej danego regionu lub podregionu morskiego, a w niektórych przypadkach również z państwami trzecimi.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że Morze Bałtyckie jest jednym z bardziej zanieczyszczonych mórz na świecie i wymaga działań mających na celu poprawę stanu środowiska jego wód. Zanieczyszczenie Morza Bałtyckiego jest wypadkową wielu czynników, w szczególności jego naturalnych właściwości, takich jak płytkość oraz powolna wymiana wody, a także gęste zaludnienie (około 85 milionów mieszkańców) obszaru jego zlewni. Działalność człowieka na lądzie i na morzu przyczynia się do degradacji jego ekosystemu, stąd konieczne jest podjęcie szeroko zakrojonych i efektywnych działań, mających na celu ograniczenie presji i negatywnych oddziaływań na stan środowiska Morza Bałtyckiego.

Podstawowe zagrożenia dla środowiska morskiego Morza Bałtyckiego stanowią zanieczyszczenia pochodzące ze źródeł rozproszonych i punktowych znajdujących się na lądzie, poddane kontroli przez ministra właściwego do spraw środowiska oraz ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej nie jest organem właściwym do koordynowania procesu transpozycji dyrektywy morskiej, ponieważ organy administracji morskiej posiadają ograniczone kompetencje w zakresie ochrony środowiska morskiego. Organy te są właściwe wyłącznie w sprawach ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniem wskutek korzystania z morza, na przykład zanieczyszczeniem ze statków. Tymczasem problematyka ochrony środowiska wód morskich ma wymiar szerszy i obejmuje również materię dotyczącą zanieczyszczeń pochodzących z lądu, w szczególności w zakresie gospodarowania wodami śródlądowymi, monitoringu środowiska, a także związaną z ochroną przyrody, w tym z funkcjonowaniem obszarów chronionych. Wskazane wyżej zagadnienia należą odpowiednio do kompetencji ministra właściwego do spraw środowiska oraz ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. W tym kontekście należy wskazać, że strategia morska ma znaczenie ogólnokrajowe, ponieważ Morze Bałtyckie, należące do strategicznych zasobów naturalnych kraju,

powinno być gospodarowane zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju w interesie dobra ogólnego.

W głównej mierze projektowana ustawa wdraża postanowienia dyrektywy morskiej przez zmianę ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, zwanej dalej „ustawą – Prawo wodne”. W pozostałym zakresie wdrożenie postanowień dyrektywy morskiej następuje przez zmianę:

- 1) ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej,
- 2) ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska,
- 3) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- 4) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- 5) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Projektowana ustawa zmienia ustawę – Prawo wodne, określając w niej ramy kompetencyjne do opracowania i wdrażania poszczególnych elementów strategii morskiej, w tym tryb i sposób opracowania poszczególnych elementów strategii morskiej, tj. wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, zwanego dalej „zestawem celów środowiskowych dla wód morskich”, programu monitoringu wód morskich oraz krajowego programu ochrony wód morskich.

W art. 9 ustawy – Prawo wodne wprowadzono definicje pojęć: „cele środowiskowe dla wód morskich”, „dobry stan środowiska wód morskich”, „stan środowiska wód morskich”, „zanieczyszczenie wód morskich” – wynikających z dyrektywy morskiej – oraz „gatunek”, „gatunek obcy”, „siedlisko” – w celu zachowania spójności wprowadzanych do ustawy pojęć z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Określenie „wód morskich” oraz „strategii morskiej” zaproponowano natomiast w dodawanych do ustawy – Prawo wodne, odpowiednio, art. 61a oraz art. 61b. Zgodnie z art. 61b strategia morska stanowi następujący zespół działań:

- 1) opracowanie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich,
- 2) opracowanie zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich,
- 3) opracowanie zestawu celów środowiskowych dla wód morskich,
- 4) opracowanie i wdrożenie programu monitoringu wód morskich,
- 5) opracowanie i wdrożenie krajowego programu ochrony wód morskich.

Zestawy i programy, o których mowa w pkt 2 – 5, będą opracowywane na podstawie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.

Projektowana ustawa przewiduje (dodawany do ustawy – Prawo wodne art. 61f), że podjęcie działań, których celem jest zapewnienie osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich oraz dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym opracowanie, wdrożenie i przegląd poszczególnych elementów strategii morskiej, wymaga współpracy z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, które są położone w regionie Morza Bałtyckiego, a w razie potrzeby i możliwości, także z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego. W szczególności będzie to współpraca w ramach Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej „Konwencją Helsińską”.

Strategia morska jest zbiorem typowych instrumentów ochrony środowiska ukierunkowanych na ochronę środowiska morskiego i w związku z tym nie jest strategią rozwoju w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.). Wpisuje się jednak w cele przewidziane w przyjętym przez Radę Ministrów „Planie uporządkowania strategii rozwoju”: Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko, Strategia Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej oraz Krajowa strategia rozwoju regionalnego.

Projektowana ustawa zakłada (dodawany do ustawy – Prawo wodne art. 61d), że organy administracji rządowej i samorządowej wykonują należące do nich zadania z zakresu ochrony środowiska wód mając na uwadze ustalenia zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich oraz zgodnie z ustaleniami krajowego programu ochrony wód morskich.

Projektowana ustawa określa (dodawany do ustawy – Prawo wodne art. 61e), że jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi, że działalność człowieka w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie leżącym poza granicami Unii Europejskiej może mieć znaczący wpływ na środowisko wód morskich, w szczególności na obszarach wód morskich objętych formami ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym chronionych zgodnie z umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, po uzyskaniu zgody Rady Ministrów, występuje do właściwego organu Unii Europejskiej lub organizacji międzynarodowej o podjęcie działań koniecznych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich oraz zapewnienia integralności, funkcjonowania i zachowania struktury ekosystemów morskich, które mają być utrzymane lub, w razie potrzeby, odtworzone.

Projektowana ustawa zakłada (dodawany do ustawy – Prawo wodne art. 61g), że organy administracji rządowej i samorządowej, państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna, państwowa służba hydrogeologiczna oraz instytuty badawcze są obowiązane do nieodpłatnego przekazywania danych niezbędnych do przygotowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, programu monitoringu wód morskich oraz krajowego programu ochrony wód morskich, w tym danych dotyczących wód śródlądowych, organom sporządzającym te dokumenty.

Organem właściwym do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich jest Główny Inspektor Ochrony Środowiska z uwagi na przypisane mu ustawą z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska kompetencje w zakresie badania i oceny stanu środowiska. W celu zapewnienia spójności poszczególnych elementów wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich Główny Inspektor Ochrony Środowiska opracowuje ją w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa oraz Prezesem Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich zawiera:

- 1) analizę podstawowych cech i właściwości wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich,
- 2) analizę dominujących presji i oddziaływań na wody morskie pochodzenia lądowego i morskiego, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych,

- 3) analizę ekonomiczną i społeczną użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich.

Analizę podstawowych cech i właściwości wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich oraz analizę dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego i morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, sporządza Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Analizę ekonomiczną i społeczną użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich opracowuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej z uwagi na jego kompetencje w zakresie zatwierdzania planów i projektów zagospodarowania morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego oraz koordynowanie procesu wdrażania Zintegrowanej Polityki Morskiej Unii Europejskiej KOM(2007) 575.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska na potrzeby opracowania analizy dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego i morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, będzie wykorzystywał:

- 1) zestawienie dominujących presji i oddziaływań na wody morskie pochodzenia lądowego, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych – sporządzane i przekazane mu przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej,
- 2) zestawienie dominujących presji i oddziaływań na wody morskie pochodzenia morskiego, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych – sporządzane i przekazywane mu przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej,
- 3) zestawienie dominujących presji i oddziaływań na wody morskie pochodzenia morskiego wynikających z działalności rybackiej, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych – sporządzane i przekazywane mu przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

Organem właściwym do sporządzenia zestawienia dominujących presji i oddziaływań na wody morskie pochodzenia lądowego, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, jest Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej z uwagi na jego kompetencje w zakresie prowadzenia działań dotyczących gospodarowania wodami, w tym przeprowadzania identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych, opracowywania i nadzorowania

realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych oraz nadzoru i zatwierdzania inwestycji związanych z korzystaniem z wód.

Organem właściwym do sporządzenia zestawienia dominujących presji i oddziaływań na wody morskie pochodzenia morskiego, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej z uwagi na jego kompetencje w zakresie: zatwierdzania planów i projektów zagospodarowania morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, wydawania pozwoleń na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach, wydawania decyzji o układaniu i utrzymywaniu podmorskich kabli i rurociągów, monitorowania ruchu statków morskich, wydawania zezwoleń na usuwanie do morza urobku z pogłębiania dna oraz zatapiania w morzu odpadów lub innych substancji.

Organem właściwym do sporządzenia zestawienia dominujących presji i oddziaływań na wody morskie pochodzenia morskiego wynikających z działalności rybackiej, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, jest minister właściwy do spraw rybołówstwa z uwagi na jego kompetencje w zakresie: gromadzenia, przetwarzania i udostępniania danych dotyczących wykonywania rybołówstwa morskiego oraz otrzymywania od innych państw oraz osób prawnych i fizycznych pochodzących z tych państw informacji o wynikach badań dotyczących żywych zasobów morza, które były prowadzone na polskich obszarach morskich na podstawie wydanych przez niego pozwoleń.

W celu opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich uwzględniającej oddziaływania i właściwości o charakterze transgranicznym i zgodnie z metodologią oceny w całym regionie Morza Bałtyckiego, Główny Inspektor Ochrony Środowiska podejmuje współpracę z Komisją Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy morskiej, na potrzeby opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich mają być wykorzystane elementy oceny stanu środowiska morskiego stosowane w systemie oceny wód przejściowych, przybrzeżnych oraz morza terytorialnego, zgodnie z regulacjami krajowymi oraz Konwencją Helsińską. W związku z powyższym w projekcie ustawy zaproponowano przepisy (dodany do ustawy – Prawo wodne art. 61h ust. 2) stanowiące, że wstępna ocena stanu środowiska wód morskich uwzględnia:

- 1) wskaźniki zastosowane w ocenie stanu i sposobie klasyfikacji wód przejściowych, przybrzeżnych i morza terytorialnego określone w przepisach dotyczących tych wskaźników;
- 2) wskaźniki inne niż wskazane w pkt 1 umożliwiające dokonanie kompleksowej oceny stanu środowiska wód morskich, w szczególności oceny tematyczne przeprowadzone zgodnie z postanowieniami Konwencji Helsińskiej.

Kolejnym elementem strategii morskiej jest opracowanie zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich. Zestaw opracowuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy morskiej, państwa członkowskie Unii Europejskiej powiadamiają Komisję Europejską o zestawie właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich oraz o wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich w terminie 3 miesięcy od opracowania zestawu. W tym celu w dodawanym do ustawy – Prawo wodne art. 61l ust. 6 przyjęto, że minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, po uzyskaniu zgody Rady Ministrów, przedkłada Komisji Europejskiej zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich wraz ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.

Projektowana ustawa zakłada również (w dodawanym do ustawy – Prawo wodne art. 61k ust. 2), że jeżeli którakolwiek z cech, o których mowa w dodawanym do ustawy – Prawo wodne art. 61k ust. 1 pkt 1, nie ma zastosowania do wód morskich, fakt ten wskazuje się i uzasadnia w zestawie właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.

Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich opracowany przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz uzgodniony z Komisją Europejską jest przyjmowany, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, zgodnie z dodawanym do ustawy – Prawo wodne art. 61l ust. 6 – 8.

Na strategię morską składa się również opracowanie zestawu celów środowiskowych dla wód morskich. Organem właściwym do opracowania zestawu w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia jest Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej z uwagi na jego kompetencje w zakresie ustalania celów środowiskowych dla wód śródlądowych, których jakość ma bezpośredni wpływ na wody morskie.

Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich określa cele środowiskowe dla wód morskich i związane z nimi wskaźniki oraz terminy osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich. Ponadto może też określać pośrednie cele środowiskowe dla wód morskich wraz z terminami ich osiągnięcia. Projektowana ustawa zawiera przepisy (dodawany do ustawy – Prawo wodne art. 61p) określające tryb i zasady, na jakich można odstąpić od osiągnięcia w terminie celów środowiskowych dla wód morskich.

Opracowany przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz uzgodniony z Komisją Europejską zestaw celów środowiskowych dla wód morskich jest przyjmowany, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Kolejnym elementem strategii morskiej jest opracowanie i wdrożenie krajowego programu ochrony wód morskich. Krajowy program ochrony wód morskich należy rozumieć jako dokument programowy określający zespół kompleksowych działań, których podjęcie jest niezbędne do osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich wraz ze sposobem wdrażania tych działań.

Krajowy program ochrony wód morskich opracowuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

Każde państwo członkowskie Unii Europejskiej opracowuje działania dla własnych wód morskich, przy czym powinny one być koordynowane z pozostałymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej danego regionu morskiego, tak aby zapewnić wspólne podejście do środowiska morskiego. Przy opracowywaniu krajowego programu ochrony wód morskich należy uwzględnić rodzaje działań wymienione w załączniku VI dyrektywy morskiej.

Do prawidłowego opracowania i wdrożenia krajowego programu ochrony wód morskich konieczne jest ustanowienie ram administracyjnych umożliwiających uzgodnienie krajowego programu ochrony wód morskich przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej z organami odpowiedzialnymi za sfery działalności, z których mogą pochodzić presje na stan środowiska wód morskich. Organami tymi są Minister Obrony Narodowej oraz:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w szczególności ze względu na jego kompetencje w zakresie: zarządu nad morzem terytorialnym i morskimi wodami wewnętrznymi oraz gruntami pokrytymi tymi wodami, zapewniania bezpieczeństwa związanego z badaniami, rozpoznawaniem i eksploatacją zasobów mineralnych dna morskiego, zatwierdzania planów i projektów zagospodarowania morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, wydawania decyzji o układaniu i utrzymywaniu podmorskich kabli i rurociągów, nadzór nad dyrektorami urzędów morskich, ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniem wskutek korzystania z morza oraz przez zatapianie odpadów i innych substancji, sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej,
- 2) minister właściwy do spraw środowiska, w szczególności ze względu na jego kompetencje w zakresie: wydawania koncesji na prace wydobywcze na obszarach morskich, opracowywania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych oraz prowadzenia centralnej bazy danych dotyczącej wytwarzania i gospodarowania odpadami,
- 3) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w szczególności ze względu na jego kompetencje w zakresie sprawowania nadzoru nad działalnością Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, który opracowuje program wodno-środowiskowy kraju oraz projekty planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, oraz Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej,
- 4) minister właściwy do spraw rybołówstwa, w szczególności ze względu na jego kompetencje w zakresie: nadzoru nad ruchem statków rybackich, gromadzenia, przetwarzania i udostępniania danych dotyczących wykonywania rybołówstwa morskiego, wydawania zezwoleń na prowadzenie chowu lub hodowli ryb i innych organizmów morskich albo na prowadzenie zarybiania w polskich obszarach morskich,

- 5) minister właściwy do spraw rolnictwa ze względu na jego kompetencje w zakresie wydawania pozwoleń na wprowadzanie do obrotu nawozów i środków wspomagających uprawę roślin,
- 6) minister właściwy do spraw gospodarki ze względu na jego kompetencje w zakresie funkcjonowania krajowych systemów energetycznych oraz określania wymagań dla produktów ze względu na ich negatywne oddziaływanie na środowisko,
- 7) minister właściwy do spraw zdrowia ze względu na jego nadrzędność nad Państwową Inspekcją Sanitarną, do której, w dziedzinie bieżącego nadzoru sanitarnego, należy m.in. kontrola przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczących higieny środowiska, w tym wody do spożycia, kąpielisk, gleby, wód i innych elementów środowiska.

Jednocześnie wymienione wyżej organy, każdy w zakresie swojej właściwości, sporządzają propozycje działań, które powinny być objęte krajowym programem ochrony wód morskich, i sposób ich wdrożenia oraz przekazują je nie później niż na 6 miesięcy przed terminem opracowania krajowego programu ochrony wód morskich Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

Projekt krajowego programu ochrony wód morskich wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z uwagi na to, że wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko morskie. W przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania krajowego programu ochrony wód morskich na środowisko, konieczne będzie również przeprowadzenie postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami art. 113 – 117 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Projektowana ustawa (dodawany do ustawy – Prawo wodne art. 61t) stanowi, że jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi wystąpienie sytuacji, która negatywnie oddziałuje na środowisko wód morskich i nie może zostać rozwiązana za pomocą działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich lub która

jest powiązana z inną niż ochrona środowiska wód morskich polityką Unii Europejskiej lub umową międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, po uzyskaniu zgody Rady Ministrów, informuje Komisję Europejską o takiej sytuacji i przekazuje uzasadnienie swojego stanowiska. Jeżeli natomiast minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi, że wystąpienie takiej sytuacji wymaga podjęcia działań przez właściwe organy Unii Europejskiej, po uzyskaniu zgody Rady Ministrów, występuje do Komisji Europejskiej i Rady Unii Europejskiej o podjęcie w tym zakresie odpowiednich działań.

Ostatnim elementem strategii morskiej jest opracowanie i wdrożenie programu monitoringu wód morskich oraz prowadzenie monitoringu wód morskich.

Art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska stanowi, że państwowy monitoring środowiska obejmuje uzyskiwane na podstawie badań monitoringowych informacje w zakresie jakości morskich wód wewnętrznych i wód morza terytorialnego. W celu wdrożenia dyrektywy morskiej zaistniała potrzeba dookreślenia celu prowadzenia monitoringu wód morskich na poziomie ustawy – Prawo wodne poprzez zmianę jej art. 155a ust. 1, polegającą na dodaniu przepisu stanowiącego, że monitoring wód ma również na celu pozyskanie informacji o stanie wód morskich dla potrzeb oceny osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich oraz bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich (zmieniany art. 155a ust. 1 pkt 2 tej ustawy).

Zgodnie z art. 11 dyrektywy morskiej, każde państwo członkowskie Unii Europejskiej opracowuje program monitorowania własnych wód morskich. Programy te powinny być skoordynowane i spójne z programami monitorowania opracowanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej danego regionu morskiego, w szczególności w zakresie metod monitorowania, co ułatwi porównywanie wyników monitorowania. Program monitorowania powinien również uwzględniać transgraniczne oddziaływania i właściwości środowiska morskiego. W tym celu do ustawy – Prawo wodne dodano art. 155d ust. 1 stanowiący, że minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje i kryteria wyznaczania stanowisk badań monitoringowych, zapewniając pobór próbek w punktach pomiarowych zlokalizowanych na obszarach morskich w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej,
- 2) zakres i częstotliwość prowadzenia pomiarów i badań poszczególnych wskaźników, o których mowa w dodawanym do ustawy – Prawo wodne art. 61k ust. 1 pkt 1;
- 3) metodyki referencyjne dla poszczególnych wskaźników, o których mowa w dodawanym do ustawy – Prawo wodne art. 61k ust. 1 pkt 1, a dla wskaźników, dla których nie ustalono metodyki referencyjnej – warunki zapewnienia jakości pomiarów.

Zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, organem właściwym w sprawie prowadzenia monitoringu wód jest Główny Inspektor Ochrony Środowiska. W związku z powyższym Główny Inspektor Ochrony Środowiska będzie przygotowywał program monitoringu wód morskich oraz prowadził monitoring tych wód.

Program monitoringu wód morskich będzie przygotowywany z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, którego wydanie przewidziano w dodawanym do ustawy – Prawo wodne art. 155d ust. 1, analogicznie jak w przypadku monitoringu wód śródlądowych. Będzie on również uwzględniać wymagania dotyczące programów monitorowania określone w załączniku V dyrektywy morskiej.

Projektowana ustawa określa zakres i sposób opracowywania i aktualizacji poszczególnych elementów strategii morskiej, w tym udział społeczeństwa w ich opracowywaniu i aktualizacji.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 dyrektywy morskiej, państwa członkowskie Unii Europejskiej są obowiązane do przeglądu wszystkich elementów strategii morskiej co 6 lat od ich opracowania i w razie potrzeby aktualizacji.

Każde państwo członkowskie Unii Europejskiej jest obowiązane co 6 lat, licząc od 2012 r., do przeprowadzania przeglądów poszczególnych elementów swojej strategii morskiej.

Zgodnie z art. 17 ust. 3 dyrektywy morskiej, projektowana ustawa wprowadza przepisy nakładające na ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej obowiązek przekazywania, po uzyskaniu zgody Rady Ministrów, Komisji Europejskiej, Komisji Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowanym państwom członkowskim Unii Europejskiej aktualizacji poszczególnych elementów strategii morskiej. Za zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej należy w tym przypadku uznać wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego, w tym nieposiadające wprowadzie wód morskich w tym regionie morskim, ale położone w granicach zlewni rzek wpływających do morza z terytorium danego państwa członkowskiego. Z punktu widzenia Polski państwami tymi będą państwa nadbałtyckie, a także Słowacja oraz Czechy.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy morskiej, projektowana ustawa określa, że dobry stan środowiska wód morskich należy osiągnąć do 2020 r. Zawiera przy tym przepisy (art. 7) określające przesłanki i zasady, na jakich można odstąpić od osiągnięcia w tym terminie dobrego stanu środowiska wód morskich.

W projektowanej ustawie proponuje się ponadto wprowadzenie zmian w:

- 1) ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej,
- 2) ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska,
- 3) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- 4) ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- 5) ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Wskazane wyżej zmiany stanowią odpowiednio przedmiot regulacji art. 2 – 6 projektowanej ustawy i mają na celu wdrożenie do wyżej wymienionych ustaw postanowień dyrektywy morskiej oraz wprowadzenie spójnych przepisów w systemie prawnym.

Projektowana ustawa zawiera przepisy dotyczące:

- 1) opracowania oraz w określonych przypadkach przeprowadzenia pierwszych przeglądów i w razie potrzeby aktualizacji:

- a) wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich,
 - b) zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich,
 - c) zestawu celów środowiskowych dla wód morskich,
 - d) programu monitoringu wód morskich,
 - e) zestawienia dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych,
 - f) krajowego programu ochrony wód morskich,
 - g) zestawienia dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych,
 - h) analizy ekonomicznej i społecznej użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich,
 - i) zestawienia dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego wynikających z działalności rybackiej na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych,
- 2) termin, w jakim należy wdrożyć krajowy program ochrony wód morskich.

Projektowana ustawa (art. 14) zachowuje w mocy dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody do czasu wejścia w życie nowych aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie tych przepisów oraz przewiduje możliwość ich zmiany.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji technicznej.

Projekt założeń projektowanej ustawy był zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). Zainteresowanie pracami nad projektem założeń zgłosił Pan Bogusław Dembowski (zgłoszenie z dnia 20.01.2012 r.), w zakresie usunięcia z definicji zawartej w art. 14 ust. 1a ustawy – Prawo wodne odniesienia do „gruntów pokrytych morskimi wodami wewnętrznymi”. Postulat został odrzucony ze względu na fakt, że zagadnienia regulowane w art. 14 ust. 1a ustawy zmienianej nie są objęte zakresem założeń projektowanej ustawy. Celem założeń projektowanej ustawy jest jak najszybsza

transpozycja dyrektywy morskiej. Ponadto należy podkreślić, że kwestionowany przepis w obecnym kształcie funkcjonuje od 2005 r.

W dniu 4 lipca 2012 r. projekt ustawy był przedmiotem obrad Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Do przedłożonego projektu strona samorządowa nie zgłosiła uwag.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Proponuje się wejście w życie projektowanej ustawy w terminie 30 dni od dnia jej ogłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw będzie oddziaływać na organy administracji publicznej bezpośrednio zaangażowane ze względu na zakres właściwości, presji i oddziaływań wymienionych w załączniku I oraz w tabeli 1 i 2 załącznika III do dyrektywy morskiej, w szczególności poprzez obowiązek dostarczania informacji oraz na potrzeby opracowywania poszczególnych elementów strategii morskiej, tj.

1) Ministra Obrony Narodowej oraz ministrów właściwych do spraw:

- a) środowiska,
- b) gospodarki wodnej,
- c) gospodarki morskiej,
- d) rybołówstwa,
- e) rolnictwa,
- f) gospodarki,
- g) zdrowia,
- h) budżetu,
- i) Skarbu Państwa,

- 2) Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej,
- 3) dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej,
- 4) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
- 5) wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska,
- 6) dyrektorów urzędów morskich,
- 7) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska,
- 8) regionalnych dyrektorów ochrony środowiska,
- 9) Głównego Inspektora Sanitarnego,

- 10) państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych,
- 11) okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego,
- 12) Dyrektora Słowińskiego Parku Narodowego oraz Dyrektora Wolińskiego Parku Narodowego,
- 13) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,
- 14) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 15) wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, na podstawie których opracowano projekt ustawy, został poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw został poddany konsultacjom społecznym, w szczególności z:

- 1) wojewodami,
- 2) marszałkami województw,
- 3) Morskim Instytutem Rybackim – Państwowym Instytutem Badawczym w Gdyni,
- 4) Instytutem Morskim w Gdańsku,
- 5) Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 6) Państwowym Instytutem Geologicznym – Państwowym Instytutem Badawczym,
- 7) Państwowym Instytutem Energii Atomowej,
- 8) Głównym Inspektorem Sanitarnym,
- 9) Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 10) Państwową Agencją Atomistyki,
- 11) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu,
- 13) Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie,
- 14) Biurem Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,

- 15) regionalnymi zarządami gospodarki wodnej,
- 16) urzędami morskimi,
- 17) okręgowymi inspektoratami rybołówstwa morskiego,
- 18) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 19) organizacjami ekologicznymi,
- 20) Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości,
- 21) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 22) Związkiem Miast Bałtyckich.

W trakcie konsultacji społecznych wpłynęło 30 uwag do projektowanej ustawy w jej wersji z dnia 14.06.2012 r., głównie od Klubu Przyrodników, WWF Polska oraz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku i Szczecinie, Urzędu Morskiego w Gdańsku i Szczecinie oraz Okręgowego Inspektoratu Rybołówstwa Morskiego.

Spośród zgłoszonych 30 uwag, 5 dotyczyło sposobu transpozycji definicji „wód morskich”. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie, Urzędy Morskie w Gdyni i Szczecinie, Okręgowy Inspektorat Rybołówstwa Morskiego, Klub Przyrodników oraz WWF Polska wskazał, że należy do projektowanej ustawy wprowadzić definicję wód morskich zawartą w artykule 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008).

Uwaga ta została uwzględniona w projekcie ustawy z dnia 24.07.2012 r. poprzez zapisy nowo utworzonego w ustawie zmienianej art. 61a.

Jednocześnie uwzględniono uwagę zgłoszoną przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie wskazującą, że przy okazji rozszerzenia zapisów art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska wyłączono z zakresu państwowego monitoringu środowiska (pmś) badanie jakości morskich wód wewnętrznych. W związku z powyższym, w celu uporządkowania i usystematyzowania zastosowania przedmiotowego zapisu dla monitoringu wód dokonano redakcji treści pkt 2 polegającej na wprowadzeniu wód przejściowych, a także wód morza terytorialnego, wód wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód

przybrzeżnych, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze tych wód do zakresu pmś.

Odrzucono uwagi zgłoszone przez Okręgowy Inspektorat Rybołówstwa Morskiego dotyczące uzupełnienia art. 7 ustawy – Prawo wodne.

Ponadto odrzucono uwagę zgłoszoną przez Klub Przyrodników wskazującą, że w celu zapewnienia prawidłowej transpozycji dyrektywy morskiej należy wprowadzić w art. 61b ust. 2 pkt 2, dotyczącym opracowania zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, treści załącznika I dyrektywy morskiej, tj. wskaźników jakości określania dobrego stanu środowiska. Powyższą uwagę odrzucono z uwagi na fakt, iż załącznik I dyrektywy morskiej przeniesiony został do art. 61k ust. 1.

Odrzucono uwagę zgłoszoną przez Klub Przyrodników i WWF Polska dotyczącą przeniesienia terminu osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich z przepisów przejściowych do treści projektowanej ustawy.

Ponadto odrzucona została uwaga zgłoszona przez Klub Przyrodników oraz WWF Polska dotycząca zmiany brzmienia art. 61p ust. 3 poprzez wprowadzenie „Dopuszcza się przedłużenie terminu osiągnięcia celów środowiskowych...”, gdyż odstąpienie od osiągnięcia celów w terminach określonych w zestawie jest jednoznaczne z przedłużeniem ustalonego terminu.

Odrzucono uwagę zgłoszoną przez Klub Przyrodników wskazującą, iż przytoczony w art. 61l ust. 7, art. 61o ust. 7 oraz art. 61s ust. 10 termin 6 miesięcy dla Komisji ma charakter instrukcyjny, a negatywna opinia Komisji nawet po tym terminie powinna skutkować obowiązkiem przyjęcia zmiany odpowiednich dokumentów. Powyższa uwaga została odrzucona, ponieważ termin ten wynika ściśle z zapisów art. 12 dyrektywy morskiej.

Uwzględniono uwagę zgłoszoną przez Klub Przyrodników dotyczącą włączenia (w art. 61i ust. 4) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska do organów uzgadniających w zakresie, o którym mowa w art. 61h ust. 3 pkt 1. Jednocześnie nie uwzględniono uwag dotyczących włączenia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska do uzgadniania zestawień, o których mowa w art. 61h ust. 3 oraz zestawu, o którym mowa w art. 61l ust. 1, a także projektu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zgodnie z art. 61i ust. 10. Udział Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska przy

pracach nad wskazanymi wyżej dokumentami jest zapewniony poprzez udział w ich uzgadnianiu ministra właściwego do spraw środowiska.

Odrzucono uwagę zgłoszoną przez Klub Przyrodników dotyczącą znowelizowania art. 55 ust. 2 oraz art. 81 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, uznając, że stanowi to nadregulację w stosunku do przepisów wdrażanej w projekcie ustawy dyrektywy morskiej.

W związku z uwagami Klubu Przyrodników i WWF Polska dotyczącymi właściwości organów w zakresie obszarów ochrony na obszarach morskich rozszerzono zakres zmian w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody poprzez dodanie w art. 13 ust. 3e.

Urząd Morski w Szczecinie w treści swojej uwagi zaproponował, aby w art. 61d dodać zapis stanowiący, że minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, przed uzyskaniem zgody Rady Ministrów na wystąpienie do właściwego organu Unii Europejskiej w sprawie oddziaływania osób trzecich na środowisko morskie, jest zobowiązany do uzyskania opinii ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej. Powyższa uwaga została odrzucona z uwagi na fakt, iż na etapie uzyskiwania zgody Rady Ministrów w tym zakresie minister właściwy do spraw gospodarki morskiej ma sposobność na wyrażenie swojej opinii.

Ponadto Urząd Morski w Szczecinie oraz Urząd Morski w Gdyni zgłosiły, iż błędnie wskazano w uzasadnieniu, że minister właściwy do spraw gospodarki morskiej jest organem właściwym do wydania decyzji o pozwolenie na budowę dotyczącej pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani. Uwaga została przyjęta.

Uwzględniono także 2 uwagi o charakterze redakcyjnym.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Środki finansowe na realizację nowych zadań nakładanych przez projektowaną ustawę na organy administracji rządowej, polegających na sporządzeniu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, ustaleniu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, ustaleniu zestawu celów środowiskowych wód morskich, opracowaniu krajowego programu ochrony wód morskich, opracowaniu programów monitoringu wód morskich, informowaniu i zapewnieniu możliwości udziału społeczeństwa w opracowywaniu poszczególnych elementów strategii morskiej, oraz na utworzeniu sieci chronionych obszarów morskich – będą wygospodarowane w ramach budżetów poszczególnych resortów. Zadania te będą realizowane w oparciu o istniejące zasoby kadrowe oraz jako ekspertyzy wykonywane sekwencyjnie w latach wskazanych w poniższym harmonogramie, a następnie aktualizowane co 6 lat w ramach środków budżetowych będących w dyspozycji zaangażowanych ministrów, z uwzględnieniem dodatkowych środków dla KZGW, GIOŚ oraz Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (jak podano w tabelach poniżej) będą sfinansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej za pośrednictwem rezerwy celowej.

W związku z koncepcją finansowania kosztów wdrażania ustawy ze środków NFOŚiGW środki finansowe na ten cel będą przewidziane corocznie w planie finansowym tej państwowej osoby prawnej.

HARMONOGRAM ZADAŃ DO WYKONANIA W CELU IMPLEMENTACJI RAMOWEJ DYREKTYWY W SPRAWIE STRATEGII MORSKIEJ 2008/56/WE		
Właściwy organ	Zadania do wykonania	Termin zakończenia
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	Sporządzenie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, w tym: – przeprowadzenie analizy podstawowych cech i właściwości wód morskich	4 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy

	i obecnego stanu środowiska wód morskich;	
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	– przygotowanie kompleksowej oceny obecnego stanu środowiska wód morskich;	4 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	– przeprowadzenie analizy dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego i morskiego na wody morskie, na podstawie zestawień dominujących presji i oddziaływań przekazanych przez:	4 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy
Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej	– sporządzenie zestawienia dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego na wody morskie i przekazanie do GIOŚ;	3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy
Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej	– sporządzenie zestawienia dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie i przekazanie do GIOŚ;	3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy
Minister właściwy do spraw rybołówstwa	– sporządzenie zestawienia dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego wynikających z działalności rybackiej na	3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy

Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej	wody morskie i przekazanie do GIOŚ; – przeprowadzenie analizy ekonomicznej i społecznej oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich i przekazanie do GIOŚ;	3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	– scalenie ww. elementów wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich;	4 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	– przekazanie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich do Komisji Europejskiej.	3 miesiące od dnia opracowania wstępnej oceny
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	Określenie zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym: – opracowanie projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich;	4 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	– przekazanie zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich do Komisji Europejskiej;	3 miesiące od dnia opracowania zestawu

Komisja Europejska	– zatwierdzenie zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich;	15 kwietnia 2013 r.
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	– wydanie rozporządzenia przyjmującego zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.	30 czerwca 2013 r.
Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej	Ustalenie zestawu celów środowiskowych wód morskich, w tym: – określenie zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników;	5 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	– przekazanie zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników do Komisji Europejskiej;	3 miesiące od dnia opracowania zestawu
Komisja Europejska	– zatwierdzenie zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników.	15 kwietnia 2013 r.

Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z: ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia Główny Inspektor Ochrony Środowiska Główny Inspektor Ochrony Środowiska Komisja Europejska	Opracowanie i wdrożenie programu monitoringu wód morskich, w tym: – wydanie rozporządzenia w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia monitoringu wód morskich; – opracowanie i wdrożenie programu monitoringu wód morskich; – przekazanie programu monitoringu wód morskich do Komisji Europejskiej; – zatwierdzenie programu monitoringu wód morskich.	31 grudnia 2013 r. 15 lipca 2014 r. 15 października 2014 r. 15 kwietnia 2015 r.
Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, minister właściwy do spraw środowiska, minister właściwy do spraw rybołówstwa, minister właściwy do spraw	Opracowanie krajowego programu ochrony wód morskich: – przygotowanie i przekazanie do KZGW propozycji i sposobu wdrożenia działań mających na celu poprawę stanu środowiska morskiego;	do 30 czerwca 2014 r.

rolnictwa, minister właściwy do spraw gospodarki oraz minister właściwy do spraw zdrowia		
Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia	– opracowanie krajowego programu ochrony wód morskich;	do 2015 r.
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	– przekazanie krajowego programu ochrony wód morskich do Komisji Europejskiej.	do 31 marca 2015 r.

Przygotowanie na podstawie istniejących danych pierwszej wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, w tym opracowań leżących zgodnie z projektem założeń, w kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, zostało zlecone przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i sfinansowane w latach 2011 – 2012 w kwocie 908 tys. zł ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej za pośrednictwem rezerwy celowej budżetu państwa.

W projekcie ustawy zawarto tzw. regułę wydatkową, zgodnie z którą maksymalny limit wydatków sektora finansów publicznych będący skutkiem finansowym ustawy do 2021 r. wynosi 8 000 tys. zł i stanowi środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z uwzględnieniem zmiany sposobu finansowania zadań państwowych jednostek budżetowych od dnia 1 stycznia 2011 r. (finansowanie z rezerwy

celowej utworzonej w budżecie państwa). Jednocześnie, wprowadzono mechanizmy korygujące polegające na zmniejszeniu kosztów realizacji zadań.

Badania monitoringowe środowiska Morza Bałtyckiego w ramach programów monitoringu wód morskich będą na dotychczasowych zasadach finansowane w całości ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z uwzględnieniem zmiany sposobu finansowania zadań państwowych jednostek budżetowych od dnia 1 stycznia 2011 r. (finansowanie z rezerwy celowej utworzonej w budżecie państwa). Roczny koszt obecnie realizowanego, na podstawie umowy o dofinansowanie państwowej jednostki budżetowej w formie przekazania środków na cele nieinwestycyjne, programu monitoringu Morza Bałtyckiego w strefie powyżej 1 mili morskiej wynosi ok. 900 tys. zł. Z uwagi na nowe wymagania postawione przed programami monitoringu wód morskich konieczne jest rozszerzenie zakresu badań o nowe elementy w tym ichtiofaunę oraz substancje niebezpieczne. Spowoduje to potrzebę zwiększenia dofinansowania na ten cel o ok. 500 tys. zł rocznie, począwszy od 2014 r. Wzrost kosztów rocznych monitoringu został oszacowany na podstawie kalkulacji kosztów przedsięwzięć o podobnym charakterze realizowanych przez GIOŚ na wodach śródlądowych.

Rok	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Wzrost kosztów w tys. zł (środki NFOŚiGW)	400*	-	500	500	500	500	500	500	500	500

* Środki zapewnione w ramach umowy GIOŚ-NFOŚiGW o dofinansowanie państwowej jednostki budżetowej w formie przekazania środków na cele nieinwestycyjne.

Ze środków NFOŚiGW będzie korzystał także Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w realizacji zadań dotyczących opracowania krajowego programu ochrony wód morskich. Koszt nowych zadań realizowanych przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej wynosić będzie 1 500 tys. zł w sześcioletnim cyklu wdrażania wynikającym z postanowień dyrektywy morskiej. Dodatkowe środki dla KZGW oszacowano biorąc pod uwagę fakt, że do analizy dominujących presji i oddziaływań,

a następnie opracowania krajowego programu ochrony wód morskich w aspekcie oddziaływania z lądu, będą wykorzystane dane i analizy wykonane w związku z planowaniem w gospodarowaniu wodami, zgodnie z ustawą – Prawo wodne. Na podstawie art. 112 – 114 ustawy – Prawo wodne realizowane są działania w ramach planowania w gospodarowaniu wodami – w tym sporządzana jest identyfikacja znaczących oddziaływań antropogenicznych i ocena ich wpływu na stan wód powierzchniowych. Przewidywane dodatkowe środki przeznaczone będą głównie na pokrycie kosztów optymalizacji działań podstawowych i uzupełniających dotyczących oddziaływania na ekosystem Morza Bałtyckiego ładunków wprowadzanych z lądu oraz kosztów oceny strategicznej i procesu konsultacji społecznych – na podstawie analogii do działań realizowanych w związku z wdrażaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Rok	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Wzrost kosztów w tys. zł (środki NFOŚiGW)	-	500	1 000	-	-	-	-	500	1 000	-

Dodatkowe środki dla Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej oszacowano, biorąc pod uwagę fakt, że do opracowania analizy dominujących presji i oddziaływań wywieranych na stan środowiska wód morskich, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych pochodzenia morskiego, będą wykorzystane istniejące dane w tym zakresie, uzyskane m.in. w związku z art. 20 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki. Przewiduje się potrzebę zapewnienia środków finansowych w kwocie 600 tys. zł na realizację nowych zadań ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej w zakresie opracowania analizy ekonomicznej i społecznej użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich w 2017 r. Koszt nowych zadań został oszacowany na podstawie bieżących danych funkcjonowania administracji.

Rok	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Wzrost kosztów w tys. zł (środki NFOŚiGW)	-	-	-	-	-	600	-	-	-	-

Wpływ projektowanej regulacji na budżety jednostek samorządu terytorialnego wiąże się głównie z działaniami w sferze gospodarki wodno-ściekowej, ograniczającymi ładunki zanieczyszczeń odprowadzanych do Morza Bałtyckiego. Jednakże na tym etapie i dla I cyklu wdrażania przyjmuje się, że jest on tożsamy z zadaniami tych jednostek wynikającymi z dotychczasowych zobowiązań, w tym międzynarodowych, w szczególności zawartych w Krajowym Programie Oczyszczania Ścieków Komunalnych, Programie Wodno-Środowiskowym Kraju, oraz działaniami wynikającymi z ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki związanymi z zapobieganiem oraz zwalczaniem zanieczyszczeń pochodzących ze statków.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

W związku z założeniem, że nowe zadania organów administracji publicznej będą realizowane w ramach istniejącego potencjału kadrowego z istotnym udziałem ekspertyz przewiduje się, że projektowana ustawa będzie miała nieznaczny wpływ na rynek pracy. Zamawiane usługi eksperckie nieznacznie wpłyną na rynek pracy w sektorze prywatnym.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Zakłada się, że nowy model ochrony środowiska morskiego może mieć pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki. Prowadzenie przedsiębiorstw z wyeliminowaniem negatywnych presji i oddziaływań na wody morskie, wynikających z prowadzonej działalności polepszy pozycję konkurencyjną polskich przedsiębiorstw względem innych przedsiębiorstw regionu Morza Bałtyckiego.

Na obecnym etapie nie jest natomiast możliwe rozstrzygnięcie czy projektowana ustawa będzie wywierać bezpośredni wpływ na przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Nowe regulacje w dziedzinie ochrony środowiska morskiego mają na celu zminimalizowanie zanieczyszczeń wód morskich oraz powstrzymanie zmniejszania się bioróżnorodności oraz związanych z tym ryzykiem szkód w gospodarce narodowej. Regulacja będzie mieć wpływ na rozwój regionów nadmorskich zarówno przez potencjalne ograniczenia, które mogą wyniknąć w trakcie procesu realizacji krajowego programu ochrony wód morskich, jak również przez poprawę stanu środowiska wód morskich, przejawiającą się w szczególności w zwiększeniu czystości wód oraz różnorodności ich ekosystemów, co spowoduje wzrost atrakcyjności regionów zarówno dla ich mieszkańców, jak i turystów.

Warszawa, 28 września 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 76 - 12/md/9

SM-1804

dot.: RM-10-16-12 z 26.09.2012 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem pozwalam sobie przedstawić następującą opinię.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ma bardzo pilny charakter, gdyż w związku z brakiem transpozycji dyrektywy 2008/56/WE Komisja Europejska skierowała skargę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (sprawa C-245/12) wraz z wnioskiem o nałożenie kary finansowej w wysokości 93 492 euro dziennie. Postępowanie sądowe znajduje się obecnie w fazie pisemnej. Z tego względu przedmiotowy projekt powinien być pilnie skierowany do Sejmu i procedowany tak, aby ustawa mogła zacząć obowiązywać jak najszybciej, gdyż może to skłonić Komisję Europejską do wycofania skargi.

Z poważaniem

Z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
P. Berek
Piotr Serafin

Do wiadomości:

Pan Marcin Korolec
Minister Środowiska

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU: projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej)

Nr jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Proponowana treść projektu	Jednostka redakcyjna projektu / jednostka redakcyjna zmienianej ustawy	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
Artykuł 1 "Przedmiot"					
ust. 1	Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy, w których państwa członkowskie podejmują niezbędne środki na rzecz osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu ekologicznego środowiska morskiego najpóźniej do 2020 r.	T	Art. 7. 1. Dobry stan środowiska wód morskich należy osiągnąć w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.	Art. 7 ust. 1	
ust. 2,	W tym celu opracowuje się i wdraża strategię morskie aby: a) chronić i zachować środowisko morskie zapobiegając jego degradacji lub gdy jest to wykonalne odtwarzać ekosystemy morskie na obszarach, gdzie uległy one niekorzystnemu oddziaływaniu; b) zapobiegać i stopniowo eliminować zanieczyszczenie środowiska morskiego, o czym mowa w art. 3 ust. 8, aby wykluczyć znaczny wpływ na biologiczną różnorodność morską, ekosystemy morskie, zdrowie ludzkie i zgodne z prawem formy korzystania z morza, albo też znaczne dla nich zagrożenie. W strategiach morskich stosuje się	T	Art. 61b. 1. W celu ochrony środowiska wód morskich opracowuje i wdraża się strategię morską, na zasadach określonych w ustawie.	Art. 1 pkt 3	Art. 3 i art. 4 ustawy o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju ¹ dokonują częściowej transpozycji art. 1 Dyrektywy, w pozostałym zakresie artykuł ten nie wymaga transpozycji

¹ Ustawy z dnia 6 lipca 2001 roku o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz. U. z 2001 r. Nr 97, poz. 1051 ze zm.), dalej jako „ustawa o o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju”.

ust. 3,	podejście do zarządzania działalnością człowieka oparte na ekosystemie, gwarantujące, że zbiorowy nacisk wywierany przez tego typu działalność utrzymywany jest na poziomie umożliwiającym osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego środowiska i że możliwości ekosystemów morskich reagowania na zmiany wywołane przez człowieka nie są zagrożone, umożliwiając jednocześnie trwałe użytkowanie zasobów i usług morskich przez obecne i przyszłe pokolenia.	N	Nie wymaga transpozycji	nie dotyczy	
ust. 4	Niniejsza dyrektywa przyczynia się do spójności pomiędzy kierunkami polityk, umowami i środkami legislacyjnymi oddziałującymi na środowisko morskie oraz przyczynia się do zapewnienia włączania do nich kwestii dotyczących środowiska	N	Nie wymaga transpozycji	nie dotyczy	
Artykuł 2 "Zakres stosowania"					
ust. 1	Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich wód morskich zdefiniowanych w art. 3 pkt 1, a także uwzględnia skutki o charakterze transgranicznym dla jakości środowiska morskiego państw trzecich tego samego regionu lub podregionu morskiego.	T	Art. 61a. 1. Przepisy niniejszego rozdziału oraz dotyczące monitoringu wód morskich stosuje się do wód morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz wód przybrzeżnych. 2. Przepisy niniejszego rozdziału oraz dotyczące monitoringu wód morskich stosuje się również do dna morskiego i skały macierzystej,	Art. 1 pkt 3	

			znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ust. 1, oraz wód przybrzeżnych.		
ust. 2	Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do działań, których wyłącznym celem jest obrona lub bezpieczeństwo narodowe. Państwa członkowskie dążą jednak do zagwarantowania, że takie działania są przeprowadzane w sposób, który – w stopniu, w jakim jest to rozsądne i wykonalne – jest zgodny z celami niniejszej dyrektywy.	T	Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany: 2) w dziale I po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu: „Art. 3a. Działania prowadzone na obszarach morskich, w tym których wyłącznym celem jest obrona lub bezpieczeństwo państwa, przeprowadza się, w stopniu racjonalnym, przy podjęciu niezbędnych środków na rzecz osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska morskiego, w szczególności zapewniając pobór próbek w punktach pomiarowych zlokalizowanych na polskich obszarach morskich dla celów monitoringu wód, o którym mowa w art. 155a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145).”;	Art. 2 pkt 2	
Artykuł 3 "Definicje"					

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055, z 2009 r. Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 778 i Nr 228, poz. 1368.

Na użytek niniejszej dyrektywy wprowadza się następujące definicje:	T	Art. 61a. 1. Przepisy niniejszego rozdziału oraz dotyczące monitoringu wód morskich stosuje się do wód morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz wód przybrzeżnych. 2. Przepisy niniejszego rozdziału oraz dotyczące monitoringu wód morskich stosuje się również do dna morskiego i skały macierzystej, znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ust. 1, oraz wód przybrzeżnych.	Art. 1 pkt 3	
1) „wody morskie oznaczają: a) wody, dno morskie i skałę macierzystą znajdujące się od strony morza od linii podstawowej, od której mierzony jest zasięg morza terytorialnego aż do najdalej położonego obszaru wód terytorialnych i rozciągające się aż do najdalej położonego obszaru, na którym państwo członkowskie ma lub wykonuje prawa jurysdykcyjne, zgodnie z Konwencją ONZ o prawie morza (UNCLOS), z wyjątkiem wód przylegających do krajów i terytoriów, o których mowa w załączniku II do Traktatu, i francuskich departamentów zamorskich; oraz b) wody przybrzeżne określone w dyrektywie 2000/60/WE, ich dno morskie i podłoże, o ile szczególne aspekty stanu ekologicznego środowiska morskiego nie były już przedmiotem wspomnianej dyrektywy lub innych przepisów prawa wspólnotowego;	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	
2) „region morski” oznacza obszar morski określony w art. 4 regiony morskie oraz ich podregiony wyznaczono w celu ułatwienia wdrożenia niniejszej dyrektywy; zostały one ustalone na podstawie kryteriów hydrologicznych, oceanograficznych i biogeograficznych;	T	Art. 61b. 2. Strategia morska stanowi następujący zespół działań:	Art. 1 pkt 3	
3) „strategia morska” oznacza strategię, która ma być opracowana i wdrażana w				

	odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego zgodnie z art. 5;		1) opracowanie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich; 2) opracowanie zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich; 3) opracowanie zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, zwanego dalej „zestawem celów środowiskowych dla wód morskich”; 4) opracowanie i wdrożenie programu monitoringu wód morskich; 5) opracowanie i wdrożenie krajowego programu ochrony wód morskich.		
	4) „stan środowiska” oznacza ogólny stan środowiska w wodach morskich, z uwzględnieniem struktury, funkcji oraz procesów zachodzących w składających się na nie ekosystemach morskich wraz z naturalnymi czynnikami fizjograficznymi, geograficznymi, biologicznymi, geologicznymi oraz klimatycznymi, jak również uwarunkowaniami fizycznymi, akustycznymi i chemicznymi, w tym uwarunkowaniami wynikającymi z działalności człowieka na danym obszarze lub poza nim;	T	e) po pkt 13e dodaje się pkt 13ea w brzmieniu: „13ea) stanie środowiska wód morskich – rozumie się przez to ogólny stan środowiska wód morskich, z uwzględnieniem struktury, funkcji i procesów zachodzących w składających się na te wody ekosystemach morskich wraz z naturalnymi czynnikami fizjograficznymi, geograficznymi, biologicznymi, geologicznymi i klimatycznymi, jak również uwarunkowaniami fizycznymi, akustycznymi i chemicznymi, w tym uwarunkowaniami będącymi wynikiem działalności człowieka;”	Art. 1 pkt 2 lit e	
	5) „dobry stan środowiska” oznacza taki stan środowiska wód morskich tworzących różnicowanie i dynamiczne pod względem ekologicznym oceany i morza, które są czyste, zdrowe i urodzajne w odniesieniu do panujących w nich warunków, za wykorzystanie środowiska morskiego zachodzi na poziomie, który jest zrównoważony i	T	b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) dobrym stanie środowiska wód morskich – rozumie się przez to stan środowiska wód morskich, w którym wody morskie są czyste, zdrowe i urodzajne w odniesieniu do panujących w nich warunków, natomiast wykorzystanie środowiska morskiego zachodzi na poziomie zrównoważonym i gwarantującym zachowanie możliwości	Art. 1 pkt 2 lit b	

gwarantuje zachowanie możliwości użytkowania i prowadzenia działań przez obecne i przyszłe pokolenia, tj.: a) struktura, funkcje i procesy składające się na ekosystemy morskie, a także powiązane czynniki fizjograficzne, geograficzne, geologiczne i klimatyczne umożliwiają ekosystemom normalne funkcjonowanie i zachowanie odporności na zmiany środowiskowe wywołane przez człowieka. Chroni się gatunki i siedliska morskie, zapobiega spadkowi naturalnej różnorodności biologicznej będącemu skutkiem działalności człowieka, a równowaga funkcjonowania różnorodnych składników biologicznych jest zachowana; b) właściwości hydromorfologiczne, fizyczne i chemiczne ekosystemów, w tym właściwości będące skutkiem działalności człowieka na danym obszarze, umożliwiają normalne funkcjonowanie ekosystemów, jak opisano powyżej. Substancje i energia, w tym hałas, wprowadzane do środowiska morskiego przez człowieka, nie powodują efektów zanieczyszczenia; Dobry stan środowiska jest określany na poziomie regionu lub podregionu morskiego, o których mowa w art. 4, na podstawie wskaźników jakości opisanych w załączniku I. Stosowane jest zarządzanie, które można dostosować, opracowane na podstawie podejścia opartego na ekosystemie w celu osiągnięcia stanu środowiska;	użytkowania i prowadzenia działalności przez człowieka dla którego osiągnięcia podejmuje się działania oparte na podejściu ekosystemowym, i w którym: a) struktura, funkcje i procesy zachodzące w składających się na wody morskie ekosystemach morskich oraz powiązane z nimi czynniki fizjograficzne, geograficzne, geologiczne i klimatyczne umożliwiają ekosystemom morskim prawidłowe funkcjonowanie i zachowanie odporności na zmiany środowiskowe powstałe w wyniku działalności człowieka, a także chroni się gatunki i siedliska występujące w wodach morskich oraz zapobiega powstawaniu w wyniku działalności człowieka zanikania naturalnej różnorodności biologicznej, a równowaga funkcjonowania różnorodnych składników biologicznych jest zachowana, b) właściwości hydromorfologiczne, fizyczne i chemiczne ekosystemów morskich, w tym właściwości będące wynikiem działalności człowieka na wodach morskich, umożliwiają prawidłowe funkcjonowanie tych ekosystemów, c) substancje i energia, w tym podmorski hałas, wprowadzane do środowiska wód morskich w wyniku działalności człowieka, nie powodują zanieczyszczenia wód morskich;"		
--	---	--	--

	6) „kryteria” oznaczają charakterystyczne cechy techniczne ściśle powiązane ze wskaźnikami jakości;	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	
	7) „cel środowiskowy” oznacza jakościowe lub ilościowe określenie pożądanego stanu różnych składników wód morskich oraz nacisków i oddziaływania na nie w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego. Cele środowiskowe są ustalane zgodnie z art. 10;	T	a) po pkt 1a dodaje się pkt 1aa w brzmieniu: „1aa) celach środowiskowych dla wód morskich – rozumie się przez to: a) pożądaný stan podstawowych cech i właściwości wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych, b) presje i oddziaływania na wody morskie, w tym na dno i skałę macierzystą znajdujące się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych – określone jakościowo lub ilościowo;”,	art. 1 pkt 2 lit a	
	8) „zanieczyszczenie” oznacza spowodowane przez działalność człowieka bezpośrednio lub pośrednio wprowadzane do środowiska morskiego substancji lub energii, w tym również podmerski hałas będący wynikiem działalności człowieka, które powoduje lub może powodować negatywne skutki, takie jak szkody w żywych zasobach i ekosystemach morskich, w tym utratę różnorodności biologicznej, zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, utrudnienia w działalności morskiej, w tym dla	T	g) po pkt 25a dodaje się pkt 25b w brzmieniu: „25b) zanieczyszczeniu wód morskich – rozumie się przez to będące wynikiem działalności człowieka bezpośrednio lub pośrednio wprowadzanie do środowiska wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych, substancji lub energii, w tym podmerskiego hałasu, które powoduje lub może powodować negatywne skutki, takie jak: a) straty w żywych zasobach i ekosystemach	Art. 1 pkt 2 lit g	

	rybołówstwa, turystyki i rekreacji, oraz w innych zgodnych z prawem sposobach korzystania z morza, jak również pogorszenie jakości użytkowanej wody morskiej i zmniejszenie walorów estetycznych lub też – ogólnie-pogorszenie możliwości zrównoważonego użytkowania zasobów i usług morskich;		morskich, w tym utratę różnorodności biologicznej, b) zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, c) utrudnienia w działalności morskiej, w tym w zakresie rybołówstwa, żeglugi, turystyki i rekreacji, oraz w innych sposobach korzystania z wód morskich, d) pogorszenie jakości wód morskich i zmniejszenie ich walorów estetycznych lub ograniczenie możliwości zrównoważonego korzystania z zasobów i usług morskich;”;		
	9) „współpraca regionalna” oznacza współpracę i koordynację działalności państw członkowskich oraz, w miarę możliwości, państw trzecich graniczących z tym samym regionem lub podregionem morskim w celu rozwoju i wdrożenia strategii morskich;	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	
	10) „regionalna konwencja morska” oznacza wszelkie konwencje międzynarodowe wraz z ich organami decyzyjnymi ustanowione w celu ochrony środowiska morskiego regionów morskich, o których mowa w art. 4, takie jak Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, Konwencja o ochronie środowiska morskiego północno-wschodniego Atlantyku oraz Konwencja o środowisku morskim i regionie przybrzeżnym Morza Śródziemnego.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	
Artykuł 4 "Regiony i podregiony morskie"					

ust. 1	Wypełniając zobowiązania nałożone przez niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie uwzględniają należycie fakt, że wody morskie podlegające ich suwerenności lub jurysdykcji stanowią integralną część następujących regionów morskich: a) Morze Bałtyckie; b) północno-wschodni Ocean Atlantycki; c) Morze Śródziemne; d) Morze Czarne.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	
ust. 2	W celu uwzględnienia specyficznych uwarunkowań danego obszaru państwa członkowskie mogą wdrożyć niniejszą dyrektywę, stosując na odpowiednim poziomie dalszy podział wód morskich, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że podział ten zostanie dokonany w sposób zgodny z podziałem na następujące podregiony morskie: a) na północno-wschodnim Oceanie Atlantyckim: (i) Morze Północne, łącznie z cieśniną Kattegat i kanałem La Manche; (ii) Morze Celtyckie; (iii) Zatoka Biskajska oraz wybrzeże Półwyspu Iberyjskiego; (iv) na Oceanie atlantyckim, makaronezyjski region biogeograficzny, obejmujący wody wokół Azorów, Medery oraz Wysp Kanaryjskich; b) na Morzu Śródziemnym: (i) zachodnie Morze Śródziemne; (ii) Morze Adriatyckie;	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	przepis ten jest fakultatywny i Polska nie przewiduje podziału regionu Morza Bałtyckiego na podregiony morskie

	(iii) Morze Jońskie i środkowa część Morza Śródziemnego; (iv) Morze Egejskie-Lewantyńskie. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich dokonanych podziałach w terminie określonym w art. 26 ust. 1 akapit pierwszy, przy czym mogą dokonywać zmian tych podziałów po zakończeniu oceny wstępnej, o której mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) ppkt (i).				
Artykuł 5 "Strategie morskie"					
ust. 1	Każde państwo członkowskie opracowuje w odniesieniu do każdego odpowiedniego regionu lub podregionu morskiego strategię morską dla jego wód morskich zgodnie z planem działania określonym w ust. 2 lit. a) i b).	T	Art. 61b. 1. W celu ochrony środowiska wód morskich opracowuje i wdraża się strategię morską, na zasadach określonych w ustawie.	Art. 1 pkt 3	
ust. 2	Państwa członkowskie wchodzące w skład tego samego regionu lub podregionu morskiego prowadzą współpracę służącą zagwarantowaniu spójności i koordynacji –w obrębie każdego regionu lub podregionu morskiego środków wymaganych do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, w szczególności poszczególnych elementów strategii morskich, o których mowa w lit. a) i b), na terenie danego regionu lub podregionu morskiego zgodnie z następującym planem działania, w ramach którego zainteresowane państwa członkowskie starają się realizować wspólne podejście:	N	Nie wymaga transpozycji,	Nie dotyczy	współpraca regionalna pomiędzy państwami regionu Morza Bałtyckiego obecnie odbywa się w ramach struktur utworzonych na podstawie Konwencji helsińskiej o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, struktury te, zgodnie z zaleceniami Dyrektywy, powinny zostać wykorzystane do realizacji jej celów

	a) przygotowanie: (i) dokonanie, w terminie do dnia 15 lipca 2012 r., wstępnej oceny obecnego stanu środowiska danych wód oraz oddziaływania na nie wynikającego z działalności człowieka, zgodnie z art. 8; (ii) ustalenie, w terminie do dnia 15 lipca 2012 r., dobrego stanu środowiska dla danych wód, zgodnie z art. 9 ust. 1; (iii) określenie, w terminie do dnia 15 lipca 2012 r., szeregu celów środowiskowych i związanych z nimi wskaźników, zgodnie z art. 10 ust. 1; (iv) opracowanie i wdrożenie, w terminie do dnia 15 lipca 2014 r., chyba że określono inaczej w odpowiednich przepisach wspólnotowych, programu monitorowania dla bieżącej oceny oraz regularnego uaktualniania celów, zgodnie z art. 11 ust. 1;	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	Art. 8-12 przepisy przejściowe projektu ustawy
ust. 3	Państwa członkowskie posiadające granice w tym samym regionie lub podregionie morskim objętym niniejszą dyrektywą, gdzie stan morza jest na tyle krytyczny, że konieczne jest natychmiastowe działanie, powinny sporządzić plan działania zgodnie z ust. 1, zakładający wcześniejsze wejście w życie programów środków oraz ewentualnych bardziej rygorystycznych środków ochronnych, pod warunkiem że	T	Art. 10. 2. Jeżeli stan środowiska wód morskich jest na tyle krytyczny, że konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań mających na celu zapobieżenie dalszemu pogarszaniu się stanu środowiska wód morskich, opracowuje się i wdraża krajowy program ochrony wód morskich w terminach wcześniejszych niż określone w ust. 1 i art. 9 pkt 3. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, krajowy program ochrony wód morskich określa szczególne działania, które należy	Art. 10 ust.2, 3 i 4	

	nie uniemożliwia to osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu ekologicznego w innym regionie lub podregionie morskim. W takich przypadkach: a) właściwe państwa członkowskie informują Komisję o swoim zmienionym harmonogramie i postępują zgodnie z nim; b) Komisję wzywa się do rozważenia zaoferowania działań wspierających państwa członkowskie w zwiększonych staraniach na rzecz polepszenia środowiska morskiego przez uczynienie danego regionu projektem pilotażowym.		podjąć dla zapobieżenia dalszemu pogarszaniu się stanu środowiska wód morskich oraz osiągnięcia lub przywrócenia na tych wodach dobrego stanu środowiska wód morskich. Działania te nie mogą spowodować negatywnych skutków dla wód regionu Morza Bałtyckiego lub wód morskich innych państw członkowskich Unii Europejskiej. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską o terminach opracowania i wdrożenia krajowego programu ochrony wód morskich.		
Artykuł 6 "Współpraca regionalna"					
ust. 1,	W celu osiągnięcia koordynacji, o której mowa w art. 5 ust. 2, w miarę możliwości i w razie potrzeby, państwa członkowskie wykorzystują istniejące regionalne struktury współpracy instytucjonalnej obejmujące dany region lub podregion morski, w tym struktury stworzone na mocy regionalnych konwencji morskich.	T	Art. 61f. Podjęcie działań, których celem jest zapewnienie osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich oraz dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym odpowiednio opracowanie, wdrożenie i przegląd wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, programu monitoringu wód morskich oraz krajowego programu ochrony wód morskich, wymaga współpracy, w szczególności w ramach Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej „Konwencją Helsińską”, z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej położonych w regionie Morza Bałtyckiego, a w razie potrzeby i możliwości, także z właściwymi	Art. 1 pkt 3	
ust. 2	W celu ustanowienia i wykonania strategii morskich w obrębie każdego regionu lub podregionu morskiego państwa członkowskie dokładają wszelkich starań przy wykorzystaniu odpowiednich forów międzynarodowych, w tym mechanizmów i struktur przewidzianych w regionalnych konwencjach morskich, aby				

	skoordynować swoje działania z działaniami państw trzecich, posiadających w tym samym regionie lub podregionie morskim wody podlegające ich suwerenności lub jurysdykcji. W tym kontekście państwa członkowskie opierają się w możliwie największym stopniu na odpowiednich istniejących programach i działaniach w ramach struktur powstałych na mocy umów międzynarodowych, takich jak regionalne konwencje morskie. Koordinacja i współpraca są rozszerzane, w odpowiednich przypadkach, na wszystkie państwa członkowskie na obszarze zlewni każdego regionu lub podregionu morskiego, w tym na państwa śródlądowe, w celu umożliwienia państwom członkowskim w tym regionie lub podregionie morskim wypełnienia ich zobowiązań nałożonych na mocy niniejszej dyrektywy, przy wykorzystaniu istniejących struktur współpracy opisanych w niniejszej dyrektywie lub dyrektywie 2000/60/WE.		organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego.		
Artykuł 7 "Właściwe organy"					
ust. 1	W terminie do dnia 15 lipca 2010 r. państwa członkowskie wyznaczają dla każdego danego regionu lub podregionu morskiego organ lub organy właściwe w sprawach dotyczących wdrożenia niniejszej dyrektywy w odniesieniu do wód morskich podlegających danemu	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	transpozycja zostanie dokonana łącznie z transpozycją przepisów dotyczących opracowywania poszczególnych elementów strategii morskiej wraz z wskazaniem w tym zakresie

	państwu. W terminie do dnia 15 stycznia 2011 r. państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych właściwych organów wraz z informacjami wymienionymi w załączniku II. Jednocześnie państwa członkowskie wysyłają Komisji wykaz swoich właściwych organów przy tych organach międzynarodowych, w których pracach uczestniczą i które są właściwe dla wdrażania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie położone na obszarze zlewni każdego regionu lub podregionu morskiego wyznaczają również właściwy organ lub organy do celów współpracy i koordynacji, o których mowa w art. 6.				właściwych organów
ust. 2	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach dotyczących informacji przekazanych zgodnie z ust. 1 w ciągu sześciu miesięcy od daty wprowadzenia w życie takiej zmiany.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	
ust. 1	W odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego państwa członkowskie sporządzają wstępną ocenę swoich wód morskich, która uwzględnia istniejące dane, jeśli są one	T	Art. 61h. 1. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich zawiera: 1) analizę podstawowych cech i właściwości wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich, obejmującą w szczególności	Art. 1 pkt 3	

	dostępne, oraz zawiera następujące elementy: a) analizę podstawowych cech i właściwości oraz obecnego stanu środowiska tych wód na podstawie przykładowego wykazu elementów określonego w tabeli 1 w załączniku III, uwzględniając właściwości fizykochemiczne, typy siedlisk, składniki biologiczne oraz hydromorfologię; b) analizę dominujących presji i oddziaływań, łącznie z działalnością człowieka, wywieranych na stan środowiska tych wód, która: (i) opiera się na przykładowym wykazie elementów umieszczonych w tabeli 2 w załączniku III oraz uwzględnia jakościowe i ilościowe aspekty różnych presji oraz dające się wyróżnić tendencje; (ii) obejmuje skutki kumulacyjne i synergiczne; oraz (iii) uwzględnia odpowiednie oceny przeprowadzone na mocy obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego; c) ekonomiczną i społeczną analizę użytkowania tych wód oraz analizę kosztów degradacji środowiska morskiego.		charakterystykę: a) następujących właściwości fizycznych, chemicznych i hydromorfologicznych wód morskich: - topografia i batymetria dna morskiego, - roczny, sezonowy i przestrzenny rozkład temperatury oraz zasolenia wody, występowanie lodu morskiego, rozkłady i prędkości prądów morskich, wypływanie wód głębinowych, ekspozycję na fale, mieszanie wód, przezroczystość wody oraz wymianę wód, - przestrzenny i czasowy rozkład substancji biogennych (rozpuszczony azot nieorganiczny – DIN, azot całkowity – TN, rozpuszczony fosfor nieorganiczny – DIP, fosfor całkowity – TP, całkowity węgiel organiczny – TOC) i tlenu, - pionowe profile pH, pCO₂ lub inne parametry wykorzystywane do określenia zakwaszenia wód morskich, b) typów siedlisk, zawierającą: - dominujące typy lub typ siedlisk na dnie morskim i w słupie wody z opisem charakterystycznych właściwości fizycznych, takich jak głębokość, rozkłady temperatury oraz zasolenia wody, prądy morskie, falowanie, struktura i substrat dna morskiego, oraz chemicznych wód morskich,		
--	---	--	--	--	--

			- identyfikacja i kartowanie typów siedlisk będących przedmiotem szczególnego zainteresowania pod względem naukowym lub w odniesieniu do różnorodności biologicznej, w tym określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, - siedliska w obszarach, które ze względu na swoje cechy charakterystyczne, położenie lub znaczenie strategiczne zasługują na szczególną uwagę; do tej kategorii zalicza się obszary podlegające intensywnym presjom lub presjom o specyficznym charakterze, a także obszary kwalifikujące się do objęcia formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, c) cech biologicznych wód morskich, zawierającą: - opis zbiorowisk biologicznych powiązanych z przeważającymi typami siedlisk na dnie morskim lub w słupie wody, zawierający informacje o typowych zbiorowiskach fitoplanktonu i zooplanktonu, w tym o typowych gatunkach oraz ich zmienności sezonowej i geograficznej, - informacje o roślinach okrytonasiennych, makroglonach i bezkręgowej faunie dennej, w tym o		
--	--	--	---	--	--

			ich składzie gatunkowym, biomasie i zmienności rocznej lub sezonowej, - informacje o strukturze populacji ryb, w tym o różnorodności biologicznej, rozmieszczeniu, strukturze wiekowej oraz wielkości populacji ryb, - opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków ssaków, gadów oraz ptaków morskich występujących w regionie Morza Bałtyckiego, - opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków innych niż wymienione w tiret czwartym występujących w regionie Morza Bałtyckiego określonych w przepisach dotyczących tych gatunków, w tym w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, - wykaz czasowego występowania różnorodności biologicznej oraz rozmieszczenia przestrzennego gatunków obcych lub, w razie konieczności, odrębnych genetycznie gatunków rodzimych występujących w regionie Morza Bałtyckiego, d) cech i właściwości wód morskich innych niż wymienione w lit. a-c, zawierającą: - opis przypadków występowania substancji chemicznych, w tym niebezpiecznych substancji		
--	--	--	--	--	--

			chemicznych, zanieczyszczenia osadów, gorących punktów określonych w przepisach prawa międzynarodowego dotyczących ochrony środowiska morskiego regionu Morza Bałtyckiego, zagrożeń dla zdrowia ludzkiego oraz zanieczyszczenia fauny i flory, szczególnie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, - opis innych cech typowych lub szczególnych dla regionu Morza Bałtyckiego; 2) analizę dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego i morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, obejmującą skutki kumulacyjne i synergiczne; 3) analizę ekonomiczną i społeczną użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich. 2. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich uwzględnia: 1) wskaźniki zastosowane w ocenie stanu i sposobie klasyfikacji wód przejściowych, przybrzeżnych i morza terytorialnego określone w przepisach dotyczących tych wskaźników; 2) wskaźniki inne niż wskazane w pkt 1 umożliwiające dokonanie kompleksowej oceny stanu środowiska wód morskich, w szczególności oceny tematyczne przeprowadzone zgodnie z postanowieniami Konwencji Helsińskiej. 3. Dla potrzeb opracowania analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się:		
--	--	--	--	--	--

			1) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań: a) znaczące zmiany struktury termicznej wód morskich, w tym powodowane przez odprowadzanie wód chłodniczych z elektrowni, b) znaczące zmiany poziomu zasolenia, w tym powodowane przez konstrukcje ograniczające przepływ, zrzut lub pobór wody, c) wprowadzanie związków syntetycznych, w szczególności określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących polityki wodnej, substancji priorytetowych istotnych dla środowiska morskiego, takich jak substancje czynne biologicznie, pestycydy, środki farmaceutyczne, pochodzących ze źródeł rozproszonych, z opadów atmosferycznych lub ładunków doprowadzanych rzekami, d) wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych, w tym metali ciężkich i węglowodorów, pochodzących ze źródeł punktowych, z opadów atmosferycznych lub ładunków doprowadzanych rzekami, e) wprowadzanie radionuklidów, f) wprowadzanie nawozów i innych substancji bogatych w azot i fosfor, głównie pochodzących ze źródeł		
--	--	--	---	--	--

			punktowych i rozproszonych, w tym z rolnictwa, akwakultury i z opadów atmosferycznych, g) wprowadzanie materii organicznej przez urządzenia kanalizacyjne, obiekty chowu i hodowli organizmów wodnych w wodach morskich lub rzekami, h) wprowadzanie drobnoustrojów patogennych, i) wprowadzanie i przemieszczanie gatunków obcych; 2) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań: a) przygłuszanie, w tym powodowane przez sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi lub usuwanie urobku z pogłębiania dna, b) kolmatacja, w tym powodowana przez sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi, c) zmniejszenie przezroczystości wód morskich, w tym powodowane przez odprowadzanie ścieków i wody opadowe, pogłębianie lub usuwanie urobku z pogłębiania dna, d) abrazja, w tym powodowana przez wpływ na dno morskie wywołany połowami komercyjnymi, żegluga rekreacyjną i kotwiczeniem,		
--	--	--	--	--	--

			e) wydobywanie nieożywionych zasobów naturalnych w wyniku badań lub eksploatacji dna morskiego, f) podmorski hałas, głównie powodowany przez żeglugę morską, sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, w tym podwodne urządzenia akustyczne, oraz podmorskie kable i rurociągi, g) odpady wyrzucane do morza, h) wprowadzanie związków syntetycznych, w tym stosowanych na statkach środków przeciwpiorostowych, i) wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych, głównie metali ciężkich i węglowodorów, w tym na skutek zanieczyszczenia wód morskich przez statki, a także na skutek poszukiwania i eksploatacji minerałów, ropy i gazu, j) wprowadzanie substancji innych niż wymienione w lit. g-i, zarówno stałych, ciekłych, jak i gazowych, w wyniku regularnego lub celowego odprowadzania, zgodnie z przepisami dotyczącymi wprowadzania tych substancji do wód morskich; 3) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie wynikających z działalności rybackiej, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań: a) eksploatacja selektywna organizmów		
--	--	--	--	--	--

			morskich, w tym powodowana przez badania i eksploatację żywych zasobów dna morskiego i podłoża, b) eksploatacja selektywna gatunków zwierząt, obejmująca przypadkowe połowy gatunków niebędących gatunkami docelowymi, w tym powodowana przez połowy komercyjne i rekreacyjne. 4. Zestawienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, nie obejmuje presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie wynikających z działalności rybackiej.		
ust. 2	Analizy, o których mowa w ust. 1, uwzględniają elementy dotyczące wód przybrzeżnych, przejściowych i terytorialnych objętych stosownymi przepisami obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego, a zwłaszcza dyrektywy 2000/60/WE. W analizach tych uwzględnia się również lub stosuje jako podstawę inne stosowne oceny, takie jak przeprowadzone wspólnie w ramach regionalnych konwencji morskich, tak aby możliwe było dokonanie kompleksowej oceny stanu środowiska morskiego.	T	Art. 61h. 2. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich uwzględnia: 1) wskaźniki zastosowane w ocenie stanu i sposobie klasyfikacji wód przejściowych, przybrzeżnych i morza terytorialnego określone w przepisach dotyczących tych wskaźników;	Art. 1 pkt 3	

ust. 3	Dla każdego regionu morskiego państwa członkowskie, przygotowując ocenę, o której mowa w ust. 1, podejmują starania w drodze koordynacji ustanowionej na mocy art. 5 i 6 w celu zapewnienia: a) zgodności metodologii oceny w całym regionie lub podregionie morskim; PL 25.6.2008 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 164/27 b) uwzględniania oddziaływania i właściwości o charakterze transgranicznym.	T	Art. 61h. 2. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich uwzględnia: 2) wskaźniki inne niż wskazane w pkt 1 umożliwiające dokonanie kompleksowej oceny stanu środowiska wód morskich, w szczególności oceny tematyczne przeprowadzone zgodnie z postanowieniami Konwencji Helsińskiej.	Art. 1 pkt 3	
Artykuł 9 "Określenie dobrego stanu środowiska"					
ust. 1	W oparciu o wstępną ocenę przeprowadzoną zgodnie z art. 8 ust. 1 państwa członkowskie w odniesieniu do każdego danego regionu lub podregionu morskiego określają dla wód morskich zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska, w oparciu o wskaźniki jakości wymienione w załączniku I. Państwa członkowskie uwzględniają przykładowy wykaz elementów zawarty w tabeli 1 w załączniku III, a w szczególności właściwości fizyko-chemiczne, typy siedlisk, właściwości biologiczne oraz hydromorfologię. Państwa członkowskie uwzględniają również naciski lub wpływ działań człowieka w każdym regionie lub podregionie morskim, mając na uwadze przykładowe wykazy elementów określone w tabeli 2 w załączniku III.	T	Art. 61k. 1. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich zawiera: 1) wskaźniki i ich jakościowe lub ilościowe własności oraz kryteria dobrego stanu środowiska wód morskich dla następujących cech charakteryzujących: a) utrzymanie różnorodności biologicznej; jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i różnorodność gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym, geograficznym i klimatycznym regionu Morza Bałtyckiego, b) utrzymanie gatunków obcych wprowadzanych do ekosystemów morskich w wyniku działalności człowieka na poziomie niepowodującym negatywnych zmian w tych ekosystemach, c) utrzymanie populacji wszystkich ryb i	Art. 1 pkt 3	

			skorupiaków eksploatowanych w celach komercyjnych w bezpiecznych granicach biologicznych oraz rozmieszczenie populacji tych ryb i skorupiaków ze względu na ich wiek i liczebność, świadczące o jej dobrym stanie, d) występowanie elementów morskiego łańcucha pokarmowego w ilościach i zróżnicowaniu na poziomie zapewniającym różnorodność gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej, e) ograniczona do minimum eutrofizacja wywołana przez działalność człowieka, a w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak straty w różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód, f) utrzymanie integralności dna morskiego na poziomie zapewniającym ochronę struktury i funkcji ekosystemów bentosowych oraz brak negatywnego wpływu na te ekosystemy, g) stała zmiana właściwości hydrograficznych niepowodująca negatywnego wpływu na ekosystemy morskie, h) utrzymanie stężeń substancji zanieczyszczających na poziomie niepowodującym zanieczyszczenia wód morskich, i) utrzymanie poziomów substancji zanieczyszczających w rybach oraz		
--	--	--	---	--	--

			skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi nieprzekraczających poziomów określonych w normach lub przepisach dotyczących poziomów tych substancji, j) utrzymanie właściwości i ilości odpadów na poziomie niepowodującym szkód w środowisku wód morskich, przejściowych i przybrzeżnych, k) utrzymanie energii wprowadzanej do wód morskich, w tym podmorskiego hałasu, na poziomie niepowodującym negatywnego wpływu na środowisko wód morskich; 2) sposób klasyfikacji wskaźników w powiązaniu z cechami, o których mowa w pkt 1; 3) sposób oceny stanu środowiska wód morskich. 2. Jeżeli którakolwiek z cech, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie ma zastosowania do wód morskich, fakt ten wskazuje się i uzasadnia w zestawie właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich. 3. Przy opracowywaniu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich bierze się pod uwagę istniejący stan rozpoznania procesów zachodzących w środowisku morskim, dostępne wyniki pomiarów i badań oraz możliwość różnicowania własności wskaźników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w zależności od cech przestrzennych i właściwości wód morskich. 4. Wyznaczając własności wskaźników, o		
--	--	--	---	--	--

			których mowa w ust. 1 pkt 1, bierze się pod uwagę: 1) wskaźniki i kryteria określone w decyzji Komisji Europejskiej nr 2010/477/EWE z dnia 1 września 2010 r. w sprawie kryteriów i standardów metodologicznych dotyczących dobrego stanu środowiska wód morskich (Dz. Urz. UE L 232 z 02.09.2010, str. 14); 2) relację między wskaźnikami i kryteriami określonymi w decyzji Komisji Europejskiej, o której mowa w pkt 1, a presjami i oddziaływaniemi na wody morskie zawartymi w analizie, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 2.		
ust. 2	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ocenie dokonanej zgodnie z art. 8 ust. 1 oraz o ustaleniach dokonanych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w ciągu trzech miesięcy od dokonania tych ustaleń.	T	Art. 61l. 6 Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich wraz ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich wraz ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.	Art. 1 pkt 3	
ust. 3	Kryteria i standardy metodologiczne, które mają być zastosowane przez państwa członkowskie i które mają służyć zmianie innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, są określane na podstawie załączników I i III, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	przepis art. 9 ust. 3 adresowany jest do Komisji

	art. 25 ust. 3, w terminie do dnia 15 lipca 2010 r., w taki sposób, aby zapewnić spójność i umożliwić porównanie, w jakim stopniu udaje się osiągnąć dobry stan środowiska w regionach i podregionach morskich. Przed zaproponowaniem takich kryteriów i standardów Komisja konsultuje się z wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym z regionalnymi konwencjami morskimi.				
Artykuł 10 "Określenie celów środowiskowych"					
ust. 1	Na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1 państwa członkowskie określają w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego kompleksowy zestaw celów środowiskowych i związanych z nimi wskaźników odnoszący się do ich wód morskich w celu ukierunkowania działań na rzecz osiągnięcia dobrego stanu środowiska w środowisku morskim, biorąc pod uwagę przykładowe wykazy presji i oddziaływania określonych w tabeli 2 w załączniku III oraz właściwości określonych w załączniku IV. Przy opracowywaniu tych celów i wskaźników państwa członkowskie uwzględniają ciągłe stosowanie odpowiednich, istniejących celów środowiskowych określonych dla tych samych wód na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym,	T	Art. 61b. 3. Zestawy, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, oraz programy, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 5, są opracowywane na podstawie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. Art. 61n. 3. Przy opracowywaniu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich bierze się pod uwagę: 1) cechy i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 1; 2) wykaz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 2; 3) skutki oddziaływania na środowisko wód regionu Morza Bałtyckiego o charakterze transgranicznym oraz potrzebę zapewnienia zgodności celów środowiskowych dla wód morskich z celami środowiskowymi realizowanymi przez inne państwa	Art. 1 pkt 3 Art. 1 pkt 3	

	zapewniając wzajemną zgodność tych celów oraz uwzględnianie odnośnych skutków i cech o charakterze transgranicznym w możliwie najszerszym zakresie.	członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego i państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego; 4) potrzebę określenia: a) celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem własności tych wskaźników, tak aby umożliwiały prowadzenie monitoringu wód morskich i bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich, b) celów operacyjnych związanych z działaniami podejmowanymi dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich lub ułatwiający ich osiągnięcie; 5) charakterystykę docelowego lub utrzymywanego stanu środowiska wód morskich i potrzebę określenia tego stanu z uwzględnieniem cech i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 1; 6) spójność celów środowiskowych dla wód morskich; 7) charakterystykę środków niezbędnych do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich; 8) charakterystykę parametrów służących do monitorowania postępu i ukierunkowania działań podejmowanych dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich; 9) charakterystykę referencyjnych punktów odniesienia, jeżeli jest sporządzona; 10) potrzebę uwzględniania zagadnień		
--	--	--	--	--

			społecznych, gospodarczych i przestrzennych przy wyznaczaniu celów środowiskowych dla wód morskich; 11) analizę celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, oraz referencyjnych punktów odniesienia, pozwalającą ocenić, czy realizacja tych celów może doprowadzić do osiągnięcia zgodnego z nimi: a) stanu środowiska wód morskich, b) dobrego stanu środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej.		
ust. 2	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o celach środowiskowych w ciągu trzech miesięcy od ich określenia.	T	art. 61o ust. 6 Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.	Art. 1 pkt 3	
Artykuł 11 "Programy monitorowania"					
ust. 1	Na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1 państwa członkowskie określają i realizują skoordynowane programy monitorowania służące prowadzeniu bieżącej oceny stanu środowiska ich wód morskich na podstawie przykładowego wykazu zawartego w załączniku III i wykazu	częściowa transpozycja poprzez przepisy art. 155a i 155b Prawa wodnego, art. 25-29	2) w art. 26 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) jakości wód śródlądowych powierzchniowych i podziemnych oraz wód przejściowych, a także wód morza terytorialnego, wód wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych, w tym dna i skały	Art. 4	z istniejących przepisów dokonujących częściowej transpozycji Dyrektywy wynika kompetencja dla Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w zakresie prowadzenia monitoringu wód morskich, proponowane jest

	zawartego w załączniku V oraz w odniesieniu do celów środowiskowych określonych zgodnie z art. 10. Programy monitorowania są spójne w obrębie regionów lub podregionów morskich i opierają się na stosownych przepisach prawa wspólnotowego dotyczących oceny i monitorowania, w tym dyrektywy siedliskowej i dyrektywy ptasiej, lub umów międzynarodowych oraz są zgodne z tymi przepisami.	Prawa ochrony środowiska, art. 23-28 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska³, oraz art. 112 ustawy o ochronie przyrody⁴	macierzystej znajdujących się na obszarze tych wód;”. Art. 155c. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska opracowuje program monitoringu wód morskich zawierający wykaz stanowisk badań monitoringowych z przyporządkowaniem im zakresu i częstotliwości prowadzenia pomiarów i badań oraz metodyk referencyjnych lub warunków zapewnienia jakości pomiarów i badań dla poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1. 2. Przy opracowywaniu programu monitoringu wód morskich bierze się pod uwagę potrzebę: 1) dostarczania informacji pozwalających na bieżącą ocenę stanu środowiska wód morskich oraz na określenie działań pozostających do podjęcia i postępów działań już podjętych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich, zgodnie ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich oraz z zestawem właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich; 2) zapewniania generowania informacji umożliwiających identyfikację odpowiednich wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, dla celów środowiskowych dla wód morskich; 3) zapewniania generowania informacji umożliwiających ocenę skuteczności działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich;	uzupełnienie ustawy – Prawo ochrony środowiska o rozszerzenie zakresu monitoringu wód o wody wyłącznej strefy ekonomicznej
--	---	---	---	---

³ Ustawa z dnia 20 lipca 1991 roku o Inspekcji Ochrony Środowiska (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287 ze zm.) dalej jako „ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska”

⁴ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220) dalej jako „ustawa o ochronie przyrody”.

		4) zapewniania identyfikacji przyczyny zmian stanu środowiska wód morskich oraz podjęcia możliwych działań korygujących mających na celu przywrócenie dobrego stanu środowiska wód morskich, w przypadku stwierdzenia odstępstw od dobrego stanu środowiska wód morskich; 5) dostarczania informacji o substancjach szczególnie szkodliwych występujących w gatunkach przeznaczonych do spożycia przez ludzi z obszarów połowów komercyjnych; 6) uwzględniania badań zapewniających uzyskanie informacji, czy działania korygujące, o których mowa w pkt 4, przyniosą oczekiwane zmiany stanu środowiska wód morskich i nie będą miały niepożądanych skutków ubocznych; 7) zapewniania porównywalności i możliwości wykonywania zbiorczych ocen stanu środowiska wód morskich w regionie Morza Bałtyckiego; 8) opracowywania specyfikacji technicznych i ujednoliconych metod monitorowania stanu środowiska wód morskich w sposób zapewniający porównywalność informacji o stanie środowiska wód morskich na poziomie Unii Europejskiej; 9) zapewniania, w zakresie, w jakim jest to możliwe, zgodności programu monitoringu wód morskich z programami opracowywanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego oraz państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego, w tym przy wykorzystaniu najbardziej odpowiednich dla regionu Morza Bałtyckiego wytycznych dotyczących		
--	--	--	--	--

			monitorowania stanu środowiska wód; 10) uwzględniania oceny zmian właściwości i cech, o których mowa w art. 61h ust. 1, a także, w razie konieczności, nowych i przyszłych zagrożeń ekosystemów morskich; 11) uwzględniania właściwości fizycznych, chemicznych, hydromorfologicznych i biologicznych wód morskich, typów siedlisk oraz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 2, w tym ich naturalnej zmienności, jak również potrzebę przeprowadzenia oceny postępów w realizacji celów środowiskowych dla wód morskich z zastosowaniem wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, oraz ich granicznych i docelowych punktów odniesienia – o ile zostały ustalone.		
ust. 2	Państwa członkowskie wchodzące w skład jednego regionu lub podregionu morskiego sporządzają programy monitorowania zgodnie z ust. 1 oraz, mając na uwadze spójność i koordynację, dążą do zapewnienia: a) zgodności metod monitorowania w całym regionie lub podregionie morskim w celu ułatwienia porównywania wyników monitorowania; b) uwzględniania istotnego oddziaływania i właściwości o charakterze transgranicznym.	T	Art. 155d. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia monitoringu wód, o którym mowa w art. 155a ust. 1 pkt 2, w tym: 1) rodzaje i kryteria wyznaczania stanowisk badań monitoringowych, zapewniając pobór próbek w punktach pomiarowych zlokalizowanych na obszarach morskich w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 1 pkt 6	

			i administracji morskiej; 2) zakres i częstotliwość prowadzenia pomiarów i badań poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1; 3) metodyki referencyjne dla poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, a dla wskaźników, dla których nie ustalono metodyki referencyjnej – warunki zapewnienia jakości pomiarów. 2. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, kieruje się: 1) ustaleniami zawartymi we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich; 2) potrzebą prowadzenia monitoringu wód morskich w sposób skoordynowany i spójny w regionie Morza Bałtyckiego; 3) potrzebą zapewnienia informacji niezbędnych dla opracowania programu monitoringu wód morskich; 4) oddziaływaniami na stan środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego o charakterze transgranicznym; 5) potrzebą zapewnienia zgodności metod monitorowania w regionie Morza Bałtyckiego w celu ułatwienia porównania wyników monitoringu.		
ust. 3	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o programach monitorowania w ciągu trzech miesięcy od ich określenia.	T	Art. 155c ust. 7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada program monitoringu wód morskich Komisji Europejskiej po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Program monitoringu wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.	Art. 1 pkt 6	

[illegible]

Artykuł 12

"Powiadomienia i ocena Komisji"

Na podstawie wszystkich powiadomień otrzymanych zgodnie z art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 3 w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego Komisja dokonuje oceny, czy w przypadku każdego państwa członkowskiego elementy zawarte w powiadomieniu tworzą odpowiednie ramy spełniające wymogi niniejszej dyrektywy, a także może zwrócić się do danego państwa członkowskiego o dostarczenie wszelkich dodatkowych niezbędnych informacji, które są dostępne. Sporządzając oceny, Komisja uwzględni spójność ram w obrębie różnych regionów i podregionów morskich oraz w całej Wspólnocie. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania wszystkich tych powiadomień Komisja informuje zainteresowane państwa członkowskie, czy uważa, że elementy zawarte w powiadomieniu są zgodne z niniejszą dyrektywą, oraz udziela	T	Art. 61l. 7. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich jest przyjmowany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia przedłożenia jego projektu Komisja Europejska nie odrzuci projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w całości albo w części. Art. 61o. 7. Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich jest przyjmowany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia przedłożenia jego projektu Komisja Europejska nie odrzuci projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich w całości albo w części. Art. 155c. 8. Pogram monitoringu wód morskich jest wdrażany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia jego przedłożenia Komisja Europejska nie odrzuci programu monitoringu wód morskich w całości albo w części.	Art. 1 pkt 3 Art. 1 pkt 6	
---	----------	--	---	--

	wskazówek dotyczących wszelkich modyfikacji, które uważa za niezbędne.				
Artykuł 13 "Programy środków"					
ust. 1	W odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego państwa członkowskie określają środki, które należy zastosować, aby osiągnąć lub utrzymać dobry stan środowiska na ich wodach morskich, jak określono w art. 9 ust. 1. Środki te są opracowywane na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1 oraz w odniesieniu do celów środowiskowych określonych zgodnie z art. 10 ust. 1, jak również przy uwzględnieniu rodzajów środków wymienionych w załączniku VI.	T	Art. 61b. 3. Zestawy, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, oraz programy, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 5, są opracowywane na podstawie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. Art. 61r. 1. Krajowy program ochrony wód morskich określa: 1) działania podstawowe niezbędne do osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym działania prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne i kontrolne: a) wpływające na dozwoloną intensywność działalności człowieka, b) wpływające na dozwolony stopień zakłóceń w ekosystemach morskich, c) wpływające na lokalizację oraz termin realizacji planowanych przedsięwzięć, d) przyczyniające się do identyfikacji zanieczyszczeń wód morskich, e) które ze względu na interes gospodarczy zachęcają użytkowników ekosystemów morskich do działania w sposób pozwalający na osiągnięcie lub utrzymanie dobrego stanu środowiska wód morskich, f) służące przywróceniu poprzedniego stanu naruszonych elementów ekosystemów morskich,	Art. 1 pkt 3 Art. 1 pkt 3	

			g) zapewniające wszystkim zainteresowanym udział w osiągnięciu dobrego stanu środowiska wód morskich oraz mających na celu wzrost świadomości społecznej w zakresie osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich;		
ust. 2	Państwa członkowskie włączają środki opracowane zgodnie z ust. 1 do programu środków, biorąc pod uwagę właściwe środki wymagane na mocy prawodawstwa wspólnotowego, w szczególności dyrektywy 2000/60/WE, dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (1) i dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpieliskach (2), a także przyjętych w przyszłości przepisów w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej lub umów międzynarodowych	T	Art. 61r. 3. Przy opracowywaniu krajowego programu ochrony wód morskich uwzględnia się: 1) ustalenia programów, o których mowa w art. 43 ust. 1 i art. 113 ust. 1 pkt 1; 2) działania w zakresie zarządzania jakością wody w kąpieliskach, o których mowa w art. 34a ust. 1;	Art. 1 pkt 3	
ust. 3	Przy opracowywaniu programu środków na mocy ust. 2 państwa członkowskie w należyty sposób uwzględniają zasadę zrównoważonego rozwoju, a w szczególności społeczny i gospodarczy wpływ planowanych środków. W celu wsparcia właściwego organu lub organów, o których mowa w art. 7, w realizacji ich celów w sposób zintegrowany państwa członkowskie mogą określić bądź ustanowić ramy	T	Art. 61r. 3. Przy opracowywaniu krajowego programu ochrony wód morskich uwzględnia się: 3) zasadę zrównoważonego rozwoju; 4) opłacalność i techniczną wykonalność planowanych do określenia w nim działań oraz ich koszty i korzyści;	Art. 1 pkt 3	

	administracyjne w celu korzystania z takiego współdziałania. Przed wprowadzeniem jakiegokolwiek nowego środka państwa członkowskie dopilnowują, by były one opłacalne i technicznie wykonalne, oraz przeprowadzają oceny oddziaływania, w tym analizy kosztów i korzyści.				
ust. 4	Jeżeli państwa członkowskie uważają, że zarządzanie działalnością człowieka na poziomie wspólnotowym lub międzynarodowym może mieć znaczny wpływ na środowisko morskie, zwłaszcza na obszarach, o których mowa w ust. 4, indywidualnie lub wspólnie zwracają się do właściwego organu lub odpowiedniej organizacji międzynarodowej w celu rozpatrzenia i ewentualnego podjęcia środków, które mogą być niezbędne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, tak aby zapewnić integralność, strukturę i funkcjonowanie ekosystemów, które mają być utrzymane lub w razie potrzeby odtworzone.	T	Art. 61r. 1. Krajowy program ochrony wód morskich określa: 4) sieć obszarów wód morskich objętych formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 13 po ust. 3b dodaje się ust. 3c – 3e w brzmieniu: „3c. Uznanie, zmiana granic, zmiana celu ochrony lub likwidacja rezerwatu przyrody położonego na obszarze morskim wymagają uzgodnienia z dyrektorem właściwego urzędu morskiego w zakresie, w jakim wpływają na realizację zadań	Art. 1 pkt 3 Art. 5 pkt 2	

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 76, poz. 489 i Nr 119, poz. 804 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 170, Nr 94, poz. 549, Nr 208, poz. 1241 i Nr 224, poz. 1337.

			dyrektora urzędu morskiego. 3d. Uzgodnienia, o którym mowa w ust. 3c, dokonuje się w terminie 30 dni od dnia doręczenia wystąpienia o uzgodnienie. Niezajęcie stanowiska w tym terminie przez dyrektora właściwego urzędu morskiego jest równoznaczne z uzgodnieniem wnioskowanych spraw. 3e. W przypadku gdy obszar, o którym mowa w ust. 1, jest położony na obszarze morskim, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska w części dotyczącej tego obszaru ustala się wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.”.		
ust. 5	Jeżeli państwa członkowskie uważają, że zarządzanie działalnością człowieka na poziomie wspólnotowym lub międzynarodowym może mieć znaczny wpływ na środowisko morskie, zwłaszcza na obszarach, o których mowa w ust. 4, indywidualnie lub wspólnie zwracają się do właściwego organu lub odpowiedniej organizacji międzynarodowej w celu rozpatrzenia i ewentualnego podjęcia środków, które mogą być niezbędne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, tak aby zapewnić integralność, strukturę i funkcjonowanie ekosystemów, które mają być utrzymane lub w razie potrzeby odtworzone.	T	Art. 61e. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi, że działalność człowieka w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie leżącym poza granicami Unii Europejskiej może mieć znaczący wpływ na środowisko wód morskich, w szczególności na obszarach wód morskich objętych formami ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym chronionych zgodnie z umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, po uzyskaniu zgody Rady Ministrów, występuje do właściwego organu Unii Europejskiej lub organizacji międzynarodowej o podjęcie działań niezbędnych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich oraz zapewnienia integralności, funkcjonowania i zachowania	Art. 1 pkt 3	

			struktury ekosystemów morskich, które mają być utrzymane lub, w razie potrzeby, odtworzone.		
ust. 6	Najpóźniej do 2013 r. państwa członkowskie udostępniają opinii publicznej w odniesieniu do każdego regionu i podregionu morskiego istotne informacje dotyczące obszarów, o których mowa w ust. 4 i 5.	częściowa transpozycja poprzez art. 8 oraz art. 21 ust. 2 pkt 24 lit. a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku ⁶	Art. 13. Organy administracji właściwe w sprawach, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 28 lit. h ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zamieszczają dane o obszarach wód morskich objętych formami ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w publicznie dostępnych wykazach, o których mowa w art. 21 ustawy zmienianej w art. 6, w terminie do dnia 31 grudnia 2013 r.	Art.13	
ust. 7	Państwa członkowskie wskazują w swoich programach sposób wdrażania środków oraz określają, w jaki sposób przyczynią się one do osiągnięcia celów środowiskowych ustanowionych zgodnie z art. 10 ust. 1.	T	Art. 61r. 1. Krajowy program ochrony wód morskich określa: 7) sposób podejmowania działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 61p ust. 5, oraz stopień, w jakim przyczyniają się one do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich.	Art. 1 pkt 3	
ust. 8	Państwa członkowskie rozważają wpływ realizowanych przez siebie programów środków na wody pozostające poza obszarem ich wód morskich w celu zminimalizowania zagrożeń dla tych wód i w miarę możliwości uzyskania pozytywnego wpływu.	T	Art. 61r. 1. Krajowy program ochrony wód morskich określa: 6) analizę wpływu działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w pkt 3, na wody pozostające poza obszarem wód morskich, w celu zminimalizowania	Art. 1 pkt 3	

⁶ Ustawa z dnia 03 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) dalej jako „ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku”.

			zagrożeń i, jeżeli jest to możliwe, uzyskania pozytywnego wpływu na te wody;		
ust. 9	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i wszystkie inne zainteresowane państwa członkowskie o swoich programach środków w ciągu trzech miesięcy od ich ustanowienia.	T	Art. 61s. 9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada projekt krajowego programu ochrony wód morskich Komisji Europejskiej oraz zainteresowanym państwom członkowskim Unii Europejskiej. Projekt krajowego programu ochrony wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia jego uzgodnienia z członkami Rady Ministrów.	Art. 1 pkt 3	
ust. 10	Z zastrzeżeniem art. 16 państwa członkowskie zapewniają wdrożenie programów w ciągu jednego roku od ich ustanowienia.	T	Art. 10. 1. Krajowy program ochrony wód morskich, o którym mowa w art. 61b ust. 2 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, należy wdrożyć w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r.	Art. 10	
Artykuł 14 "Wyjątki"					
ust. 1	Państwo członkowskie może określić przykłady obszarów na terenie swoich wód morskich, gdzie z jakiegokolwiek powodu wymienionego w lit. a)–d) cele środowiskowe lub dobry stan ekologiczny środowiska nie mogą zostać osiągnięte we wszystkich aspektach przy zastosowaniu środków przyjętych przez to państwo członkowskie lub z powodów, o których mowa w lit. e), nie mogą zostać osiągnięte w określonym przedziale czasowym: a) działanie lub brak działania, za które dane państwo członkowskie nie jest	T	Art. 61p. 1. Cele środowiskowe dla wód morskich należy osiągnąć w terminach określonych w zestawie celów środowiskowych dla wód morskich. 2. Dopuszcza się możliwość odstępiania od osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich przy zastosowaniu działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich, jeżeli osiągnięcie celów środowiskowych dla wód morskich uniemożliwia co najmniej jeden z następujących powodów: 1) działanie lub brak działania wpływającego na stan środowiska wód morskich, za	Art. 1 pkt 3	

odpowiedzialne; b) przyczyny naturalne; c) siła wyższa d) modyfikacje lub zmiany fizycznych właściwości wód morskich spowodowane przez działania podjęte z ważnych względów interesu publicznego, które zostały uznane za istotniejsze niż negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym oddziaływanie transgraniczne; e) warunki naturalne, które nie pozwalają na szybką poprawę stanu danych wód morskich. Dane państwo członkowskie wyraźnie wskazuje takie przypadki w swoim programie środków i przekazuje Komisji uzasadnienie swojej opinii. Przy określaniu przykładów takich obszarów państwa członkowskie uwzględniają konsekwencje dla państw członkowskich w danym regionie lub podregionie morskim. Dane państwo członkowskie podejmuje jednak właściwe środki ad hoc służące dalszemu dążeniu do osiągnięcia celów środowiskowych, aby zapobiec postępującemu pogarszaniu się stanu wód morskich z powodów określonych w lit. b), c) lub d), oraz służące złagodzeniu niekorzystnego oddziaływania na poziomie danego regionu lub podregionu morskiego lub w wodach morskich innych państw członkowskich.	które Rzeczpospolita Polska nie jest odpowiedzialna; 2) przyczyny naturalne; 3) siła wyższa; 4) zmiany fizycznych właściwości wód morskich spowodowane przez działania podjęte w ważnym interesie publicznym, który został uznany za istotniejszy od negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym oddziaływania transgranicznego, pod warunkiem, że nie wykluczają one w sposób trwały osiągnięcia dobrego stanu środowiska morskiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej i nie zagrażają osiągnięciu takiego stanu. 3. Dopuszcza się także odstępianie od osiągnięcia w terminach, o których mowa w ust. 1, celów środowiskowych dla wód morskich, jeżeli występują warunki naturalne niepozwalające na szybką poprawę stanu środowiska wód morskich. 4. W krajowym programie ochrony wód morskich określa się obszary wód morskich, w tym ich granice, dla których, przy zastosowaniu działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich, nie zostaną osiągnięte cele środowiskowe dla wód morskich z powodów i przyczyny wskazanych odpowiednio w ust. 2 albo 3, jeżeli obszary takie występują. 5. W stosunku do obszarów, o których mowa w ust. 4, podejmuje się działania doraźne służące zapobiegnięciu dalszemu pogarszaniu się stanu środowiska wód morskich z powodów wskazanych w ust. 2 pkt 2-4, a także		
--	--	--	--

			złagodzeniu negatywnego oddziaływania na wody regionu Morza Bałtyckiego lub wody morskie innych państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli oddziaływanie takie występuje. 6. Działania doraźne, o których mowa w ust. 5, określa się w krajowym programie ochrony wód morskich.		
ust. 2	W sytuacji przewidzianej w ust. 1 lit. d) państwa członkowskie dbają o to, by modyfikacje i zmiany w sposób trwały nie wykluczały osiągnięcia dobrego stanu środowiska na poziomie danego regionu lub podregionu morskiego lub w wodach morskich innych państw członkowskich ani nie zagrażały osiągnięciu takiego stanu.	T	Art. 61p. 2. Dopuszcza się możliwość odstąpienia od osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich przy zastosowaniu działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich, jeżeli osiągnięcie celów środowiskowych dla wód morskich uniemożliwia co najmniej jeden z następujących powodów: 1) działanie lub brak działania wpływającego na stan środowiska wód morskich, za które Rzeczpospolita Polska nie jest odpowiedzialna; 2) przyczyny naturalne; 3) siła wyższa; 4) zmiany fizycznych właściwości wód morskich spowodowane przez działania podjęte w ważnym interesie publicznym, który został uznany za istotniejszy od negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym oddziaływania transgranicznego, pod warunkiem, że nie wykluczają one w sposób trwały osiągnięcia dobrego stanu środowiska morskiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej i nie zagrażają osiągnięciu takiego stanu. 3. Dopuszcza się także odstąpienie od osiągnięcia w terminach, o których mowa w ust. 1, celów środowiskowych dla wód	Art. 1 pkt 3	

	jest stale zagrożone.		podjęcia takiej decyzji.”;		
Artykuł 15 "Zalecenie działania Wspólnoty"					
ust. 1	W przypadku stwierdzenia przez państwo członkowskie występowania problemu, który oddziałuje na stan środowiska jego wód morskich i który nie może zostać rozwiązany za pomocą środków przyjętych na poziomie krajowym lub który jest powiązany z inną polityką Wspólnoty lub umową międzynarodową, państwo to informuje o tym Komisję i przekazuje uzasadnienie będące podstawą jego opinii.	T	Art. 61t. 1. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi wystąpienie sytuacji, która negatywnie oddziałuje na środowisko wód morskich i nie może zostać rozwiązana za pomocą działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich, lub która jest powiązana z inną niż ochrona środowiska wód polityką Unii Europejskiej lub umową międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest stroną informuje Komisję Europejską o takiej sytuacji i przekazuje uzasadnienie swojego stanowiska po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.	Art. 1 pkt 3	
	Komisja reaguje w terminie nieprzekraczającym sześciu miesięcy.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	
ust. 2	Jeśli wymagane jest działanie instytucji Wspólnoty, państwa członkowskie zwracają się do Komisji i Rady z odpowiednimi zaleceniami co do środków dotyczących problemów, o których mowa w ust. 1. O ile stosowne przepisy wspólnotowe nie stanowią inaczej, Komisja reaguje na każde z takich zaleceń w terminie nieprzekraczającym sześciu miesięcy	T	Art. 61t. 2. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi, że wystąpienie sytuacji, o której mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przez właściwe organy Unii Europejskiej występuje do Komisji Europejskiej i Rady Unii Europejskiej o podjęcie w tym zakresie odpowiednich działań po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.	Art. 1 pkt 3	

	i, w stosownych przypadkach, w odpowiedni sposób je uwzględnia przy przedstawianiu związanych z nimi wniosków Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.				
Artykuł 16 "Powiadomienia i ocena Komisji"					
	Na podstawie powiadomień o programach środków dokonywanych zgodnie z art. 13 ust. 9 Komisja dokonuje oceny, czy w przypadku każdego państwa członkowskiego programy zawarte w powiadomieniu stanowią właściwe ramy spełniające wymogi niniejszej dyrektywy, a także może zwrócić się do danego państwa członkowskiego o dostarczenie wszelkich niezbędnych dodatkowych informacji, które są dostępne. Sporządzając oceny, Komisja uwzględnia spójność programów środków w obrębie różnych regionów i podregionów morskich oraz w całej Wspólnocie. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania wszystkich tych powiadomień Komisja informuje zainteresowane państwa członkowskie, czy uważa, że programy środków zawarte w powiadomieniu są zgodne z niniejszą dyrektywą, oraz udziela wskazówek dotyczących wszelkich modyfikacji, które uważa za niezbędne.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	przepis art. 16 skierowany jest do Komisji

Artykuł 17 "Aktualizacja"					
ust. 1,	Państwa członkowskie zapewniają aktualizowanie strategii morskich dotyczących każdego danego regionu lub podregionu morskiego.	T	Art. 61i. 13. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.	Art. 1 pkt 3 i 6	
ust. 2,	Do celów ust. 1 państwa członkowskie dokonują w sposób skoordynowany, o czym mowa w art. 5, przeglądu następujących elementów swoich strategii morskich co sześć lat od momentu ich pierwotnego określenia: a) pierwotnej oceny i ustalenia dobrego stanu środowiska, przewidzianych odpowiednio w art. 8 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1; b) celów środowiskowych określonych zgodnie z art. 10 ust. 1; c) programów monitorowania określonych zgodnie z art. 11 ust. 1; d) programów środków określonych zgodnie z art. 13 ust. 2.		Art. 61l. 11. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji. Art. 61o. 11. Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji. Art. 61s. 15. Krajowy program ochrony wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji. Art. 155c. 11. Program monitoringu wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.		
ust. 3	Szczegóły dotyczące aktualizacji przeprowadzonych w następstwie przeglądów przewidzianych w ust. 2 są przesyłane Komisji, regionalnym konwencjom morskim i pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim w ciągu trzech miesięcy po ich opublikowaniu zgodnie z art. 19 ust. 2	T	Art. 61i. 16. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji wstępnej oceny	Art. 1 pkt 3 i 6	

			stanu środowiska wód morskich. Art. 61l. 12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich. Art. 61o. 12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego i zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach zestawu celów środowiskowych dla wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji zestawu celów środowiskowych dla wód morskich. Art. 61s. 16. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego i zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach krajowego programu ochrony wód morskich po uzyskaniu zgody		
--	--	--	---	--	--

			Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji krajowego programu ochrony wód morskich. Art. 155c. 12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego i zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach programu monitoringu wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji programu monitoringu wód morskich.		
ust. 4	Artykuły 12 i 16 stosuje się odpowiednio do przepisów niniejszego artykułu.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	
Artykuł 18 "Sprawozdania okresowe"					
	W ciągu trzech lat po opublikowaniu każdego programu środków lub jego aktualizacji zgodnie z art. 19 ust. 2 państwa członkowskie przedstawiają Komisji krótkie sprawozdanie okresowe opisujące postępy we wdrażaniu tego programu.	T	Art. 61s. 14. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej sprawozdanie o postępach we wdrażaniu krajowego programu ochrony wód morskich. Sprawozdanie jest przedkładane w terminie 3 lat od dnia przyjęcia krajowego programu ochrony wód morskich, a następnie po każdej jego aktualizacji.	Art. 1 pkt 3	

Artykuł 19
"Informowanie społeczeństwa i konsultacje"

ust. 1	Zgodnie z odpowiednim obowiązującym prawodawstwem Wspólnoty państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie zainteresowane strony odpowiednio wcześniej miały zapewnioną rzeczywistą możliwość uczestniczenia we wdrażaniu niniejszej dyrektywy, w tym w miarę możliwości istniejące organy lub struktury zarządzające, łącznie z regionalnymi konwencjami morskimi, naukowymi organami doradczymi oraz regionalnymi komitetami doradczymi.	T	Art. 61i. 8. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w celu zgłoszenia uwag, projekt wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. 9. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zainteresowani mogą składać, do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu. 10. Główny Inspektor Ochrony Środowiska uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa i Prezesem Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Art. 61l. 2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego	Art. 1 pkt 3 i 6	
--------	---	---	--	------------------	--

		Inspektoratu Ochrony Środowiska, w celu zgłoszenia uwag, projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich. 3. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zainteresowani mogą składać, do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu. 4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia. Art. 61o. 2. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w celu zgłoszenia uwag, projekt		
--	--	---	--	--

			zestawu celów środowiskowych dla wód morskich. 3. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej zainteresowani mogą składać, do Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu. 4. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia. Art. 61s. 5. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, opracowując projekt krajowego programu ochrony wód morskich, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.		
--	--	--	--	--	--

		6. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu krajowego programu ochrony wód morskich z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia. Art. 155c. 3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu programu monitoringu wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w celu zgłoszenia uwag, projekt programu monitoringu wód morskich. 4. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu programu monitoringu wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zainteresowani mogą składać, do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu. 5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Ochrony		
--	--	--	--	--

			Środowiska informację o sposobie i zakresie uwzględnienia uwag do projektu programu monitoringu wód morskich.		
ust. 2	Państwa członkowskie publikują i publicznie udostępniają podsumowania następujących elementów strategii morskich lub dotyczących ich uaktualnień, umożliwiając zgłaszanie do nich uwag: a) wstępna ocena i określenie dobrego stanu środowiska, przewidziane, odpowiednio, w art. 8 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1; b) cele środowiskowe określone zgodnie z art. 10 ust. 1; c) programy monitorowania określone zgodnie z art. 11 ust. 1; d) programy środków określone zgodnie z art. 13 ust. 2.	T	Art. 6. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm. ⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 21 w ust. 2 pkt 28 otrzymuje brzmienie: „28) z zakresu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145) o: a) wnioskach o wydanie pozwolenia i o pozwoleniach wodnoprawnych na pobór wód, b) decyzjach nakazujących usunięcie drzew i krzewów, c) wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich, d) zestawie celów środowiskowych dla wód morskich, e) programie monitoringu wód morskich, f) krajowym programie ochrony wód morskich,	Art. 6 pkt 1	

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 122, poz. 695, Nr 132, poz. 766, Nr 135, poz. 789, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 170, poz. 1015 i Nr 178, poz. 1060 oraz z 2012 r. poz. 460 i 472.

ust. 3	Oдноśnie do dostępu do informacji na tematy związane ze środowiskiem zastosowanie ma dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (1).	T	Art. 6. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w odnośniku nr 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”;	Art. 6 pkt 1	
	Zgodnie z dyrektywą 2007/2/WE państwa członkowskie zapewniają Komisji, do celów wykonywania przez nią zadań związanych z niniejszą dyrektywą, zwłaszcza przeglądu stanu środowiska morskiego we Wspólnocie zgodnie z art. 20 ust. 3 lit. b), dostęp do tych danych i informacji oraz prawo korzystania z danych i informacji uzyskanych w wyniku wstępnych ocen	T	Art. 61j. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska udostępnia Komisji Europejskiej dane i informacje wykorzystane do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich oraz uzyskane przy jej opracowaniu, zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489). 2. Nie później niż w terminie 6 miesięcy od	Art. 1 pkt 3	

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 122, poz. 695, Nr 132, poz. 766, Nr 135, poz. 789, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 170, poz. 1015 i Nr 178, poz. 1060 oraz z 2012 r. poz. 460 i 472.

	przeprowadzonych zgodnie z art. 8 oraz programów monitorowania stworzonych zgodnie z art. 11. Nie później niż sześć miesięcy po udostępnieniu danych i informacji uzyskanych w wyniku wstępnych ocen przeprowadzonych zgodnie z art. 8 oraz programów monitorowania stworzonych zgodnie z art. 11 informacje te i dane udostępniane są również Europejskiej Agencji Środowiska do celów wykonywania przez nią swoich zadań.	dnia udostępnienia Komisji Europejskiej danych i informacji, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska udostępnia je również Europejskiej Agencji Środowiska (EEA). 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do danych i informacji wykorzystanych do aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich oraz uzyskanych przy jej aktualizacji. Art. 155e. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska udostępnia Komisji Europejskiej dane i informacje wykorzystane do opracowania programu monitoringu wód morskich oraz uzyskane przy jego opracowaniu, zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej. 2. Nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia udostępnienia Komisji Europejskiej danych i informacji, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska udostępnia te dane i informacje również Europejskiej Agencji Środowiska (EEA). 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do danych i informacji wykorzystanych do aktualizacji programu monitoringu wód morskich oraz uzyskanych przy jego aktualizacji.”.	Art. 1 pkt 6	
Artykuł 20 "Sprawozdania Komisji"				

ust. 1,	Komisja publikuje pierwsze sprawozdanie z oceną procesu wdrażania niniejszej dyrektywy w ciągu dwóch lat po otrzymaniu wszystkich programów środków, a najpóźniej do roku 2019. Komisja publikuje kolejne sprawozdania co sześć lat. Komisja przekazuje sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	przepis art. 20 skierowany jest do Komisji
ust. 2,	Najpóźniej do dnia 15 lipca 2012 r. Komisja publikuje sprawozdanie, w którym określi wkład niniejszej dyrektywy w wykonywanie istniejących obowiązków, zobowiązań i inicjatyw państw członkowskich lub Wspólnoty na szczeblu wspólnotowym lub międzynarodowym w dziedzinie ochrony środowiska wód morskich. Sprawozdanie to jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.				
ust. 3	Sprawozdania przewidziane w ust. 1 obejmują: a) przegląd postępów we wdrażaniu niniejszej dyrektywy; b) przegląd stanu środowiska morskiego we Wspólnocie, w koordynacji z Europejską Agencją Środowiska i odpowiednimi regionalnymi organizacjami morskimi i organizacjami rybołówstwa oraz konwencjami; c) analizę strategii morskich oraz				

	propozycje ich udoskonalenia; d) streszczenie informacji otrzymanych od państw członkowskich zgodnie z art. 12 i 16 oraz przeprowadzonych przez Komisję zgodnie z art. 16 ocen informacji otrzymanych od państw członkowskich zgodnie z art. 15; e) streszczenie uwag do każdego ze sprawozdań przedstawionych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 18; f) streszczenie uwag do komentarzy przedstawionych przez Parlament Europejski i Radę w sprawie poprzednich strategii morskich; g) streszczenie sposobu, w jaki inne stosowne polityki Wspólnoty przyczyniają się do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy.				
Artykuł 21 "Sprawozdanie w sprawie postępów w obszarach chronionych"					
	Na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie do 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie do 2014 r. w sprawie postępów w ustanawianiu chronionych obszarów morskich, uwzględniając istniejące obowiązki wynikające z prawa wspólnotowego oraz międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty i państw członkowskich. Sprawozdanie to jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	przepis art. 21 skierowany jest do Komisji
Artykuł 22 "Finansowanie wspólnotowe"					

ust. 1,	Ze względu na z natury priorytetowy charakter ustanowienia strategii morskich, wykonanie niniejszej dyrektywy jest wspomagane przez istniejące instrumenty finansowe Wspólnoty zgodnie z obowiązującymi zasadami i warunkami.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	przepis art. 22 stanowi o zastosowaniu istniejących instrumentów finansowych i wykorzystywaniu ich zgodnie z obowiązującymi zasadami i warunkami
ust. 2	Programy opracowywane przez państwa członkowskie są współfinansowane przez UE zgodnie z istniejącymi instrumentami finansowymi.				
Artykuł 23 "Przegląd niniejszej Dyrektywy"					
	Komisja dokona przeglądu niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 15 lipca 2023 r. i w razie konieczności zaproponuje wszelkie niezbędne zmiany.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	przepis art. 23 skierowany jest do Komisji
Artykuł 24 "Dostosowania techniczne"					
ust. 1,	Zmiany załączników III, IV i V w związku z postępem naukowym i technicznym mogą zostać wprowadzone zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3, z uwzględnieniem okresów przeglądu i aktualizacji strategii morskich określonych w art. 17 ust. 2.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	przepis art. 24 skierowany jest do Komisji
ust. 2	Zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 25 ust. 2: a) można przyjąć standardy metodologiczne dotyczące stosowania załączników I, III, IV oraz V; b) można przyjąć formaty techniczne do				

	celów przekazywania i przetwarzania danych, w tym danych statystycznych i kartograficznych.				
Artykuł 25 "Komitet regulacyjny"					
ust. 1,	Komisję wspomaga komitet.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	przepis art. 25 skierowany jest do Komisji
ust. 2,	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8. Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.				
ust. 3	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.				
Artykuł 26 "Transpozycja"					
ust. 1	Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w terminie do dnia 15 lipca	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	

- ⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055, z 2009 r. Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 778 i Nr 228, poz. 1368.
- ¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 129, poz. 734, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341 oraz z 2012 r. poz. 460.
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 76, poz. 489 i Nr 119, poz. 804 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 170, Nr 94, poz. 549, Nr 208, poz. 1241 i Nr 224, poz. 1337.

	2010 r. Teksty tych przepisów przekazują niezwłocznie Komisji. Wspomniane przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie towarzyszy ich oficjalnej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.	T	Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145) wprowadza się następujące zmiany: 1) w odnośniku nr 1 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu: „17) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”; Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w tytule ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu: „¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w	Art. 1 pkt 1 Art. 2 pkt 1	
--	--	---	--	---	--

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 122, poz. 695, Nr 132, poz. 766, Nr 135, poz. 789, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 170, poz. 1015 i Nr 178, poz. 1060 oraz z 2012 r. poz. 460 i 472.

			zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”; Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w odnośniku nr 1 w pkt 30 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 31 w brzmieniu: „31) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”; Art. 5. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w odnośniku nr 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) dyrektywy Parlamentu	Art. 4 pkt 1 Art. 5 pkt 1	
--	--	--	---	---	--

			Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”; Art. 6. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany: 2) w odnośniku nr 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).”;	Art. 6 pkt 1	
ust. 2	Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	

ust. 3	Państwa członkowskie nieposiadające wód morskich Wprowadzają w życie wyłącznie te przepisy, które są konieczne do spełnienia wymogów określonych w art. 6 dotyczących współpracy regionalnej i art. 7 dotyczących właściwych organów. Jeżeli takie przepisy obowiązują już na mocy prawa krajowego, dane państwa członkowskie przekazują Komisji tekst tych przepisów.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	przepis art. 26 ust. 3 skierowany jest do państw członkowskich nieposiadających wód morskich
Artykuł 27 "Wejście w życie"					
	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	opublikowanie Dyrektywy w dzienniku urzędowym UE nastąpiło w dniu 25 czerwca 2008 roku, dyrektywa weszła w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu
Artykuł 28 "Adresaci"					
	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	
ZAŁĄCZNIK I "Wskaźniki jakości dotyczące określania dobrego stanu środowiska"					
	Wskaźniki jakości dotyczące określania dobrego stanu środowiska (o których mowa w art. 3 ust. 5, art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 3 i art. 24) 1. Utrzymana jest różnorodność biologiczna. Jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i bogactwo gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym,	T	Art. 61k. 1. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich zawiera: 1) wskaźniki i ich jakościowe lub ilościowe własności oraz kryteria dobrego stanu środowiska wód morskich dla następujących cech charakteryzujących: a) utrzymanie różnorodności biologicznej; jakość i występowanie	Art. 1 pkt 3	

geograficznym i klimatycznym. 2. Gatunki obce wprowadzone do ekosystemu w wyniku działalności człowieka utrzymują się na poziomie, który nie powoduje szkodliwych zmian w ekosystemach. 3. Populacje wszystkich ryb i skorupiaków eksploatowanych w celach handlowych utrzymują się w bezpiecznych granicach biologicznych, wskazując rozmieszczenie ze względu na wiek i rozmiar populacji, świadczące o dobrym zdrowiu zasobów. 4. Wszystkie elementy morskiego łańcucha pokarmowego, w stopniu w jakim są znane, występują w normalnych ilościach i zróżnicowaniu, na poziomie, który w dalszej perspektywie może zapewnić bogactwo gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej. 5. Do minimum ogranicza się eutrofizację wywołaną przez działalność człowieka, a w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak ubytki różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód. 6. Integralność dna morskiego utrzymuje się na poziomie gwarantującym ochronę struktury i funkcji ekosystemów oraz brak niekorzystnego wpływu zwłaszcza na ekosystemy głębinowe. 7. Stała zmiana właściwości		siedlisk oraz rozmieszczenie i różnorodność gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym, geograficznym i klimatycznym regionu Morza Bałtyckiego, b) utrzymanie gatunków obcych wprowadzanych do ekosystemów morskich w wyniku działalności człowieka na poziomie niepowodującym negatywnych zmian w tych ekosystemach, c) utrzymanie populacji wszystkich ryb i skorupiaków eksploatowanych w celach komercyjnych w bezpiecznych granicach biologicznych oraz rozmieszczenie populacji tych ryb i skorupiaków ze względu na ich wiek i liczebność, świadczące o jej dobrym stanie, d) występowanie elementów morskiego łańcucha pokarmowego w ilościach i zróżnicowaniu na poziomie zapewniającym różnorodność gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej, e) ograniczona do minimum eutrofizacja wywołana przez działalność człowieka, a w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak straty w różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód, f) utrzymanie integralności dna morskiego na poziomie		
--	--	--	--	--

	hydrograficznych nie ma niekorzystnego wpływu na ekosystemy morskie. 8. Stężenie substancji zanieczyszczających utrzymuje się na poziomie, który nie wywołuje skutków charakterystycznych dla zanieczyszczenia. 9. Poziom substancji zanieczyszczających w rybach i owocach morza przeznaczonych do spożycia przez ludzi nie przekracza poziomów ustanowionych w prawodawstwie Wspólnoty ani innych odpowiednich norm. 10. Właściwości ani ilość znajdujących się w wodzie morskiej odpadów nie powodują szkód w środowisku przybrzeżnym i morskim. 11. Wprowadzenie energii, w tym hałasu podwodnego, utrzymuje się na takim poziomie, że nie powoduje ono negatywnego wpływu na środowisko morskie.		zapewniającym ochronę struktury i funkcji ekosystemów bentosowych oraz brak negatywnego wpływu na te ekosystemy, g) stała zmiana właściwości hydrograficznych niepowodująca negatywnego wpływu na ekosystemy morskie, h) utrzymanie stężenia substancji zanieczyszczających na poziomie niepowodującym zanieczyszczenia wód morskich, i) utrzymanie poziomów substancji zanieczyszczających w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi nieprzekraczających poziomów określonych w normach lub przepisach dotyczących poziomów tych substancji, j) utrzymanie właściwości i ilości odpadów na poziomie niepowodującym szkód w środowisku wód morskich, przejściowych i przybrzeżnych, k) utrzymanie energii wprowadzanej do wód morskich, w tym podmorskiego hałasu, na poziomie niepowodującym negatywnego wpływu na środowisko wód morskich;		
ZAŁĄCZNIK II "Właściwe organy"					

	Właściwe organy (o których mowa w art. 7 ust. 1) 1. Nazwa i adres właściwego organu lub organów – oficjalna nazwa i adres zgłoszonego właściwego organu lub właściwych organów. 2. Status prawny właściwego organu lub właściwych organów krótki opis statusu prawnego właściwego organu lub właściwych organów. 3. Zakres odpowiedzialności krótki opis obowiązków prawnych i administracyjnych właściwego organu lub organów i ich rola w odniesieniu do przedmiotowych wód morskich. 4. Członkostwo – w przypadku gdy właściwy organ lub organy działają jako organy koordynujące w stosunku do innych właściwych organów, wymagany jest wykaz tych organów wraz ze streszczeniem relacji instytucjonalnych ustanowionych w celu zapewnienia koordynacji. 5. Koordynacja regionalna lub na szczeblu podregionu– wymagany jest opis mechanizmów ustanowionych w celu zapewnienia koordynacji pomiędzy państwami członkowskimi, których wody morskie należą do tego samego regionu lub podregionu morskiego.	N	Nie wymaga transpozycji	Nie dotyczy	
ZAŁĄCZNIK III "Przykładowe wykazy właściwości, presji i oddziaływania" Tabela 1 "Właściwości"					
	Przykładowe wykazy właściwości, presji i oddziaływania (o których mowa w art. 8	T	Art. 61h. 1. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich zawiera:	Art. 1 pkt 3	

ust. 1, art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 oraz art. 24) Tabela 1 Właściwości Właściwości fizyczne i chemiczne —topografia i batymetria dna morskiego, —roczny i sezonowy rozkład temperatur oraz pokrywa lodowa, obecna prędkość, wypływanie wód głębinowych, ekspozycja wobec fal morskich, mieszanie wód, mętność wody, wymiana wód, —przestrzenne i czasowe rozłożenie zasolenia, —przestrzenne i czasowe rozłożenie składników biogennych (rozpuszczony azot nieorganiczny DIN, azot całkowity TN, rozpuszczony fosfor nieorganiczny DIP, fosfor całkowity DIP, całkowity węgiel organiczny TOC) i tlenu, —profile pH, pCO₂ lub analogiczne informacje wykorzystywane w celu pomiaru zakwaszenia środowiska morskiego. Typy siedlisk —przeważające typy lub typ siedlisk na dnie morskim lub w słupie wody z opisem cech fizycznych i chemicznych, takich jak głębokość, rozkład temperatur wody, prądy wodne i inne przepływy, zasolenie, struktura i warstwy dna morskiego, —identyfikacja i mapowanie szczególnych typów siedlisk, zwłaszcza uznanych lub określonych na mocy przepisów wspólnotowych (dyrektywa siedliskowa i dyrektywa ptasia) lub	1) analizę podstawowych cech i właściwości wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich, obejmującą w szczególności charakterystykę: a) następujących właściwości fizycznych, chemicznych i hydromorfologicznych wód morskich: - topografia i batymetria dna morskiego, - roczny, sezonowy i przestrzenny rozkład temperatury oraz zasolenia wody, występowanie lodu morskiego, rozkłady i prędkości prądów morskich, wypływanie wód głębinowych, ekspozycję na fale, mieszanie wód, przezroczystość wody oraz wymianę wód, - przestrzenny i czasowy rozkład substancji biogennych (rozpuszczony azot nieorganiczny – DIN, azot całkowity – TN, rozpuszczony fosfor nieorganiczny – DIP, fosfor całkowity – TP, całkowity węgiel organiczny – TOC) i tlenu, - pionowe profile pH, pCO₂ lub inne parametry wykorzystywane do określenia zakwaszenia wód morskich, b) typów siedlisk, zawierającą: - dominujące typy lub typ siedlisk	
---	---	--

konwencji międzynarodowych jako przedmiot szczególnego zainteresowania pod względem naukowym lub różnorodności biologicznej, —siedliska znajdujące się w obszarach, które zasługują na szczególną uwagę ze względu na ich cechy, lokalizację lub znaczenie strategiczne. Do tej kategorii można zaliczyć obszary podlegające intensywnym lub szczególnym presjom lub obszary, które zasługują na objęcie systemem szczególnej ochrony. Cechy biologiczne —opis zbiorowisk biologicznych powiązanych z przeważającymi typami siedlisk na dnie morskim lub w słupie wody. Opis powinien zawierać informacje o typowych zbiorowiskach fitoplanktonu i zooplanktonu, w tym o typowych gatunkach oraz zmienności sezonowej i geograficznej, —informacje o roślinach okrytonasiennych, makroglonach i bezkręgowej faunie dennej, w tym o składzie gatunkowym, biomasie i zmienności rocznej/sezonowej, —informacje o strukturze populacji ryb, w tym bogactwie, rozmieszczeniu i strukturze wiekowej/wielkości populacji, —opis dynamiki populacji, naturalnego i rzeczywistego obszaru występowania oraz stanu gatunków ssaków i gadów morskich występujących w danym regionie/podregionie morskim, —opis dynamiki populacji, naturalnego i rzeczywistego obszaru występowania		na dnie morskim i w słupie wody z opisem charakterystycznych właściwości fizycznych, takich jak głębokość, rozkłady temperatury oraz zasolenia wody, prądy morskie, falowanie, struktura i substrat dna morskiego, oraz chemicznych wód morskich, - identyfikacja i kartowanie typów siedlisk będących przedmiotem szczególnego zainteresowania pod względem naukowym lub w odniesieniu do różnorodności biologicznej, w tym określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, - siedliska w obszarach, które ze względu na swoje cechy charakterystyczne, położenie lub znaczenie strategiczne zasługują na szczególną uwagę; do tej kategorii zalicza się obszary podlegające intensywnym presjom lub presjom o specyficznym charakterze, a także obszary kwalifikujące się do objęcia formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, c) cech biologicznych wód morskich,		
--	--	---	--	--

	oraz stanu gatunków ptaków morskich występujących w danym regionie/podregionie morskim, —opis dynamiki populacji, naturalnego i rzeczywistego obszaru występowania oraz stanu innych gatunków występujących w danym regionie lub podregionie morskim, które objęte są przepisami wspólnotowymi lub umowami międzynarodowymi, —wykaz czasowego występowania, bogactwo oraz rozmieszczenie przestrzenne egzotycznych gatunków obcych lub, w razie konieczności, odrębnych genetycznie gatunków rodzimych, które są obecne w danym regionie lub podregionie morskim. Inne cechy —opis sytuacji w zakresie substancji chemicznych, w tym substancji chemicznych stwarzających powody do obaw, zanieczyszczenia osadami, gorących punktów, zagadnień dotyczących zdrowia oraz skażenie fauny i flory (zwłaszcza fauny i flory przeznaczonej do spożycia przez ludzi), —opis innych cech typowych lub szczególnych dla danego regionu lub podregionu morskiego.		zawierającą: - opis zbiorowisk biologicznych powiązanych z przeważającymi typami siedlisk na dnie morskim lub w słupie wody, zawierający informacje o typowych zbiorowiskach fitoplanktonu i zooplanktonu, w tym o typowych gatunkach oraz ich zmienności sezonowej i geograficznej, - informacje o roślinach okrytonasiennych, makroglonach i bezkręgowej faunie dennej, w tym o ich składzie gatunkowym, biomasie i zmienności rocznej lub sezonowej, - informacje o strukturze populacji ryb, w tym o różnorodności biologicznej, rozmieszczeniu, strukturze wiekowej oraz wielkości populacji ryb, - opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków ssaków, gadów oraz ptaków morskich występujących w regionie Morza Bałtyckiego, - opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków innych niż wymienione w tiret czwartym	
--	--	--	---	--

			występujących w regionie Morza Bałtyckiego określonych w przepisach dotyczących tych gatunków, w tym w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, - wykaz czasowego występowania różnorodności biologicznej oraz rozmieszczenia przestrzennego gatunków obcych lub, w razie konieczności, odrębnych genetycznie gatunków rodzimych występujących w regionie Morza Bałtyckiego, d) cech i właściwości wód morskich innych niż wymienione w lit. a-c, zawierającą: - opis przypadków występowania substancji chemicznych, w tym niebezpiecznych substancji chemicznych, zanieczyszczenia osadów, gorących punktów określonych w przepisach prawa międzynarodowego dotyczących ochrony środowiska morskiego regionu Morza Bałtyckiego, zagrożeń dla zdrowia ludzkiego oraz zanieczyszczenia fauny i flory, szczególnie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, - opis innych cech typowych lub szczególnych dla regionu Morza Bałtyckiego;		
--	--	--	---	--	--

ZAŁĄCZNIK III "Przykładowe wykazy właściwości, presji i oddziaływania" Tabela 2 "Presje i oddziaływania"					
	Tabela 2 Presje i oddziaływania Straty fizyczne —przygłuszanie (np. przez struktury stworzone przez człowieka, wyładunek urobku z pogłębiania), —kolmatacja (np. przez stałe struktury). Szkody fizyczne —zmiany zamulenia (np. przez odprowadzanie ścieków, zwiększenie wycieków, pogłębianie/wyładunek urobku z pogłębiania), —abrazja (np. przez wpływ na dno morskie wywołany połowami handlowymi, wodniactwem, zakotwiczeniem), —eksploatacja selektywna (np. przez badania i eksploatację żywych i nieożywionych zasobów dna morskiego i podłoża). Inne szkody fizyczne —hałas podwodny (np. przez żeglugę morską, podwodny sprzęt akustyczny), —odpady wyrzucane do morza. Zakłócanie procesów hydrologicznych —znaczące zmiany systemu termicznego (np. odprowadzanie ścieków z elektrowni), —znaczące zmiany poziomu zasolenia (np. przez konstrukcje ograniczające	T	Art. 61h. 3. Dla potrzeb opracowania analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się: 1) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań: a) znaczące zmiany struktury termicznej wód morskich, w tym powodowane przez odprowadzanie wód chłodniczych z elektrowni, b) znaczące zmiany poziomu zasolenia, w tym powodowane przez konstrukcje ograniczające przepływ, zrzut lub pobór wody, c) wprowadzanie związków syntetycznych, w szczególności określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących polityki wodnej, substancji priorytetowych istotnych dla środowiska morskiego, takich jak substancje czynne biologicznie, pestycydy, środki farmaceutyczne, pochodzących ze źródeł rozproszonych, z opadów atmosferycznych lub	Art. 1 pkt 3	

przepływy wody, pobór wody). Skażenie substancjami niebezpiecznymi —wprowadzanie związków syntetycznych (np. określonych w dyrektywie 2000/60/WE substancji priorytetowych istotnych dla środowiska morskiego, takich jak pestycydy, środki chroniące przed osadzaniem się brudu, środki farmaceutyczne np. na skutek strat ze źródeł rozproszonych, zanieczyszczenia przez statki, opadów atmosferycznych oraz substancji czynnych biologicznie), —wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych (np. metali ciężkich, węglowodorów np. na skutek zanieczyszczenia przez statki oraz ropy, gazu, na skutek poszukiwania i eksploataowania minerałów, opadów atmosferycznych, poprzez ścieki wypływające z rzek), —wprowadzanie radionuklidów. Regularne i/lub celowe zrzuty substancji —wprowadzanie innych substancji, zarówno stałych, ciekłych, jak i gazowych, do wód morskich w wyniku regularnych lub celowych zrzutów do środowiska morskiego, na które zezwalają inne przepisy prawa wspólnotowego lub konwencje międzynarodowe. Wzbogacenie tkanki odżywczej i organicznej —wprowadzanie nawozów oraz innych substancji bogatych w azot i fosfor (np. ze źródeł punktowych i rozproszonych,		ładunków doprowadzanych rzekami, d) wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych, w tym metali ciężkich i węglowodorów, pochodzących ze źródeł punktowych, z opadów atmosferycznych lub ładunków doprowadzanych rzekami, e) wprowadzanie radionuklidów, f) wprowadzanie nawozów i innych substancji bogatych w azot i fosfor, głównie pochodzących ze źródeł punktowych i rozproszonych, w tym z rolnictwa, akwakultury i z opadów atmosferycznych, g) wprowadzanie materii organicznej przez urządzenia kanalizacyjne, obiekty chowu i hodowli organizmów wodnych w wodach morskich lub rzekami, h) wprowadzanie drobnoustrojów patogennych, i) wprowadzanie i przemieszczanie gatunków obcych; 2) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań: a) przygłuszanie, w tym powodowane przez sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi lub usuwanie urobku z		
--	--	--	--	--

	w tym z rolnictwa, akwakultury i opadów atmosferycznych), —wprowadzanie materii organicznej (np. kanały, fermy na morzu, ścieki wypływające z rzek). Zakłócenia biologiczne —wprowadzanie patogenów drobnoustrojowych, —wprowadzanie gatunków obcych i przemieszczanie, —eksploatacja selektywna gatunków, obejmująca przypadkowe połowy gatunków niebędących gatunkami docelowymi (np. połowy handlowe i rekreacyjne)		pogłębiania dna, b) kolmatacja, w tym powodowana przez sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi, c) zmniejszenie przezroczystości wód morskich, w tym powodowane przez odprowadzanie ścieków i wody opadowe, pogłębianie lub usuwanie urobku z pogłębiania dna, d) abrazja, w tym powodowana przez wpływ na dno morskie wywołany połowami komercyjnymi, żegluga rekreacyjną i kotwiczeniem, e) wydobywanie nieożywionych zasobów naturalnych w wyniku badań lub eksploatacji dna morskiego, f) podmorski hałas, głównie powodowany przez żegluga morską, sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, w tym podwodne urządzenia akustyczne, oraz podmorskie kable i rurociągi, g) odpady wyrzucane do morza, h) wprowadzanie związków syntetycznych, w tym stosowanych na statkach środków przeciwporostowych, i) wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych, głównie metali ciężkich i węglowodorów, w tym na skutek zanieczyszczenia wód		
--	---	--	---	--	--

			morskich przez statki, a także na skutek poszukiwania i eksploatacji minerałów, ropy i gazu, j) wprowadzanie substancji innych niż wymienione w lit. g-i, zarówno stałych, ciekłych, jak i gazowych, w wyniku regularnego lub celowego odprowadzania, zgodnie z przepisami dotyczącymi wprowadzania tych substancji do wód morskich; 3) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie wynikających z działalności rybackiej, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań: a) eksploatacja selektywna organizmów morskich, w tym powodowana przez badania i eksploatację żywych zasobów dna morskiego i podłoża, b) eksploatacja selektywna gatunków zwierząt, obejmująca przypadkowe połowy gatunków niebędących gatunkami docelowymi, w tym powodowana przez połowy komercyjne i rekreacyjne.		
ZAŁĄCZNIK IV					
"Przykładowy wykaz właściwości, które należy uwzględnić przy ustalaniu celów środowiskowych"					
	Przykładowy wykaz właściwości, które należy uwzględnić przy ustalaniu celów środowiskowych (o których mowa w art.	T	Art. 61n. 3. Przy opracowywaniu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich bierze się pod uwagę:	Art. 1 pkt 3	

10 ust. 1 i art. 24) 1. Odpowiednie uwzględnienie elementów charakteryzujących wody morskie podlegające suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich w danym regionie lub podregionie morskim. 2. Potrzeba wyznaczenia: a) celów określających pożądane warunki na podstawie definicji dobrego stanu środowiska; b) wymiennych celów i związanych z nimi wskaźników umożliwiających monitorowanie i ocenę; oraz c) celów operacyjnych związanych z konkretnymi środkami wdrażającymi ułatwiającymi ich realizację. 3. Specyfikacja docelowego lub utrzymywanego stanu środowiska i określenie tego stanu z uwzględnieniem wymiennych właściwości elementów charakteryzujących wody morskie państw członkowskich w danym regionie lub podregionie morskim. 4. Spójność grupy celów; brak niezgodności pomiędzy nimi. 5. Specyfikacja zasobów potrzebnych do osiągnięcia celów. 6. Określanie celów, w tym ewentualnych celów pośrednich, wraz z terminami ich realizacji. 7. Specyfikacja wskaźników służących do monitorowania postępu i ukierunkowania decyzji w zakresie zarządzania na osiągnięcie celów. 8. W stosownych przypadkach,	1) cechy i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 1; 2) wykaz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 2; 3) skutki oddziaływania na środowisko wód regionu Morza Bałtyckiego o charakterze transgranicznym oraz potrzebę zapewnienia zgodności celów środowiskowych dla wód morskich z celami środowiskowymi realizowanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego i państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego; 4) potrzebę określenia: a) celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem własności tych wskaźników, tak aby umożliwiała prowadzenie monitoringu wód morskich i bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich, b) celów operacyjnych związanych z działaniami podejmowanymi dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich lub ułatwiającymi ich osiągnięcie; 5) charakterystykę docelowego lub utrzymywanego stanu środowiska wód morskich i potrzebę określenia	
--	---	--

specyfikacja punktów odniesienia (docelowych i granicznych punktów odniesienia). 9. Należyte uwzględnianie zagadnień społecznych i gospodarczych przy wyznaczaniu celów. 10. Analiza grupy celów środowiskowych, towarzyszących im wskaźników oraz docelowych i granicznych punktów odniesienia opracowywanych w ramach celów środowiskowych przyjętych w art. 1 dla określenia, czy realizacja celów mogłaby doprowadzić do osiągnięcia zgodnego z tymi celami stanu wód morskich podlegających suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich w danym regionie morskim. 11. Zgodność celów środowiskowych z celami, które Wspólnota i jej państwa członkowskie zobowiązały się osiągnąć na mocy właściwych umów międzynarodowych i regionalnych, z wykorzystaniem umów, które mają największe znaczenie dla danego regionu lub podregionu morskiego z myślą o osiągnięciu celów środowiskowych określonych w art. 1. 12. Po zebraniu grupy celów i wskaźników należy je łącznie przeanalizować w świetle celów środowiskowych określonych w art. 1; pozwoli to ocenić, czy realizacja celów środowiskowych mogłaby doprowadzić do osiągnięcia zgodnego z tymi celami stanu środowiska morskiego.		tęgo stanu z uwzględnieniem cech i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 1; 6) spójność celów środowiskowych dla wód morskich; 7) charakterystykę środków niezbędnych do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich; 8) charakterystykę parametrów służących do monitorowania postępu i ukierunkowania działań podejmowanych dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich; 9) charakterystykę referencyjnych punktów odniesienia, jeżeli jest sporządzona; 10) potrzebę uwzględniania zagadnień społecznych, gospodarczych i przestrzennych przy wyznaczaniu celów środowiskowych dla wód morskich; 11) analizę celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, oraz referencyjnych punktów odniesienia, pozwalającą ocenić, czy realizacja tych celów może doprowadzić do osiągnięcia zgodnego z nimi: a) stanu środowiska wód morskich, b) dobrego stanu środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej.		
--	--	---	--	--

ZAŁĄCZNIK V "Programy monitorowania"					
	Programy monitorowania (o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 24) 1. Dostarczanie informacji pozwalających na ocenę stanu środowiska oraz określenie działań pozostających do zrealizowania i postępów już dokonanych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska zgodnie z załącznikiem III oraz kryteriami i standardami metodologicznymi, które należy określić zgodnie z art. 9 ust. 3. 2. Zapewnianie generowania informacji umożliwiających identyfikację odpowiednich wskaźników celów środowiskowych przewidzianych w art. 10. 3. Zapewnianie generowania informacji umożliwiających ocenę oddziaływania środków, o których mowa w art. 13. 4. Włączanie działań pozwalających na określenie przyczyny zmian oraz wprowadzenie w rezultacie możliwych środków korygujących, które należy podjąć dla przywrócenia dobrego stanu środowiska w przypadku stwierdzenia odstępstw od oczekiwanego stanu. 5. Przekazywanie informacji o zanieczyszczających substancjach chemicznych występujących u gatunków przeznaczonych do spożycia przez ludzi z obszarów połowów handlowych. 6. Włączanie działań gwarantujących, że środki korygujące przyniosą oczekiwane	T	Art. 155c. 2. Przy opracowywaniu programu monitoringu wód morskich bierze się pod uwagę potrzebę: 1) dostarczania informacji pozwalających na bieżącą ocenę stanu środowiska wód morskich oraz na określenie działań pozostających do podjęcia i postępów działań już podjętych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich, zgodnie ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich oraz z zestawem właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich; 2) zapewniania generowania informacji umożliwiających identyfikację odpowiednich wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, dla celów środowiskowych dla wód morskich; 3) zapewniania generowania informacji umożliwiających ocenę skuteczności działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich; 4) zapewniania identyfikacji przyczyny zmian stanu środowiska wód morskich oraz podjęcia możliwych działań korygujących mających na celu przywrócenie dobrego stanu środowiska wód morskich, w przypadku stwierdzenia odstępstw od dobrego stanu środowiska wód morskich; 5) dostarczania informacji o substancjach szczególnie szkodliwych występujących w gatunkach przeznaczonych do spożycia przez ludzi z obszarów połowów	Art. 1 pkt 6	

zmiany i nie mają niepożądanych efektów ubocznych. 7. Grupowanie informacji według regionów i podregionów morskich zgodnie z art. 4. 8. Zapewnianie porównywalności podejść do oceny i metod oceny w ramach regionów i podregionów morskich lub pomiędzy nimi. 9. Opracowywanie specyfikacji technicznych i ujednoliconych metod monitorowania na poziomie Wspólnoty, aby umożliwić porównywanie informacji. 10. Zapewnianie w zakresie, w jakim jest to możliwe, zgodności z istniejącymi programami opracowywanymi na poziomie regionalnym i międzynarodowym w celu zwiększenia spójności między tymi programami oraz uniknięcia powielania działań, z wykorzystaniem tych wytycznych dotyczących monitorowania, które są najbardziej odpowiednie dla danego regionu lub podregionu morskiego. 11. Uwzględnianie w ocenie wstępnej, przewidzianej w art. 8, oceny głównych zmian związanych z warunkami środowiska, a także, w razie konieczności, nowych i przyszłych zagadnień. 12. Uwzględnianie w ocenie wstępnej przewidzianej w art. 8 odpowiednich elementów wymienionych w załączniku III, w tym ich naturalnej zmienności, jak również potrzeba przeprowadzenia	komercyjnych; 6) uwzględniania badań zapewniających uzyskanie informacji, czy działania korygujące, o których mowa w pkt 4, przyniosą oczekiwane zmiany stanu środowiska wód morskich i nie będą miały niepożądanych skutków ubocznych; 7) zapewniania porównywalności i możliwości wykonywania zbiorczych ocen stanu środowiska wód morskich w regionie Morza Bałtyckiego; 8) opracowywania specyfikacji technicznych i ujednoliconych metod monitorowania stanu środowiska wód morskich w sposób zapewniający porównywalność informacji o stanie środowiska wód morskich na poziomie Unii Europejskiej; 9) zapewniania, w zakresie, w jakim jest to możliwe, zgodności programu monitoringu wód morskich z programami opracowywanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego oraz państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego, w tym przy wykorzystaniu najbardziej odpowiednich dla regionu Morza Bałtyckiego wytycznych dotyczących monitorowania stanu środowiska wód; 10) uwzględniania oceny zmian właściwości i cech, o których mowa w art. 61h ust. 1, a także, w razie konieczności, nowych i przyszłych____zagrożeń ekosystemów morskich; 11) uwzględniania właściwości fizycznych,		
---	--	--	--

	oceny postępów w realizacji celów środowiskowych określonych w art. 10 ust. 1, z zastosowaniem, w odpowiednich przypadkach, ustalonych wskaźników oraz ich granicznych i docelowych punktów odniesienia		chemicznych, hydromorfologicznych i biologicznych wód morskich, typów siedlisk oraz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 61h ust. 1 pkt 2, w tym ich naturalnej zmienności, jak również potrzebę przeprowadzenia oceny postępów w realizacji celów środowiskowych dla wód morskich z zastosowaniem wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1, oraz ich granicznych i docelowych punktów odniesienia – o ile zostały ustalone.		
ZAŁĄCZNIK VI "Programy środków"					
	Programy środków (o których mowa w art. 13 ust. 1 i art. 24) 1. Kontrole wstępne: środki zarządzania, które wpływają na dozwoloną intensywność działalności człowieka. 2. Kontrole końcowe: środki zarządzania, które wpływają na dozwolony stopień zakłóceń danego składnika ekosystemu. 3. Kontrole rozłożenia czasowego i przestrzennego: środki zarządzania, które wpływają na miejsce i moment dozwolonego działania. 4. Środki koordynacji zarządzania: narzędzia zapewniające koordynację zarządzania. 5. Środki mające na celu identyfikowanie, tam gdzie to możliwe, zanieczyszczeń morskich. 6. Bodźce ekonomiczne: środki zarządzania, które ze względu na interes gospodarczy zachęcają użytkowników	T	Art. 61r. 1. Krajowy program ochrony wód morskich określa: 1) działania podstawowe niezbędne do osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym działania prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne i kontrolne: a) wpływające na dozwoloną intensywność działalności człowieka, b) wpływające na dozwolony stopień zakłóceń w ekosystemach morskich, c) wpływające na lokalizację oraz termin realizacji planowanych przedsięwzięć, d) przyczyniające się do identyfikacji zanieczyszczeń wód morskich, e) które ze względu na interes gospodarczy zachęcają	Art. 1 pkt 3	

	ekosystemów morskich do działania w sposób pozwalający osiągnąć cel dobrego stanu środowiska. 7. Narzędzia łagodzące i narzędzia przywracania stanu: instrumenty zarządzania, które kierują działaniami człowieka w celu przywrócenia naruszonych składników ekosystemów morskich do poprzedniego stanu. 8. Komunikacja, udział zainteresowanych stron i wzrost świadomości społecznej		użytkowników ekosystemów morskich do działania w sposób pozwalający na osiągnięcie lub utrzymanie dobrego stanu środowiska wód morskich, f) służące przywróceniu poprzedniego stanu naruszonych elementów ekosystemów morskich, g) zapewniające wszystkim zainteresowanym udział w osiągnięciu dobrego stanu środowiska wód morskich oraz mających na celu wzrost świadomości społecznej w zakresie osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich;	
--	---	--	--	--

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie przyjęcia zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód
morskich²⁾**

Na podstawie art. 61l ust. 8 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 i 951) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przyjmuje zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, który stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ..., (poz. ...)**

**ZESTAW WŁAŚCIWOŚCI TYPOWYCH DLA DOBREGO STANU ŚRODOWISKA
WÓD MORSKICH**

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 61k ust. 8 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, które upoważnia ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, do przyjęcia uzgodnionego z Radą Ministrów i Komisją Europejską zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.

W związku z koniecznością transpozycji do polskiego systemu prawnego przepisów dyrektywy 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str.19) mocą ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zawarte zostało w art. 61k ust. 8 upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej do wydania aktu wykonawczego przyjmującego zestaw właściwości dobrego stanu środowiska wód morskich.

Niniejsze rozporządzenie, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), nie wymaga notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw będzie oddziaływać na organy administracji publicznej bezpośrednio zaangażowane poprzez obowiązek dostarczania informacji oraz na potrzeby opracowywania poszczególnych elementów strategii morskiej, tj.:

- 1) Ministra Obrony Narodowej oraz ministrów właściwych do spraw:
 - a) środowiska,
 - b) gospodarki wodnej,
 - c) gospodarki morskiej,
 - d) rybołówstwa,
 - e) rolnictwa,
 - f) gospodarki,
 - g) zdrowia,
 - h) budżetu,
 - i) Skarbu Państwa,
- 2) Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej,
- 3) dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej,
- 4) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
- 5) wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska,
- 6) dyrektorów urzędów morskich,
- 7) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska,
- 8) regionalnych dyrektorów ochrony środowiska,
- 9) Głównego Inspektora Sanitarnego,
- 10) państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych,
- 11) okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego,
- 12) Dyrektora Słowińskiego Parku Narodowego oraz Dyrektora Wolińskiego Parku Narodowego,
- 13) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,
- 14) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 15) wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

2. Konsultacje społeczne

Przedmiotowy projekt rozporządzenia został poddany konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodami,
- 2) marszałkami województw,
- 3) Morskim Instytutem Rybackim – Państwowym Instytutem Badawczym w Gdyni,
- 4) Instytutem Morskim w Gdańsku,
- 5) Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 6) Państwowym Instytutem Geologicznym – Państwowym Instytutem Badawczym,
- 7) Państwowym Instytutem Energii Atomowej,
- 8) Głównym Inspektorem Sanitarnym,
- 9) Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 10) Państwową Agencją Atomistyki,
- 11) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu,

- 13) Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie,
- 14) Biurem Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 15) regionalnymi zarządami gospodarki wodnej,
- 16) urzędami morskimi,
- 17) okręgowymi inspektoratami rybołówstwa morskiego,
- 18) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 19) organizacjami ekologicznymi,
- 20) Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości,
- 21) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 22) Związkiem Miast Bałtyckich.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy do znowelizowanej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, transponującej postanowienia ramowej dyrektywy w sprawie strategii morskiej 2008/56/WE.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Jednocześnie jednak, dokonywane na podstawie rozporządzenia oceny stanu środowiska wód morskich będą podstawą do sporządzania zawartych w krajowym programie ochrony wód morskich działań naprawczych, a więc w sposób pośredni może, przez pozwolenia wodno-prawne, przełożyć się na warunki funkcjonowania przedsiębiorców.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie powinno pozytywnie wpłynąć na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Rozporządzenie powinno przyczynić się w sposób pośredni do poprawy stanu środowiska wód morskich, ponieważ oceny ich stanu opracowywane na jego podstawie będą przydatne na potrzeby opracowania krajowego programu ochrony wód morskich i wynikających z jego zapisów działań naprawczych, mających na celu osiągnięcie celów środowiskowych dla wód morskich, jakim jest osiągnięcie dobrego stanu środowiska wód morskich.

8. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie przyjęcia zestawu celów środowiskowych dla wód morskich

Na podstawie art. 61o ust. 8 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 i 951) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przyjmuje zestaw celów środowiskowych dla wód morskich, który stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ..., (poz. ...)**

Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 61o ust. 8 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, które upoważnia ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, do przyjęcia uzgodnionego z Radą Ministrów i Komisją Europejską zestawu celów środowiskowych dla wód morskich.

W związku z koniecznością transpozycji do polskiego systemu prawnego przepisów dyrektywy 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str.19) mocą ustawy z dnia ... roku o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zawarte zostało w art. 61k ust. 8 upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej do wydania aktu wykonawczego przyjmującego zestaw właściwości dobrego stanu środowiska wód morskich.

Niniejsze rozporządzenie, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), nie wymaga notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw będzie oddziaływać na organy administracji publicznej bezpośrednio zaangażowane poprzez obowiązek dostarczania informacji oraz na potrzeby opracowywania poszczególnych elementów strategii morskiej, tj.:

- 1) Ministra Obrony Narodowej oraz ministrów właściwych do spraw:
 - a) środowiska,
 - b) gospodarki wodnej,
 - c) gospodarki morskiej,
 - d) rybołówstwa,
 - e) rolnictwa,
 - f) gospodarki,
 - g) zdrowia,
 - h) budżetu,
 - i) Skarbu Państwa,
- 2) Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej,
- 3) dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej,
- 4) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
- 5) wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska,
- 6) dyrektorów urzędów morskich,
- 7) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska,
- 8) regionalnych dyrektorów ochrony środowiska,
- 9) Głównego Inspektora Sanitarnego,
- 10) państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych,
- 11) okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego,
- 12) Dyrektora Słowińskiego Parku Narodowego oraz Dyrektora Wolińskiego Parku Narodowego,
- 13) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,
- 14) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 15) wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

2. Konsultacje społeczne

Przedmiotowy projekt rozporządzenia został poddany konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodami,
- 2) marszałkami województw,
- 3) Morskim Instytutem Rybackim – Państwowym Instytutem Badawczym w Gdyni,
- 4) Instytutem Morskim w Gdańsku,
- 5) Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 6) Państwowym Instytutem Geologicznym – Państwowym Instytutem Badawczym,
- 7) Państwowym Instytutem Energii Atomowej,
- 8) Głównym Inspektorem Sanitarnym,
- 9) Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 10) Państwową Agencją Atomistyki,
- 11) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu,

- 13) Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie,
- 14) Biurem Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 15) regionalnymi zarządami gospodarki wodnej,
- 16) urzędami morskimi,
- 17) okręgowymi inspektoratami rybołówstwa morskiego,
- 18) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 19) organizacjami ekologicznymi,
- 20) Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości,
- 21) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 22) Związkiem Miast Bałtyckich.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy do znowelizowanej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, transponującej postanowienia ramowej dyrektywy w sprawie strategii morskiej 2008/56/WE.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Jednocześnie jednak, dokonywane na podstawie rozporządzenia oceny stanu środowiska wód morskich będą podstawą do sporządzania zawartych w krajowym programie ochrony wód morskich działań naprawczych, a więc w sposób pośredni może, przez pozwolenia wodnoprawne, przełożyć się na warunki funkcjonowania przedsiębiorców.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie powinno pozytywnie wpłynąć na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Rozporządzenie powinno przyczynić się w sposób pośredni do poprawy stanu środowiska wód morskich, ponieważ oceny ich stanu opracowywane na jego podstawie będą przydatne na potrzeby opracowania krajowego programu ochrony wód morskich i wynikających z jego zapisów działań naprawczych, mających na celu osiągnięcie celów środowiskowych dla wód morskich, jakim jest osiągnięcie dobrego stanu środowiska wód morskich.

8. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie przyjęcia Krajowego Programu Ochrony Wód Morskich

Na podstawie art. 61s ust. 11 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 i 951) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rada Ministrów przyjmuje Krajowy Program Ochrony Wód Morskich, który stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

**Załącznik
do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia ..., (poz. ...)**

Krajowy Program Ochrony Wód Morskich

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 61s ust. 11 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, które upoważnia Radę Ministrów, do przyjęcia uzgodnionego z Komisją Europejską Krajowego Programu Ochrony Wód Morskich.

W związku z koniecznością transpozycji do polskiego systemu prawnego przepisów dyrektywy 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str.19) mocą ustawy z dnia ... roku o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zawarte zostało w art. 61k ust. 8 upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej do wydania aktu wykonawczego przyjmującego zestaw właściwości dobrego stanu środowiska wód morskich.

Niniejsze rozporządzenie, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), nie wymaga notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw będzie oddziaływać na organy administracji publicznej bezpośrednio zaangażowane poprzez obowiązek dostarczania informacji oraz na potrzeby opracowywania poszczególnych elementów strategii morskiej, tj.:

- 1) Ministra Obrony Narodowej oraz ministrów właściwych do spraw:
 - a) środowiska,
 - b) gospodarki wodnej,
 - c) gospodarki morskiej,
 - d) rybołówstwa,
 - e) rolnictwa,
 - f) gospodarki,
 - g) zdrowia,
 - h) budżetu,
 - i) Skarbu Państwa,
- 2) Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej,
- 3) dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej,
- 4) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
- 5) wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska,
- 6) dyrektorów urzędów morskich,
- 7) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska,
- 8) regionalnych dyrektorów ochrony środowiska,
- 9) Głównego Inspektora Sanitarnego,
- 10) państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych,
- 11) okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego,
- 12) Dyrektora Słowińskiego Parku Narodowego oraz Dyrektora Wolińskiego Parku Narodowego,
- 13) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,
- 14) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 15) wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

2. Konsultacje społeczne

Przedmiotowy projekt rozporządzenia został poddany konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodami,
- 2) marszałkami województw,
- 3) Morskim Instytutem Rybackim – Państwowym Instytutem Badawczym w Gdyni,
- 4) Instytutem Morskim w Gdańsku,
- 5) Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 6) Państwowym Instytutem Geologicznym – Państwowym Instytutem Badawczym,
- 7) Państwowym Instytutem Energii Atomowej,
- 8) Głównym Inspektorem Sanitarnym,
- 9) Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 10) Państwową Agencją Atomistyki,
- 11) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu,

- 13) Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie,
- 14) Biurem Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 15) regionalnymi zarządami gospodarki wodnej,
- 16) urzędami morskimi,
- 17) okręgowymi inspektoratami rybołówstwa morskiego,
- 18) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 19) organizacjami ekologicznymi,
- 20) Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości,
- 21) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 22) Związkiem Miast Bałtyckich.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy do znowelizowanej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, transponującej postanowienia ramowej dyrektywy w sprawie strategii morskiej 2008/56/WE.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Jednocześnie jednak, dokonywane na podstawie rozporządzenia oceny stanu środowiska wód morskich będą podstawą do sporządzania zawartych w krajowym programie ochrony wód morskich działań naprawczych, a więc w sposób pośredni może, przez pozwolenia wodnoprawne, przełożyć się na warunki funkcjonowania przedsiębiorców.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie powinno pozytywnie wpłynąć na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Rozporządzenie powinno przyczynić się w sposób pośredni do poprawy stanu środowiska wód morskich, ponieważ oceny ich stanu opracowywane na jego podstawie będą przydatne na potrzeby opracowania krajowego programu ochrony wód morskich i wynikających z jego zapisów działań naprawczych, mających na celu osiągnięcie celów środowiskowych dla wód morskich, jakim jest osiągnięcie dobrego stanu środowiska wód morskich.

8. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia monitoringu
wód morskich²⁾**

Na podstawie art. 155d ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 i 951) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i sposób prowadzenia monitoringu wód morskich, w tym:

- 1) rodzaje i kryteria wyznaczania stanowisk badań monitoringowych, zapewniając pobór próbek w punktach pomiarowych zlokalizowanych na obszarach morskich w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 2) zakres i częstotliwość prowadzenia pomiarów i badań poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 3) metodyki referencyjne dla poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 61k ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, a dla wskaźników, dla których nie ustalono metodyki referencyjnej – warunki zapewnienia jakości pomiarów.

§ 2. 1. Monitoring wód morskich prowadzi się w sposób umożliwiający:

- 1) ocenę osiągania celów środowiskowych dla wód morskich;
- 2) dokonanie bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich.

§ 3. Rodzaje i kryteria wyznaczania stanowisk badań monitoringowych są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).

§ 4. Zakres i częstotliwość prowadzenia pomiarów i badań poszczególnych wskaźników, o których mowa w § 1 pkt 2, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. Metodyki referencyjne dla poszczególnych wskaźników lub warunki zapewnienia jakości pomiarów są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ..., (poz. ...)**

Załącznik nr 1

Rodzaje i kryteria wyznaczania stanowisk badań monitoringowych

Zakres i częstotliwość prowadzenia pomiarów i badań poszczególnych wskaźników

Metodyki referencyjne dla poszczególnych wskaźników lub warunki zapewnienia
jakości pomiarów

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 155d ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, które upoważnia ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej do określenia zakresu i sposobu prowadzenia monitoringu wód morskich.

W związku z koniecznością transpozycji do polskiego systemu prawnego przepisów dyrektywy 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19) mocą ustawy z dnia ... roku o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zawarte zostało w art. 61k ust. 8 upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej do wydania aktu wykonawczego przyjmującego zestaw właściwości dobrego stanu środowiska wód morskich.

Niniejsze rozporządzenie, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), nie wymaga notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw będzie oddziaływać na organy administracji publicznej bezpośrednio zaangażowane poprzez obowiązek dostarczania informacji oraz na potrzeby opracowywania poszczególnych elementów strategii morskiej, tj.:

- 1) Ministra Obrony Narodowej oraz ministrów właściwych do spraw:
 - a) środowiska,
 - b) gospodarki wodnej,
 - c) gospodarki morskiej,
 - d) rybołówstwa,
 - e) rolnictwa,
 - f) gospodarki,
 - g) zdrowia,
 - h) budżetu,
 - i) Skarbu Państwa,
- 2) Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej,
- 3) dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej,
- 4) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
- 5) wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska,
- 6) dyrektorów urzędów morskich,
- 7) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska,
- 8) regionalnych dyrektorów ochrony środowiska,
- 9) Głównego Inspektora Sanitarnego,
- 10) państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych,
- 11) okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego,
- 12) Dyrektora Słowińskiego Parku Narodowego oraz Dyrektora Wolińskiego Parku Narodowego,
- 13) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,
- 14) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 15) wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

2. Konsultacje społeczne

Przedmiotowy projekt rozporządzenia został poddany konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodami,
- 2) marszałkami województw,
- 3) Morskim Instytutem Rybackim – Państwowym Instytutem Badawczym w Gdyni,
- 4) Instytutem Morskim w Gdańsku,
- 5) Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 6) Państwowym Instytutem Geologicznym – Państwowym Instytutem Badawczym,
- 7) Państwowym Instytutem Energii Atomowej,
- 8) Głównym Inspektorem Sanitarnym,
- 9) Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 10) Państwową Agencją Atomistyki,
- 11) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu,

- 13) Izbą Gospodarczą Wodociągów Polskie,
- 14) Biurem Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 15) regionalnymi zarządami gospodarki wodnej,
- 16) urzędami morskimi,
- 17) okręgowymi inspektoratami rybołówstwa morskiego,
- 18) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 19) organizacjami ekologicznymi,
- 20) Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości,
- 21) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 22) Związkiem Miast Bałtyckich.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy do znowelizowanej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, transponującej postanowienia ramowej dyrektywy w sprawie strategii morskiej 2008/56/WE.

Rozporządzenie będzie miało wpływu na budżet państwa lecz nie będzie miało wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Badania monitoringowe środowiska Morza Bałtyckiego w ramach programów monitoringu wód morskich będą na dotychczasowych zasadach finansowane w całości ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z uwzględnieniem zmiany sposobu finansowania zadań państwowych jednostek budżetowych od dnia 1 stycznia 2011 r. (finansowanie z rezerwy celowej utworzonej w budżecie państwa). Roczny koszt obecnie realizowanego, na podstawie umowy o dofinansowanie państwowej jednostki budżetowej w formie przekazania środków na cele nieinwestycyjne, programu monitoringu Morza Bałtyckiego w strefie powyżej 1 mili morskiej wynosi ok. 900 tys. zł. Z uwagi na nowe wymagania postawione przed programami monitoringu wód morskich konieczne jest rozszerzenie zakresu badań o nowe elementy w tym ichtiofaunę oraz substancje niebezpieczne. Spowoduje to potrzebę zwiększenia dofinansowania na ten cel o ok. 500 tys. zł. rocznie, począwszy od 2014 roku. Wzrost kosztów rocznych monitoringu został oszacowany na podstawie kalkulacji kosztów przedsięwzięć o podobnym charakterze realizowanych przez GIOŚ na wodach śródlądowych.

Rok	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Wzrost kosztów w tys. zł (środki NFOŚiGW)	-	-	500	500	500	500	500	500	500	500

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Jednocześnie jednak, dokonywane na podstawie rozporządzenia oceny stanu środowiska wód morskich będą podstawą do sporządzania zawartych w krajowym

programie ochrony wód morskich działań naprawczych, a więc w sposób pośredni może, przez pozwolenia wodno-prawne, przełożyć się na warunki funkcjonowania przedsiębiorców.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie powinno pozytywnie wpłynąć na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Rozporządzenie powinno przyczynić się w sposób pośredni do poprawy stanu środowiska wód morskich, ponieważ oceny ich stanu opracowywane na jego podstawie będą przydatne na potrzeby opracowania krajowego programu ochrony wód morskich i wynikających z jego zapisów działań naprawczych, mających na celu osiągnięcie celów środowiskowych dla wód morskich, jakim jest osiągnięcie dobrego stanu środowiska wód morskich.

8. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.